

Київ Diplomatic



ОЛЕНА ДУМА

Внутрішня сила – це поважати чужу музику, але танцювати під власну. Ми сильна нація. Ми здолаємо ворога та всі перепони.

OLENA DUMA

Inner strength means respecting others' music but dancing to your own. We are a strong nation. We will overcome the enemy and all obstacles.

Департамент культури КМДА
Музей театрального, музичного та кіномистецтва України
Музей Марії Заньковецької

6.03 – 12.03

Міла Фенрай

ПЕРСОНАЛЬНА ВИСТАВКА

почесної членкині НСХУ
народної майстрині
декоративно-прикладного мистецтва

Людмили Новицької

ВИСТАВКА ПРАЦЮЄ

10:00 – 17:00

вихідний день – понеділок

ПІД ЗНАКОМ

РИБИ

ВИСТАВКА НОВИХ АВТОРСЬКИХ РОБІТ 2022–2025 р.
ТА РОБІТ КОЛЕКЦІЇ МИНУЛИХ РОКІВ, ЩО ВВІЙШЛИ ДО КНИГИ РЕКОРДІВ УКРАЇНИ

ВІДКРИТТЯ

06.03.25

16:00

Музей Марії Заньковецької
м. Київ, вул. Велика Васильківська, 121





НАМ – СІМ РОКІВ!

Час плине неймовірно швидко, і багато подій позначається на планах і результатах. Із задоволенням хочу зазначити, що у цей непростий для усього світу період наша редакція спроможна добре робити свою справу, слідкуючи за актуальними подіями у дипломатичному житті.

Безумовно, формат і періодичність нашого видання не дають змоги розповісти про кожну подію, але ми розширюємо свої інформаційні можливості, залучаючи редакційні інтернет-платформи та сайт.

Ви тримаєте у руках двадцять п'яте число нашого Часопису та разом із нами святкуєте сьому річницю його друкованої версії.

Користуючись нагодою, висловлюю велику подяку нашим друзям, партнерам, шанувальникам, рекламодавцям, передплатникам і спонсорам, які підтримують нас. Завдяки їм ми здійснили не тільки заплановане, але й розширили перелік тем, рубрик, знайшли рішення, які дали змогу ефективніше працювати.

Але найголовніше, чого ми досягли за ці сім років, – тверда впевненість, що для розвитку ми вибрали правильну стратегію. Це підтверджують відгуки наших читачів, завдяки яким ми усвідомили, що докладені зусилля є немарними.

Треба зазначити, що колектив редакції продовжує і далі динамічно розвиватися, наповнюючи свої плани потужними кейсами нових пропозицій та усвідомлюючи, що є всі можливості для їхньої реалізації. Ми вдосконалюємо якість нашого друкованого видання, приділяючи багато уваги пошуку цікавих матеріалів для нових рубрик. На шпальтах Часопису з'являються нові публікації, які роблять його палітру насиченішою та актуальнішою.

Дипломатія, політика та економіка – пов'язані між собою речі, і тому не дивно, що певну частку друкованих матеріалів ми присвячуємо економічним проблемам, розповідаємо про відомих особистостей, які впливають на розвиток української економіки. Ми пишаємося тим, що в країні є такі люди.

Приємно відзначити, що зусилля нашого колективу здобули певне визнання та нагороди, з-поміж яких – державна, військові, відомчі, церковні, а також почесні грамоти Київського міського голови, почесні грамоти Українського фонду культури імені Бориса Олійника, дипломи лауреатів літературно-мистецької премії імені Миколи Сингаївського, відзнаки Національної спілки журналістів України.

Розуміючи значимість свого соціального статусу, Громадська рада нашого Часопису стала ініціатором низки програм публічної та культурної дипломатії – ми започаткували та четвертий рік поспіль проводимо Міжнародну премію «Кращий дипломат року», спільно з Національною спілкою художників України реалізуємо задум «Авторський прапор – іноземному послу», певної популярності досяг проєкт «Даруємо іноземному послу авторську українську вишиванку», який редакція втілює разом із відомим дизайнерським брендом вишитого одягу MiKaNoni.

Особливо хотілося би відзначити співпрацю з державними установами, дипломатичними місіями, акредитованими в Україні, почесними консулами. Завдяки їхній допомозі Часопис наповнюється своєчасною, цілеспрямованою та актуальною інформацією.

Насамкінець від імені редакції журналу ще раз дякую всім, хто надсилає листи з цікавими думками, робить слушні зауваження та пропонує участь у нових проєктах.

Разом і тільки до Перемоги!

Шеф-редактор Олександр Кондратенко



ПРЕЗИДЕНТ ПРИЙНЯВ ВІРЧИ ГРАМОТИ ВІД ПОСЛІВ ГРЕЦІЇ, АЛБАНІЇ, ЯПОНІЇ ТА ЄГИПТУ

ПРЕЗИДЕНТ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПРИЙНЯВ ВІРЧИ ГРАМОТИ ВІД НОВОПРИЗНАЧЕНИХ В УКРАЇНІ ПОСЛІВ ЧОТИРЬОХ КРАЇН: ГРЕЦІЇ – ПАНТЕЛІСА АЛЕКСАНДРОСА ДІМІТРАКОПУЛОСА, АЛБАНІЇ – ЕРНАЛА ФІЛО, ЯПОНІЇ – МАСАШІ НАКАГОМЕ ТА ЄГИПТУ – БАРАКАТА АЛІ ЕЛЛЕЙТІ.



THE PRESIDENT RECEIVED LETTERS OF CREDENCE FROM THE AMBASSADORS OF GREECE, ALBANIA, JAPAN AND EGYPT

PRESIDENT VOLODYMYR ZELENSKYY RECEIVED LETTERS OF CREDENCE FROM THE NEWLY APPOINTED AMBASSADORS OF FOUR COUNTRIES TO UKRAINE: GREECE – PANTELIS ALEXANDROS DIMITRAKOPOULOS, ALBANIA – ERNAL FILO, JAPAN – MASASHI NAKAGOME, AND EGYPT – BARAKAT ALI ELLEITHY.

Глава держави привітав їх із початком дипломатичної місії в Україні та висловив сподівання на посилення співпраці між країнами.

Під час зустрічі з Послом Греції Володимир Зеленський відзначив високий рівень двосторонніх відносин і подякував за оборонну підтримку.

Президент розповів про основні потреби щодо військової допомоги, насамперед у засобах ППО, артилерії та бронетехніці, а також наголосив на тому, що важливою є практична реалізація Грецією проєктів із відновлення.

«У нас дуже гарні відносини між країнами. Співпраця між нашими націями для нас дуже важлива. Знаю, що ваші колеги відвідували Одесу з ініціативою щодо відновлення. Можливо, Греція зможе долучитися до інших



The Head of State congratulated them on the start of their diplomatic missions in Ukraine and expressed hope for enhanced cooperation between the countries.

During the meeting with the Ambassador of Greece, Volodymyr Zelenskyy noted the high level of bilateral relations and thanked for the defense support.

The President spoke about the main needs for military assistance, primarily in

anti-aircraft equipment, artillery and armored vehicles, and emphasized the importance of Greece's practical implementation of reconstruction projects.

“We have very good relations between our countries. Cooperation between our nations is very important to us. I know that your colleagues have visited Odesa with the initiative to restore the city. Perhaps Greece will be able to join other countries and take one of





країн і взяти під патронат один із регіонів», – зазначив Глава держави.

У розмові з Послом Албанії Володимир Зеленський відзначив відкриття албанського Посольства в Україні, що стало свідченням динамічного розвитку двосторонніх відносин. Глава держави подякував уряду та народу Албанії за постійну підтримку з початку повномасштабного вторгнення росії.

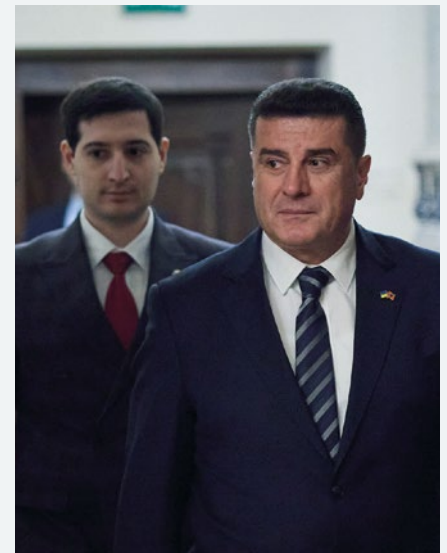
Окремо він наголосив на тому, що важливо якомога швидше підписати двосторонню безпекову угоду.

«Ми мали консультації щодо двосторонньої безпекової угоди. Сподіваємося, що

the regions under its auspices,” the Head of State noted.

In a conversation with the Ambassador of Albania, Volodymyr Zelenskyy mentioned the opening of the Albanian Embassy in Ukraine, which is proof of the dynamic development of bilateral relations. The Head of State thanked the Government and people of Albania for their constant support since the beginning of Russia’s full-scale invasion.

He also highlighted the importance of signing the bilateral security agreement as soon as possible.





з вашою допомогою ми підготуємо документ до підписання в найкоротші терміни», – сказав Володимир Зеленський.

Під час зустрічі з Послом Японії Президент відзначив підтримку України з боку його країни та розвиток нинішньої двосторонньої співпраці, висловив готовність до подальшої активізації діалогу на всіх рівнях, а також обговорив актуальні безпекові виклики для України.

Глава держави наголосив, що важливо посилювати взаємодію з Японією у безпековій сфері щодо обміну інформацією та шляхів



“We have held consultations on a bilateral security agreement. We hope that with your help we will prepare the document for signing as soon as possible,” Volodymyr Zelenskyy said.

In the course of the meeting with the Ambassador of Japan, the President commended his country’s support for Ukraine and the development of current bilateral cooperation, expressed readiness to further intensify the dialogue at all levels and discussed current security challenges for Ukraine.

The Head of State stressed the importance of enhancing interaction with Japan in the security sphere on information exchange and ways of joint response to the participation of the North Korean military in the war against Ukraine.

“Strong positions have been established between our countries. Our countries have signed an important and strong document on security commitments. Today, the situation with North Korea and its troops on the Russian side requires a response – we need Japan’s support,” Volodymyr Zelenskyy noted.

During the conversation with the Ambassador of Egypt, the President expressed Ukraine’s interest in intensifying the bilateral dialogue, quickly resuming trade and economic cooperation, as well as implementing concrete food security projects.

The Head of State also stressed the importance of involving Egypt in the promotion of



спільного реагування на участь військових Північної Кореї у війні проти України.

«Між нашими країнами побудовані міцні позиції. Наші країни підписали важливий і сильний документ про безпекові гарантії. Сьогодні ситуація з Північною Кореєю, її військами на російському боці вимагає реакції – ми потребуємо підтримки Японії», – зауважив Володимир Зеленський.

У розмові з Послом Єгипту Президент зазначив, що Україна зацікавлена в активізації двостороннього діалогу, швидкому відновленні торговельно-економічної співпраці, а також реалізації конкретних проєктів у сфері продовольчої безпеки.

Глава держави також наголосив, що важливе залучення Єгипту до просування Формули миру, зокрема приєднання до Спільного комюніке.

«Сподіваюся, пане Посол, під час Вашої каденції наші відносини з Єгиптом стануть міцнішими. Ми мали гарну торгівлю до війни, переважно агропродукцією. Зараз ми маємо оборонні напрацювання й готові розвиватися в цьому напрямі. У нас є ініціатива з продовольчої безпеки «Зерно з України» і ми сподіваємося, що Єгипет долучиться до цієї місії», – сказав Володимир Зеленський.

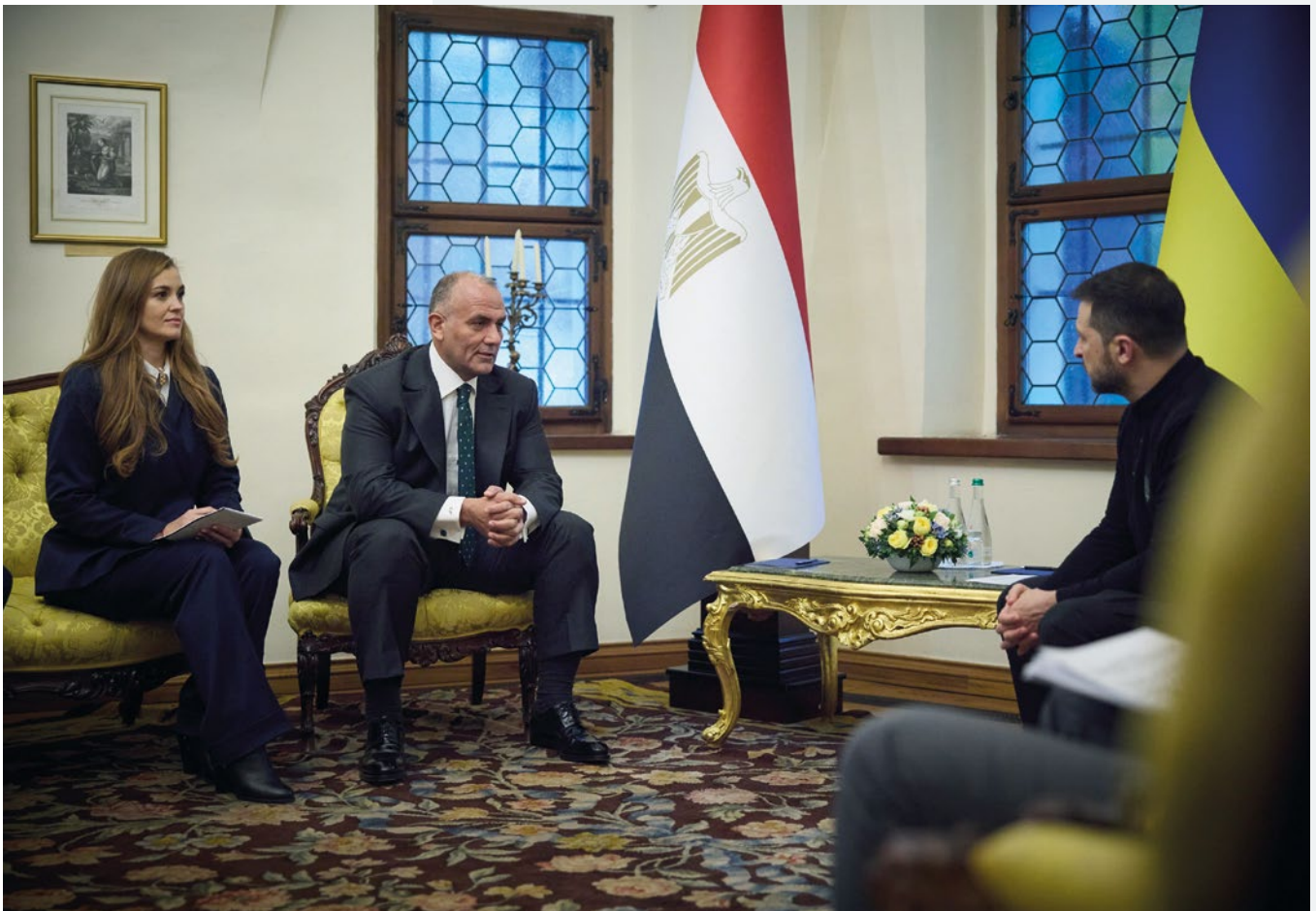
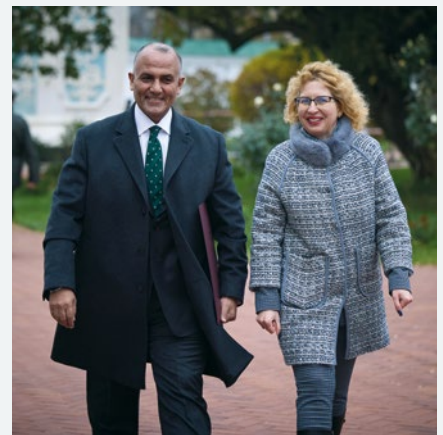
**За інформацією
Офісу Президента України**



the Peace Formula, particularly through the signing of the Joint Communiqué.

“I hope, Mr. Ambassador, that our relations with Egypt will grow stronger during your tenure. We had good trade before the war: mostly agricultural products. Now we have defense expertise and are ready to develop in that direction. We have the Grain from Ukraine food security initiative, and we hope that Egypt will join this mission,” Volodymyr Zelenskyy said.

**According to the Office
of the President of Ukraine**



ВІЙНА ПОЗБАВИЛА НАС ІЛЮЗІЙ

ПРО РОЛЬ ЦЕРКВИ ПІД ЧАС ВІЙНИ ТА ЇЇ ВАЖЛИВІСТЬ У ПОВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ

РОЗМОВЛЯЄМО З АПОСТОЛЬСЬКИМ НУНЦІЄМ В УКРАЇНІ ТИТУЛЯРНИМ АРХІЄПИСКОПОМ МАРТАНИ ВІСВАЛЬДАСОМ КУЛЬБОКАСОМ.

– Ваше Преосвященство, якою, на Вашу думку, має бути роль церкви в Україні та у світі у період такого випробування, як війна?

– Насамперед зазначу, що ми, як Посольство Ватикану, виконуємо подвійну роль. Із одного боку, я є представником Ватикану як держави, з іншого, – представником Святого Престолу як церкви. Тому і питання про роль церкви під час війни є комплексним і багатоаспектним.

Почну з політичної ролі церкви, а саме – ставлення та заяви церкви щодо війни. До прикладу, нещодавно Папа Франциск під час молитви в Римі прямо згадав Україну. Він висловився категорично проти бомбардувань цивільної інфраструктури. Це є політичною позицією. Але церква у цьому питанні має і свою специфіку. Ми не маємо ані покликання, ані можливості діяти як будь-яка держава. Зазвичай під час повномасштабної війни держави утворюють коаліції і діють відповідно до пріоритетів і завдань такого об'єднання. Церква ж повинна бути відкритою до всіх, не вступаючи до жодної коаліції. Тому ми маємо наш власний шлях, і він нелегкий.

Важливою під час війни є гуманітарна роль церкви. Передусім церква може виконати ті функції, на які не спроможна з певних причин сама Україна. Я маю на увазі повернення до України затриманих цивільних, військовополонених і дітей, яких або

депортовано, або які залишилися на окупованих територіях. І знову церква має два шляхи: дипломатичний, тобто офіційне звернення Святого Престолу до державних структур росії, та церковний – використання контактів із усіма церквами, включно з московським патріархатом. Саме цей шлях наразі використовує кардинал Матео Дзуппі, везучи до москви переліки полонених. На жаль, як показує практика, обидва ці шляхи не є такими результативними, як би нам хотілося, але це не означає, що ними не варто користуватися. Тому потужним викликом, який наразі постає не тільки перед церквою, але й перед дипломатами, правозахисниками, є необхідність знайти інші, більш результативні шляхи.

Також церква відіграє значну роль у наданні гуманітарної допомоги на прифронтових та щойно звільнених територіях України. Наші капелани возять допомогу і церквам, і цивільним, і військовим.

Важливою залишається духовна, моральна роль церкви в суспільстві, де я би виділив також два аспекти. Перший – це суто духовний аспект. Щоранку під час молитви я запитую себе: «Чого не вистачає в наших серцях і душах, аби Господь своєю силою припинив цю війну?» Я наразі маю на увазі молитву, яка є дуже важливою для кожного з нас. Військові капелани мені розповідають, що на фронті вирізняються військові, за яких моляться їхні рідні та

близькі. Людина йде у бій з вірою в Бога, в Україну і в себе. До того ж я багато разів чув про дива, що відбуваються під час бою.

І, як наголошує Папа Франциск, дуже важливо молитися не тільки за кожного окремо, але в цілому за Україну, аби вона була сильною. І ця молитва важлива для нашого навернення.

Іншим духовним аспектом є діяльність військових капеланів. До речі, саме напередодні нашої зустрічі в Україні відзначили День капелана.

– Як, на Вашу думку, інституція військових капеланів впливає на бойовий дух наших захисників?

– Зустрічаючись із капеланами, не тільки католиками, а й представниками інших церков і релігій, я бачу, наскільки вони раді можливості працювати з військовими. Захист молитвою, моральна та психологічна підтримка є дуже важливими для наших воїнів, аби вони не впали в депресію, не втратили надії.

До того ж капелани безпосередньо спілкуються з командирами, нагадуючи їм, що виконання наказу важливе, але збереження життя підлеглих – надважливе. Тобто військові капелани впливають і на моральне сумління командирів. Я не маю статистики, але знаю випадки, коли завдяки втручання капелана вдавалося зберегти особовий склад.







зможуть порозумітися ті, хто самотужки подолав цей шлях, адже ззовні надскладно зрозуміти, допомогти, встановити контакт із людьми, які пройшли пекло війни. Тому багато фахівців вважає, що саме військові зможуть допомогти одне одному. Але всі ми повинні також шукати шляхи встановлення контактів і способи допомоги.

Ось Вам інший випадок. Один із капеланів розповів, що був «на нулі» з військовими і гадав, що то вже останній день його життя. В їхньому підрозділі залишилося менше 50-ти бійців, а з російського боку було близько тисячі. І шансу утримати позицію чи зберегти себе – жодного. Єдине, що залишилося капеланові, – молитись. Але росіяни чомусь не атакували впродовж двох днів. Третього дня надійшло підкріплення, українці успішно контратакували, відбили позиції та взяли полонених. На допиті у російських вояків запитали, чому вони не атакували. Відповідь вразила: «Так вас же було 4 тисячі!» Як на мене, це чудо. Думаю, на той момент там зібралося багато людей, які молилися чи були наповненими духовно, і сам Господь їх захистив.

завданням не тільки для душпастирів, але й для психологів, для кожної громади, для держави в цілому. Може так статися, що ми не знайдемо єдиного рецепту, але значну роль тут відіграватиме досвід тих, хто повернувся з фронту раніше і вже зумів адаптуватися до цивільного життя. Найкраще

– Чи можливе після війни розширення інституту військових капеланів саме за рахунок тих, хто вже воював, але не був капеланом?

– Я думаю, що це буде дуже важливим. Навіть коли я спілкуюся, наприклад, із американцями, вони кажуть, що тепер

– Я впевнена, що війна скоро закінчиться. Які виклики постануть перед церквою після нашої Перемоги?

– Думаю, виклики будуть навіть важливішими, ніж під час війни. Перш за все, це морально-психологічний стан тих, хто повернеться з фронту. І це буде складним



Україна має більше досвіду у лікуванні поранених, ніж будь-яка країна. Те саме і з душпастирями. Війна позбавила нас багатьох ілюзій. Ми жили в ілюзії, що проти агресора на наш захист стане увесь світ, що Статуту ООН дотримуються всі члени цієї організації, що Женевські конвенції стосовно військовополонених працюють. Ми вважали, що дипломатичним шляхом можна розв'язати будь-який конфлікт, побудувати діалог і закінчити війну. Ми жили спокійно, але в ілюзіях. І в цьому сенсі війна повертає нас до реальності. І працювати ми маємо саме за умов нової реальності.

– **Яким насправді є вплив росії та РПЦ на Ватикан?**

– Ви знаєте, як діє російська дипломатія в Ватикані? Вона діє дуже активно у всіх проєктах, культурних, медійних, медичних тощо. Тому я дуже радий щоразу, коли хтось з України їде до Папи Франциска, до його помічників і розповідає власне бачення того, що відбувається в Україні. На жаль, тієї інформації, яку надаю я, недостатньо для активної співпраці України та Святого Престолу. Україна не вела системної



роботи, але наразі ситуація покращується, тому що війна, вона вчить.

– **Що Україна може зробити, щоби зменшити вплив Росії?**

– Почну з конкретного прикладу. Коли державний секретар Ватикану кардинал П'єтро Паролін в липні з офіційним візитом відвідав Україну, ми мали зустріч із генеральним директором лікарні «Охматдит». Кардинал поцікавився, чи було спрямовано ракету, що зруйнувала приміщення дитячої лікарні, саме сюди. Пан Жовнір дав стисло ствердну відповідь і перейшов до інших питань. І такий коментар справив позитивне враження на кардинала тому, що йому було легше повірити в лаконічне пояснення, ніж довгі розмови про докази.



Українські посадовці мають зважати на ментальність їхніх візаві. Дуже важливо чітко усвідомлювати, з ким ти розмовляєш, які слова використовуєш, з якою інтонацією, які акценти робиш під час розмови. Нашою проблемою є відсутність іноді мудрості та терпимості, коли ми розповідаємо світу про жахливі наслідки цієї війни.

Окрім уваги до психологічних аспектів, важливо створювати системність у спілкуванні зі Святим Престолом. Починаючи від 2014 року, росія зверталася до Ватикану з сотнями і сотнями ініціатив. З боку України було дві чи три ініціативи за вісім

років моєї роботи в Державному Секретаріаті Ватикану. Я говорю саме про ініціативи від керівництва країни. Це відповідь на запитання, чи важливою була співпраця зі Святим Престолом для уряду України.

І я дуже задоволений тим, що наразі Президент України Володимир Зеленський вже вчетверте зустрівся з Папою Франциском.

– Якими, на Вашу думку, є результати цієї зустрічі?

– У Ватикані є норма щодо особистих зустрічей Папи – їх не протоколюють. Ми знатимемо тільки те, що розповість



президент України, і те, чим вважатиме за потрібне поділитися Папа. Але друга частина візиту – зустріч президента з кардиналом Пароліном, була більш офіційною. Наразі я не готовий коментувати цю зустріч. Але кожний такий контакт із керівниками Ватикану є надважливим, оскільки вони дізнаються безпосередньо від очільника держави про реальний стан речей, плани, наміри та ставлення до тих чи інших меседжів Святого Престолу.

Результати цієї зустрічі побачимо згодом. Але знаю, що насамперед там обговорювали гуманітарні питання. Президент Зеленський надав окремі переліки військовополонених, аби кардинал Дзуппі під час свого візиту до Москви посприяв їхньому звільненню. Зазначу, що є ілюзією вважати, що завдяки одному візиту

особистого представника Папи Франциска звільнять усіх полонених. Так, Папа сам повторює, що ми просимо обміну «всіх на всіх». Але це наразі не зовсім реально.

– У такому випадку яким чином Святий Престол може сприяти поверненню українців, в тому числі дітей і цивільних, з російського полону?

– Були випадки, коли людей було звільнено за активної участі Ватикану, але вони, на жаль, поодинокі. За деяких полонених Папа Франциск особисто писав у листах, неодноразово звертався і державний секретар кардинал Паролін, і кардинал Дзуппі. Вплив Святого Престолу складно виміряти у відсотках, він скоріше моральний. Але погоджусь із керівництвом України, що у справі повернення українців важливим є кожний вплив: і Святого Престолу, і світової спільноти, і Туреччини, Катару, Об'єднаних Арабських Еміратів, і всіх інших партнерів.

– Ваше Преосвященство, Ви відзначали Різдво у Харкові, Великдень – у Запоріжжі. Це Ваш свідомий вибір бути там, де найбільше потерпають люди?



– Так, я свідомо хотів бути з єпископами, з людьми, які живуть ближче до фронту, щоби вони через мене відчували присутність церкви і Папи.

І особисто для мене це є дуже важливим. Коли в Харкові або в Запоріжжі я молився разом із людьми, які, приходячи на службу, не мали впевненості, що знайдуть свою домівку вцілілою, повернувшись додому, то така молитва була для мене надпотужною. Це дар Божий – бути в дуже важкий час із людьми, які перебувають між життям і смертю.

– На завершення, з якими словами Ви би звернулися до народу України?

– Третій рік поспіль відбувається війна, але це не означає, що суспільство навчилося жити війною. Ми навчаємось, і цей процес триває постійно. Він потребує багато часу, але є надія, що цей шлях буде подолано.

Це стосується і єдності церков в Україні, якої досі немає. Це стосується і державних органів і довіри до них, якої теж немає. Але ми всі в одному човні, і маємо навчитися працювати та жити разом. І тоді та допомога, яка надходить Україні, зросте якісно та кількісно. Ми станемо сильнішими та впевненішими.

**Олександр Кондратенко,
Антоніна Ліннік
Світлини с архіву Часопису.**





У МЗС ВІДБУЛАСЯ ПІДСУМКОВА РІЧНА ПОДІЯ «ГОЛОС УКРАЇНИ. СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА М'ЯКА СИЛА»

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ ПРОВЕЛО ПІДСУМКОВИЙ РІЧНИЙ ЗАХІД «ГОЛОС УКРАЇНИ. СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА М'ЯКА СИЛА». ПІД ЧАС ПОДІЇ БУЛО ПІДБИТО ПІДСУМКИ 2024 РОКУ У СФЕРІ МІЖНАРОДНИХ КОМУНІКАЦІЙ ТА СПІЛЬНО ОКРЕСЛЕНО МОЖЛИВОСТІ, ВИКЛИКИ Й ПОТЕНЦІЙНІ РІШЕННЯ ДЛЯ 2025 РОКУ.

Захід відкрили Мар'яна Беца, заступниця міністра закордонних справ України, та Яко Сільє, Постійний представник ПРООН в Україні. У події взяли участь представники Міністерства закордонних справ України, Офісу Президента України, органів виконавчої влади, громадянського суспільства, дипломатичного корпусу та креативного сектора.

«Одразу після призначення на посаду, міністр закордонних справ України Андрій Сибіга озвучив чіткий пріоритет для комунікаційної команди МЗС, наших послів і дипломатів. Голос України має звучати ще гучніше на всіх континентах і в усіх ключових столицях. Саме ця велика мета – є основою нашої щоденної роботи та стратегії на

наступний рік», – заявила у своїй вступній промові Мар'яна Беца, заступниця міністра закордонних справ України.

«У сучасному світі, що швидко змінюється, стратегічні комунікації є надзвичайно важливими для зміцнення довіри, стійкості та глобальної солідарності. Інноваційний підхід України до інтеграції «м'якої сили» – через культурну дипломатію, мистецтво та спорт – демонструє, як прозорість, правда та креативність можуть протидіяти дезінформації та надихати на міжнародне порозуміння. ПРООН залишається відданою підтримці цих зусиль, і ми висловлюємо вдячність Уряду Японії за їхню безцінну співпрацю у зміцненні голосу України на глобальній арені», – зазначив у своїй



вступній промові Яко Сільє, Постійний представник ПРООН в Україні.

Ключовими напрямками комунікацій МЗС у 2024 році стали реалізація комунікаційних проєктів і кампаній, робота з новими аудиторіями, цифрова дипломатія та креативні рішення. За 2024 рік команда Міністерства разом із партнерами реалізувала сотні проєктів публічної дипломатії та отримала 46 міжнародних креативних нагород. Понад 1 млрд – загальне охоплення комунікаційних кампаній МЗС у 2024 році.

У першій панельній дискусії «Голос України у світі: глобальні та локальні контексти» за модераторії Георгія Тихого, речника Міністерства закордонних справ України, взяли участь:

- Вікторія Ляліна-Бойко, директорка Департаменту публічної дипломатії та комунікацій Міністерства закордонних справ України;
- Любов Цибульська, експертка зі стратегічних комунікацій;
- Валентин Панюта, креативний директор UNITED24Media;
- Костянтин Шнайдер, головний креативний директор Publicis Groupe Ukraine & Czech Republic та Saatchi & Saatchi Ukraine.

У контексті міжнародних комунікацій України учасники відзначили важливість стратегічного підходу та сталої синхронізації між стейкхолдерами та створення комунікаційних кампаній, які ґрунтуються на даних. Співкери підтвердили важливість креативних та інноваційних комунікаційних підходів у боротьбі з дезінформацією росії, підсилення іміджу та збільшення підтримки України. Наголосили, що важливо не лише чітко визначати меседжі наших комунікацій, але й досліджувати локальні контексти людей, з якими ми комунікуємо, знаходити точки перетину та напрацьовувати унікальні підходи до різних цільових аудиторій.



Для систематизації цих підходів у 2025 році команда Міністерства закордонних справ України продовжить роботу над новими стратегіями і політиками, до розробки яких традиційно буде запрошено різних стейкхолдерів, зокрема, представників уряду, громадянського суспільства та креативної індустрії.

У другій панельній дискусії «М'яка сила в умовах кризи» за модераторії Марії Липяцької, очільниці BRAND UKRAINE, взяли участь:

- Ірина Шум, заступниця директорки Департаменту публічної дипломатії та комунікацій Міністерства закордонних справ України;
- Алім Алієв, заступник генерального директора Українського інституту;
- Анастасія Бондар, заступниця міністра культури та інформаційної політики з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації;
- Ніка Селега, CEO креативної агенції Bickerstaff;
- Андрій Різьоль, ініціатор проєкту «Дивись українське».



Учасники зазначили потребу в довготривалих, стратегічних проєктах із фокусним підходом до конкретних аудиторій. Співкери наголосили, що важливо не лише не допускати повернення голосів російської пропаганди на міжнародні культурні та спортивні арени, але і натомість пропонувати українські культурні ініціативи. Відзначили необхідність інтеграції України в глобальні контексти через представлення у великих міжнародних проєктах.

Захід було реалізовано за підтримки ПРООН в Україні та за фінансування Уряду Японії.

За інформацією організаторів





ДУМА ПРО УКРАЇНУ

ГОЛОВА АГЕНТСТВА З РОЗШУКУ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ АКТИВІВ ОЛЕНА ДУМА ПРО ВИКЛИКИ, ЯКІ СТОЯТЬ ПЕРЕД СИСТЕМОЮ.

– **Пані Олено, Ви очолюєте АРМА з 30 червня 2023 року. Які головні виклики та завдання постали перед Вами саме тоді?**

– На той момент виклики були сформовані суспільством та міжнародними партнерами. Мій аналіз стану справ АРМА з 2016 до 2023 року більш ніж критичний. І саме він формував особисті завдання, першочергові, покрокові та системні.

За всі 8 років бюджет для агентства становив 1,5 млрд грн. Останні чотири роки поспіль – по 189 млн грн щороку, його було зменшено саме через корупційну складову та наявність кримінальних проваджень щодо посадових осіб агентства. Про ефективність можна говорити, зокрема і у випадку генерування доходної частини до бюджету країни.

Отож, першим моїм завданням було відкриття Реєстру. Це фундамент прозорості та початок усіх процесів.

Сьогодні це: 364 тис. записів у межах усіх проваджень та вже понад 72 тис. записів,

переданих в управління агентству. Переконаливо буде мовою цифр у коштах. Можемо говорити про понад 200 млрд грн щодо активів, переданих в АРМА, та активів, які розшукано Агентством за кордоном у межах кримінальних проваджень і які ми прагнемо повернути до України, – на понад 100 млрд дол. США.

Другий втілений в життя крок – це повна інвентаризація та перевірка агентства. За моєю ініціативою, ще в липні 2023 року, проведено Державний аудит та перевірку Рахункової палати за період 2022-2024 рр.

Як приклад, щодо доходів від управління за попередні періоди (2022 рік – бюджет отримав 34,8 млн грн) інформація доступна. Тільки в 2024 році ми говоримо про понад 12,3 млрд грн, і це не єдиний фактор успіху, а початок.

АРМА набуло особливого значення під час війни та стало інструментом допомоги нашим Силам оборони. АРМА спрямувало 8 млрд грн Збройним силам України. Крім

того, що ми посилюємо оборону країни, кошти в ОВДП ефективно працюють і держава отримала чистого прибутку за 2024 рік на суму майже 1 млрд грн.

Мою ідею придбавати ОВДП у валюті втілено змінами до закону про АРМА, і відтепер усе, що продано з активів, виведених злочинцями за кордон, буде також використано як зброя проти ворога.

Завжди є над чим працювати. Як приклад, чистий дохід у розмірі 432 млн грн від управління списаних Агентством 1,8 млрд санкційних коштів вже спрямовано до Фонду ліквідації наслідків збройної агресії. Я запитую себе: «Чи можемо зробити більше?» Так, можемо, і я про це говорю публічно півтора року, коли ініціюю зміни до закону, щоби забезпечити такі результати. І якби парламент підтримав ці зміни, схваливши законопроект № 6233 або № 11280-1, країна би вже отримала додаткові мільярди. Саме цей курс є основною метою нашої роботи. Це означає, що після схвалення чергового внесеного





АРМА СТАЛО ЧЛЕНОМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МЕРЕЖІ ПАРТНЕРІВ ПРОТИ КОРУПЦІЇ (ЕРАС/ЕАСН)

законопроекту (№ 10069) про дозвіл АРМА реалізувати санкційні активи (які вже є в управлінні як речові докази) агентство посилить обороноздатність України.

За півтора року роботи ми спромogliся розробити, погодити та внести до парламенту ті законопроекти, на які очікують наші військові, ветерани та члени їхніх сімей.

Третій крок – нормативний фундамент: ініціювання, розроблення, погодження та затвердження нових правил і порядків. Адже неможливо змінити чи реформувати, схвалити рішення, обрати по-новому, коли діятимуть старі правила і, на жаль, «стара команда».

Я пишаюсь тим, що мені вдалося сформувати такий міцний кістяк професійних, принципових, гідних нашому часу людей. За рік оновлено 80 відсотків кадрового потенціалу Агентства, включно з заступниками та керівниками департаментів.

Це, до речі, не лише приклад того, як вдалося з мінусового значення визнання АРМА в Україні та за межами крутим піке перевернути ставлення не лише до позитивного сприйняття органу та довіру до агентства, але й приклад національної трансформації.

Отож, на власному досвіді, розділяю План внутрішньої стійкості Президента України Володимира Зеленського, де перший пункт – «Єдність». У єднанні і мале зростає, у розбраті і найбільше розпадеться. До речі, дуже вірю, що це станеться

з ворожою федерацією. Акцентую на цьому увагу, бо така єдність має бути системною, з усіма органами влади, міністерствами та відомствами, і саме її не вистачає Україні і нашим людям, щоби вижити, здолати, перемогти та відродити.

Повертаючись до питання законодавчого фундаменту, що нам вдалося і не вдалося, – говоритиму гостро, але чесно. Нагла мова – правда готова, і тільки історія розставить все на місця.

Нам вдалося розробити та схвалити закони про закупівлю військових облигацій

у валюті, сплату митних платежів від продажу арештованих активів, затвердити та впровадити в життя: зміни до наказів як внутрішніх, так і з правоохоронними органами, затвердити Стратегію повернення активів 2023-2025, склад МРГ та План виконання заходів, затвердити порядки та правила щодо відбору управителів, порядок Кабінету Міністрів України про реалізацію арештованих активів, і вперше в новітній історії – розробити та затвердити порядок реалізації виведених злочинцями арештованих активів за кордон. Вірю, що



ми повернемо мільярди від їхньої реалізації до бюджету. Адже за злочинно набуті кошти, зазвичай з метою їхнього приховування, придбано елітну нерухомість, морські та повітряні судна, антикваріат і предмети мистецтва, земельні ділянки та корправа.

Я вже згадувала про не менш важливий законопроект (реєстр. № 10069 від 18.09.2023 р.), яким, окрім доцільності реалізації санкційних активів, передбачено розблокування управління арештованими корправами (щоби не питати згоди злочинця/ворога) шляхом виключення частини сьомої статті 21 Закону України «Про АРМА» та реалізації тих санкційних активів, які вже знаходяться в управлінні АРМА згідно з кримінальними провадженнями та рішеннями суду. Цинізм і абсурд сьогодні і за вже три роки широкомасштабної війни, коли спостерігаю за публічними лозунгами на трибуні парламенту відомих народних депутатів, які кажуть про доцільність схвалення таких змін, водночас не голосуючи за них. Це означає, що тисячі підприємств, де 100 % корправ належить рф, не можуть без згоди власника-ворога бути передані обраному управителю та приносити дохід Україні. Президент України визначив



цей законопроект як невідкладний, і ми з четвертої спроби після провальних голосувань в парламенті невтомно йдемо до перемоги. Історія виверне всіх «вовків в овечій шкурі» – не сумніваюся.

АРМА вже розроблено законопроект щодо повернення та заморожування активів. Це нова ера, яка дасть поштовх усій системі. Міжнародні Директиви диктують нові правила та визначають потребу встановити на законодавчому рівні права та повноваження щодо тимчасового позбавлення права осіб користування та/або розпорядження активами, на які може бути накладено арешт, у тому числі з метою їхньої конфіскації та/або стягнення до бюджету держави.

Нещодавно в Брюсселі агентством презентовано розроблені зміни, які впливають

на міжнародне виконання зобов'язань. Європейські партнери позитивно реагують на запропоновані зміни, якими зрештою є чітке визначення відповідальних у міжнародному наданні правової допомоги, легалізація рішень українських судів і дії органів України щодо повернення злочинних активів до нашої держави. Змінами до статті 545 КПК України запропоновано визначити АРМА органом, який має право звернутися до іноземної юрисдикції про легалізацію рішення українського суду, виключно тим, яким передано арештований актив агентству на реалізацію за кордоном. І я не буду себе стримувати щодо питання доцільності покращення системної взаємодії між органами, бо як ми можемо говорити про Єдність, коли АРМА десятки разів звернулося до Офісу





Генерального прокурора з запитом про початок легалізації отриманого національного рішення суду за кордоном і за півроку не отримано ані мотивованих повернутих документів, ані розпочато саму процедуру. Це означає потребу в посиленні координації цього напрямку в ОГП та потребу в єдності дій органів влади.

Я назвала точкові аспекти, але маю зробити висновки щодо завдань, особливо законотворчих, які стоять переді мною та моєю командою. Якщо я цього не зроблю зараз, історія розвитку може піти не в той бік. І саме зараз говоримо

жорстко. Тільки я і моя команда знаємо, що означає за півтора року впровадити зміни в органі, який мали намір ліквідувати як корумпований, і повернути до нього довіру, за відсутності допомоги, бронювання для спеціалістів, які володіють конфіденційною інформацією та працюють в розшуку або з мільярдними активами, відсутністю гідного рівня заробітних плат, постійною критикою, зневірою та супротивом, замовними матеріалами власників активів і тих, які борються за них, ризиками під час ухвалення рішень для збереження мільярдів держави. Зараз, коли йдеться

про виконання Програми фінансової підтримки України від ЄС (Ukraine Facility Plan), вже зареєстровано низку законопроектів про трансформацію АРМА. Отож, для народних депутатів це можливість стати одразу потрібними та публічними, майже революціонерами які «впроваджують ці зміни», на витку таких необхідних державі рішень допомоги. Але за півтора року вони не проголосували за жодний із 12 законопроектів, внесених Агентством. Я буду публічно обстоювати позицію підтримки змін до закону в межах Facility Plan і надалі, бо не просто володію предметом, а в грудні 2024 року Агентством надано Міністерству юстиції ще жорсткіші пропозиції до нього, аніж пропонували європейські партнери. Але принциповою позиція залишиться стосовно ключового – АРМА вже трансформовано і є прикладом для інших органів влади. І наше суспільство має знати та вірити, що в Україні є професійні, мотивовані на зміни, добросовісні державні службовці, які вже продемонстрували, як потрібно працювати на державу і для людей. А ті, що останні роки отримували міжнародно-технічну допомогу, зокрема від США, на боротьбу з корупцією, в тому числі в АРМА, і, окрім заяв про доцільність реформ, нічого не зробили, мають як мінімум задуматися та підготувати звіти. Бо рішення новообраного Президента США Дональда Трампа блискавичні та справедливі.





– **Ви є автором Антикорупційного плану для України. У чому він полягає, і чи вже втілюється в життя?**

– Так. Антикорупційний план розроблено ще в 2017 році. Юридична освіта, досвід і трудовий шлях на державній службі протягом 24 років у різних органах державної влади та нормотворчої діяльності дав можливість побачити проблеми комплексно.

Одразу про результати. Вдалося уніфікувати досвід європейських країн (Швеції, Норвегії, Литви, Латвії) та створити Державний реєстр речових прав на нерухоме майно та перенести відомості зі старих БТІ, створивши взаємообмін з іншими державними реєстрами.

Вдалося створити та затвердити Реєстр викидів і перенесення забруднювачів для України та ратифікувати Законом України відповідний Протокол про РВПЗ. Нині РВПЗ широко використовують і під час фіксації екологічних злочинів і збитків через воєнні злочини.

Вдалося викоринити корупційні схеми в соціальній сфері у Фонді соціального страхування. За результатами викритих резонансних справ Фонд, як корумпований орган, було ліквідовано Законом України,

а повноваження передано до компетенції Пенсійного фонду України.

Вдалося також започаткувати створення Реєстру електронних лікарняних. Згодом підписано Протокол обміну інформацією з Пенсійним фондом та МОЗ. Реєстр нині успішно працює.

Цей досвід був вдалим для держави і водночас найрезонансним для власної репутації, оскільки мав власне обстоювання у Верховному Суді України прав за незаконне звільнення Правління Фонду як особи, яка повідомила про корупційні злочини, про що є відповідне рішення на мою користь.

Це далеко не всі приклади, тому що пункти антикорупційного плану виконують і в роботі навіть в АРМА.

– **Кабінет Міністрів України затвердив План заходів із реалізації Стратегії повернення активів на 2024-2025 роки. Які із заходів вже вжито? Що заплановано на цей рік?**

– Уперше за всі роки діяльності Агентства розроблено та схвалено Стратегію повернення активів на 2023-2025 роки. Ми виконали потужну роботу з 22 іншими органами державної влади, зокрема

і силового блоку, та затвердили План заходів. Для України це означає, що є погоджена дорожня карта з посилення співпраці правоохоронних та інших державних органів, банківських установ, громадськості, приватного сектора та міжнародних партнерів і передбачає необхідність розроблення десятків законодавчих ініціатив, покликаних посилити сферу розшуку та управління арештованими активами в Україні та наблизити її до найвищих міжнародних стандартів. Уже затверджено персональний склад Міжвідомчої робочої групи.

Пункти 6, 7 Стратегії щодо посилення міжнародного співробітництва вже виконано. Зокрема, ухвалено постанову Уряду від 26.09.2024 № 1116, у зв'язку з чим було долучено АРМА до переліку співвиконавців зобов'язань Гаазької конференції з міжнародного приватного права; Еґмонтської групи підрозділів фінансової розвідки; Комітету експертів Ради Європи з боротьби з тероризмом; Управління ООН з наркотиків і злочинності; Конференції учасників Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності; Євразійської групи з протидії легалізації злочинних доходів і фінансуванню тероризму; Групи держав Ради Європи



проти корупції (GRECO); Комітету експертів Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL).

Таке міжнародне співробітництво сприятиме співпраці та обміну розвідданими та запобіганню відмиванню грошей і фінансуванню тероризму, поверненню активів та розкриттю фінансових злочинів.

Агентством для цього вже розроблено законопроект, яким передбачено отримання доступу до додаткових джерел інформації, необхідних для ефективного виявлення та розшуку активів. До речі, внесення змін до КПК України в частині надання Агентству міжнародно-правової допомоги теж є пунктом Стратегії. Це один із найреальніших способів повернення до України виведеного за кордон майна.

– З якими країнами співпрацює АРМА у сфері виявлення та розшуку активів, та які результати такої співпраці?

– АРМА співпрацює з 88 країнами та 54 міжнародними інституціями. Це рушійна сила для виявлення та розшуку злочинних активів за кордоном та підписання міжнародних угод. Станом на 16.01.2025 р. АРМА спрямувало 1 483 запити до компетентних органів 88 іноземних юрисдикцій і міжнародних організацій.

Лише за 4 місяці співпраці АРМА розшукало на запити НАЗК активи загальною вартістю понад 4 млн дол. США. Зокрема, фігуранти справ НАЗК придбали розкішні апартаменти в Маямі (США), квартири в Батумі (Грузія) та Празі (Чехія), нерухоме майно на угорському бальнеологічному курорті та на узбережжі Чорного моря в Болгарії. Крім того, з-поміж знайдених активів – елітний автомобіль Porsche Cayenne 2024 року випуску, орієнтовна вартість якого становить 77 тис. дол. США, а також понад 400 тис. євро на банківському рахунку в Молдові.

21 лютого 2025 року на щорічному засіданні учасників операції «Оскар» буде

доповідь АРМА про результати 2024 року. Стисло скажу, що Презентація АРМА вже на порядку денному зазначеного засідання і містить доповідь щодо розшуканих активів:

- елітних яхт;
- земельних ділянок у заміському парку Лондона вартістю 1,6 млн фунтів стерлінгів кожна;
- елітного будинку у Лондоні за 27 млн фунтів стерлінгів;
- апартаментів в одному з найвідоміших гірськолижних курортів Чорногорії;
- елітної нерухомості у центрі Парижа вартістю 0,9 млн євро;
- таунхаусу вартістю 26 млн євро та шале з паркомісцем вартістю 9,7 млн євро у Франції;
- полотна вартістю 23 млн дол. США та скульптури всесвітньо відомого британського скульптора вартістю 33 млн дол. США;
- навіть замку-резиденції XVIII століття біля Версала вартістю 2 млн євро.

Таким чином, діяльність АРМА демонструє значний прогрес у сфері міжнародного співробітництва щодо виявлення, розшуку та повернення активів. Агентство активно використовує міжнародні платформи та інструменти співпраці, зокрема CARIN, міжвідомчі мережі ARIN, EUROPOL, INTERPOL та бере участь у масштабних проєктах таких, як операція «Оскар», ініціатива A.S.S.E.T. та SILVER NOTICE.

Ефективність АРМА підтверджено не лише кількістю спрямованих запитів, яка значно зросла за останній період, а й високою оцінкою з боку міжнародних партнерів. Зокрема, Україна отримала визнання в межах CARIN як один із найактивніших учасників, а обсяг розшукуваних активів підсанкційних осіб і фігурантів кримінальних проваджень вже сягає 100 млрд дол. США.

Важливими кроками на шляху до посилення міжнародного партнерства та створення умов для підтримки діяльності АРМА на міжнародній арені є робочі відносини з послами та представниками усіх польових напрямів. Я пишаюся досягненнями в євроінтеграційному напрямі, який очолює високоповажний Посол Грігол Катамадзе. Саме його дипломатичний і професійний досвід дав поштовх для розвитку міжнародних відносин. У 2024 році зустрічі відбулися з дипломатами та офіційними особами таких країн: Мальта, Словаччина, Чехія, Литва, Хорватія, Італія, Естонія, Данія, Румунія, Польща, Іспанія, Ізраїль, Азербайджан, Туреччина, Бельгія, Франція, Корея, Велика Британія.

А зустрічі з представниками ОЕСР, КОІСА, Американсько-Української Ділової

Ради (USUBC), DELOITTE, а також з дирекцією Центрального антикорупційного бюро Польщі (СВА) та іншими міжнародними організаціями дали поштовх до змін і правил на українському ринку.

– **Якими наразі є результати роботи АРМА з повернення до України незаконно виведених за кордон активів?**

– Наведу кілька прикладів. Найвідоміший і найрезонансний арештований актив за кордоном – яхта Royal Romance державного зрадника медведчука. Насправді це приклад, яким розкрито дисбаланс і прогалини в національній правоохоронній системі і водночас прорив Агентства, який вразив міжнародну спільноту.

Судно, придбане за 200 млн євро в 2015 році на крові українців, після подій Майдану, було арештовано за одним із чотирьох кримінальних проваджень і передано Агентству на реалізацію. Маю зазначити, що це рішення Личаківського районного суду Львова від 16.03.2022 р. було легалізовано судом Республіки Хорватія і вистояло в апеляції після оскарження адвокатами медведчука.

Із вересня 2024 року до січня 2025 року Агентством спрямовано десяток запитів до ОГП щодо початку процедури легалізації українського рішення в Республіці Хорватія. Як тільки ми отримаємо легалізоване рішення, буде розпочато новий конкурс, який точно стане першим успішним світовим кейсом із початку повернення до України арештованих активів.

У роботі Агентства та моєму щоденному порядку денному є і інші «закордонні кейси». Від літаків АН-124 в Канаді та

Лейпцигу, коштів у сумі 5 млн дол. США в Польщі та замку у Флоренції.

Достатньо для висновків, коли говоримо про повернення активів на понад 100 млрд дол. США. Прагнемо єдності: співпраця з Офісом Генерального прокурора потребує кардинальних змін, і більшою мірою це залежатиме від нового Генерального прокурора України, бо саме він несе персональну відповідальність за належне надання міжнародно-правової допомоги. У системі досягнення ефективних змін у державі зараз, на мою думку, єдність і системність змін – це основні питання.

– **Вас відзначено Орденом Княгині Ольги за жертвну любов та віддану працю. Яку пораду можете дати, і що хотіли би побажати українцям?**

– Вірити. Працювати та вірити у свої сили та Україну. Внутрішня сила – це поважати чужу музику, але танцювати під власну. Ми сильна нація. Ми здолаємо ворога та всі перепони.

**Олександр Кондратенко,
Антоніна Ліннік
Світлина з відкритих джерел.**

Повна версія
українською



Full version
in English





ДЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОГО ЄДНАННЯ РУМУНІЇ СВЯТКУВАЛИ В УКРАЇНІ

У ГРАНД ХОЛІ «СОФІЇВСЬКИЙ» PREMIER PALACE HOTEL KYIV СВЯТКУВАЛИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДЕНЬ РУМУНІЇ. ЯК І ЗАВЖДИ, БУЛО БАГАТО ГОСТЕЙ, ЯКИХ ЗУСТРІЧАВ НАДЗВИЧАЙНИЙ І ПОВНОВАЖНИЙ ПОСОЛ РУМУНІЇ В УКРАЇНІ ЙОГО ВИСОКОПОВАЖНІСТЬ ПАН АЛЕКСАНДРУ ВІКТОР МІКУЛА.

З-поміж запрошених – очільники дипломатичних місій, акредитованих в Україні, представники національних, регіональних і місцевих органів влади в Україні, народні депутати України, представники дипломатичного корпусу, наукової спільноти та бізнес-середовища в Україні, представники культурно-мистецьких товариств румунської громади в Україні.

Перед початком офіційної частини гостей пригощали сухими винами та шампанським.

Виступаючи з промовою, пан Посол Александру Віктор Мікула сказав про таке:

«Для мене велика честь бути сьогодні тут, у Києві, щоби разом із вами відзначити Національний День Румунії та нагадати

нам про тих простих людей, які наприкінці Першої світової війни заклали основи сучасної румунської держави, яку ми знаємо сьогодні.

У контексті розпаду імперій, які протягом кількох століть, нерідко силою, нав'язували румунам свою волю, тисячі румунів зібралися на громадських зборах, щоби разом вирішити своє майбутнє в країні, яка не буде підпорядкованою диктатурам і примхам іноземних держав, деякі з яких навіть намагалися стерти нашу національну ідентичність.

Що вдалося зробити відтоді – відомо. Румунська держава мала періоди розквіту та застою. У нашій історії накопичилися

розділи, якими ми пишаємося, а також темні розділи, які ми визнаємо, за які беремо на себе відповідальність і з яких ми навчилися ставати кращими.

Війни та диктатури не уникали нас, як і інших, але нам завжди вдавалося разом подолати катаклізми та відбудувати, завжди краще, з думкою про майбутні покоління румунів».

Продовжуючи виступ, Посол Александру Віктор Мікула наголосив, що сьогодні Румунія – демократична країна, пріоритетами якої є повага до основних прав людини, свобода слова та совісті, верховенство права та добробут румунських громадян. Будучи державою-членкинею ЄС і НАТО



Румунія підтримує багатосторонність і повагу до міжнародного права.

«Коли думаємо про румунів, які заклали основи того, чим ми є сьогодні, не можемо не думати про українців, які так само об'єдналися, щоби спробувати втілити в реальність мрію українців мати власну країну, де вони можуть самостійно будувати своє майбутнє, без страху розмовляти своєю мовою, шанувати своїх предків і героїв.

Як румун я розумію мрії тих, хто в січні 1919 року зібрався на площі Святої Софії в Києві, щоби проголосити незалежність від колишніх імперій. Їхня боротьба за самовизначення почалася давно, тривала й триває.

Їм довелося зіткнутися зі спробами московської імперії фальсифікувати їхню історію, позбавити їх права на рідну мову, культуру та існування. Їм довелося зіткнутися з Голодомором, Голокостом, депортаціями, тортурами, політичними переслідуваннями,





масовими вбивствами та військовою агресією, яка триває й сьогодні.

Але ці трагедії не поставили їх на коліна, а зробили сильнішими та рішучішими у боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

Ця боротьба викликає захоплення та пробуджує солідарність тих, кому довелося боротися з іноземним ярмом.

Сьогодні багато чоловіків і жінок з усіх областей України, з-поміж яких багато етнічних румунів, воюють на фронті за те, щоби ми були вільними та в безпеці.

Це боротьба з диктатором, який публічно заявив про своє захоплення тим, хто спричинив Голодомор, наказав стратити та депортувати сотні тисяч мешканців цих земель, зокрема румунів, і взяв на себе роль продовжувача сталінської злочинної доктрини.

Багато чоловіків і жінок, які взяли в руки зброю, щоби боротися проти московського



агресора, зокрема етнічні румуні, віддали за нас життя. Ми повинні вшанувати їхню пам'ять і допомогти здійснити мрії, за які вони боролися, і для здійснення цих мрій Україна може розраховувати на Румунію, – підкреслив Александру Віктор Мікула.

«Ми працюватимемо разом, щоби мрія про незалежну та суверенну Україну, яка повністю контролює свою територію, де гарантують демократію, верховенство права



та повагу до прав людини, і яка є частиною ЄС та НАТО разом із Румунією, стала реальністю, – закінчуючи промову, наголосив Посол Румунії в Україні Александру Віктор Мікула.

Зі свого боку до присутніх звернувся заступник міністра закордонних справ України Олександр Міщенко:

«Україна та українці добре пам'ятають, що з перших днів повномасштабного





вторгнення росії у лютому 2022 року керівництво Румунії, румунський уряд, громадськість виявили тверду солідарність з нашою державою.

Одним із ключових напрямів такої всебічної допомоги є зміцнення обороноздатності України. Станом на грудень минулого року від Румунії Україна отримала 21 транш військової допомоги. Ця підтримка є надзвичайно важливою, адже допомагає зберегти життя українців і стримувати російського агресора.

Ми вдячні за передання систем Patriot та навчання в Румунії українських пілотів. Румунія підтримує Формулу миру Президента Володимира Зеленського та взяла участь у роботі першого Глобального саміту миру в Швейцарії, підтримавши спільне комюніке. Також хочу щиро подякувати Румунії за чітку позицію щодо необхідності

посилення міжнародних санкцій проти російського агресора.

Цього року в Вашингтоні наша країна уклала угоду про співробітництво в сфері безпеки. Ця угода заклала міцний фундамент для поглиблення двостороннього співробітництва в сфері безпеки і оборони. Ми активно співпрацюємо з ініціативами, спрямованими на притягнення росії до відповідальності за злочини агресії, воєнні злочини, за злочини проти людяності, скоєні на територію України.

Зокрема, Румунія приєдналася до групи країн, які працюють над створенням спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України. Ми вдячні Румунії за послідовну підтримку стратегічного курсу України на отримання повноправного членства в Європейському Союзі та НАТО. Пані та панове, щира вдячність простим

громадянам Румунії за допомогу Україні та українцям.

Вони прийняли наших громадян, не маючи, можливо, багато коштів, але з великим серцем. Останні роки продемонстрували, що Україна та Румунія набагато сильніші разом. Саме тому Президент України Володимир Зеленський і президент Румунії Клаус Йоганніс домовилися про розбудову стратегічного партнерства для переведення українсько-румунської співпраці на якісно новий рівень.

«Наша доля – бути поруч разом, разом у спільній європейській та євроатлантичній родині. Ми, українці, відправляємо наші найкращі побажання щодо співпраці, прозорості та гармонії до Румунії та румунських людей, – під оплески закінчив промову заступник міністра закордонних справ України Олександр Міщенко.

По закінченню офіційної частини, під час неформального спілкування, гості мали можливість насолодитися концертною програмою та скуштувати національні страви румунської кухні.

Людмила Новицька
Світлини Максима Федішина.

Speech by Ambassador
Alexandru Victor Micula in English



2025-Й БУДЕ ВИРІШАЛЬНИМ РОКОМ

ПРО РОЛЬ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ В НАШІЙ ПЕРЕМОЗІ ТА ПОБУДОВІ ГЛОБАЛЬНОЇ СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ, ВАГОМІ ЗДОБУТКИ РОКУ МИНУЛОГО ТА ПЛАНИ І ПЕРСПЕКТИВИ НА 2025 РІК РОЗМОВЛЯЄМО З ОЧІЛЬНИКОМ ПАРЛАМЕНТСЬКОГО КОМІТЕТУ З ПИТАНЬ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ОЛЕКСАНДРОМ МЕРЕЖКОМ.

– Пане Олександр, парламентська конференція «Україна – держави Латинської Америки та Карибського басейну: співробітництво заради майбутнього» стала завершальним акордом 2024 року щодо співпраці з Глобальним Півднем. Якими є результати цієї конференції для України?

– Насамперед ця конференція мала історичне значення, оскільки таких прецедентів, принаймні в парламентському вимірі, раніше не було. Це перша конференція подібного формату, яка є результатом роботи керівника міжфракційного об'єднання Арсенія Пушкаренка. Саме він став рушійною силою та душею цього проєкту, до якого долучились і депутати. У складі кількох делегацій вони відвідали низку країн Латинської Америки.

Варто зазначити, що для політичної культури цього регіону дуже важливим є особисте спілкування, завдяки якому налагоджують дружні та робочі зв'язки.

Упевнений, що головним результатом конференції є поява у нас друзів із різних країн Латинської Америки завдяки створенню живих, безпосередніх контактів.



У фінальному комюніке, підписаному за результатами конференції, висловлено повну та беззаперечну підтримку України. І роботу щодо підтримки України наші колеги продовжили, повернувшись до парламентів своїх країн. А це дуже важливо тому, що вакуум наших контактів із латиноамериканськими колегами негайно заповнює росія. Я наведу слова посла України в Перу Юрія Полюховича. Він сказав, що сам факт того, що приїхали українські депутати, це вже перемога. І я би додав, що подвійна перемога – проведення такої конференції. Це надзвичайно

велика парламентсько-дипломатична та політична перемога України в такому складному, далекому регіоні, як Латинська Америка.

– Ви взяли активну участь у Другому світовому саміті «Комітетів майбутнього». Також провели низку зустрічей в Уругваї та Аргентині. Розкажіть про підсумки поїздки.

– Вкрай цікава та важлива поїздка, тому що «Комітети майбутнього» – це незвична для нас, але доволі перспективна річ. Вони дають змогу дивитися не тільки в минуле







або на сучасність, а й враховувати глобальні тенденції, спрямовані на майбутнє. Наприклад, враховувати майбутні тренди, коли ми створюємо закони.

Цю конференцію, яка була організована Міжпарламентським Союзом та парламентом Уругваю, я відвідав разом зі своїм колегою Олексієм Жмеренецьким.

Це був історично важливий візит, який створив можливості для подальшого розвитку українсько-уругвайських відносин. Адже Уругвай – це впливова країна, важливий банківський і фінансовий центр Латинської Америки, яку іноді називають латиноамериканською Швейцарією. Окрім того, з Уругваєм у мене, юриста-міжнародника, є певні асоціації, пов'язані з міжнародним правом. А саме, з Едуардо Хіменесем де

Аречагою, відомим уругвайським юристом-міжнародником, суддею міжнародного суду ООН, автором відомої монографії з міжнародного права «Назва».

Уругвай є важливим в багатьох аспектах. І я дуже задоволений результатами візиту, налагодженням особистих контактів і планами щодо створення депутатської «групи дружиби», тобто, посиленням співпраці між нашими парламентами.

– Чому нині важливо налагоджувати відносини з країнами Глобального Півдня?

– Є багато причин. Однією з таких причин є їхня політична та дипломатична підтримка України. Наприклад, коли йдеться про голосування в Генеральній Асамблеї



ООН. Для нас важливо щоби, коли ухвалюють резолюцію, якомога більше країн Глобального Півдня підтримували нас. Важливо також враховувати, що росія використовує такий наратив, що нібито Україну підтримують західні країни, а Глобальний Південь – росію, що є цілковитою брехнею та пропагандою. росія намагається інтерпретувати мовчання або нейтральну позицію деяких країн як свою підтримку. І це говорить про те, що нам треба їхати до цих країн і пояснювати нашу позицію. На жаль, те, що для нас є абсолютно очевидним, факт російської агресії, факт геноцидної, імперської, колоніальної війни проти України, не є до кінця очевидним для країн, які знаходяться далеко. Тому треба переконувати країни Глобального Півдня, знаходити своїх друзів. І в цьому полягає дипломатична необхідність.

Окрім того, кожен візит і кожна така співпраця, навіть у міжпарламентському вимірі, створюють підґрунтя для розвитку економічних зв'язків між державами. Ми говоримо і про економіку, і про торгівлю, і про бізнес, будуючи таким чином мости,



які ведуть до покращення торгівельних відносин між нашими країнами.

Безумовно, такі візити розвивають і культурну кооперацію. У нас починають публікувати твори латиноамериканських авторів. Відповідно, в латиноамериканських країнах з'являються книжки українських авторів.

Не забувайте, що латиноамериканські країни – це країни в основному католицької та дещо протестантської церков, які мають велику силу впливу на населення. Але Різдво починається зі «Щедрика». І не всі знають, що це мелодія українського композитора Леонтовича. Тобто важливо навіть на таких простих фактах пояснювати, що Україна є в культурному плані важливою, потужною країною, яку, як виявляється, знають і в Латинській Америці.

– Співпраця з країнами Глобального Півдня безперечно є одним із пріоритетів дипломатії України та інструментом зовнішнього тиску на росію. А чи не входить до Ваших планів посилення внутрішнього тиску на агресора? Наприклад, організація та проведення конференції народів Кавказу, які знаходяться під окупацією росії.

– Це питання не тільки тиску на агресора, але й справедливості для цих народів. Ми добре знаємо, що за царської імперії росію називали в'язницею народів. І донині нічого не змінилося. Тому що цю недоімперію побудовано на геноциді народів, зокрема народів Кавказу. Я є одним зі співорганізаторів і співголовою міжфракційного об'єднання «Вільна Ічкерія». І ми активно

займаємося цим питанням. У нас є безпосередньо дуже тісні, дружні контакти з чеченським національно-визвольним рухом «Нова сила». Також ми співпрацюємо в межах Парламентської асамблеї Ради Європи, намагаємося використати такий майданчик для посилення боротьби та солідарності з національно-визвольними рухами. До прикладу, народ Чечні став жертвою кількох геноцидів російської імперії. І остання війна росії, яку, до речі, проводив путін, також є геноцидом. Тобто це питання справедливості, моралі та міжнародного права. І рано чи пізно російська імперія припинить своє існування, тому що неможливо керувати за допомогою репресій, геноциду такою територією, стількома різними народами, різними культурами.





Пригноблені народи рано чи пізно здобудуть свободу, і за якийсь час нам треба буде встановлювати дипломатичні відносини з новими країнами. Тому готуватися до цього треба вже зараз, підтримувати контакти з національно-визвольними рухами, чеченським, дагестанським, татарським, башкирським тощо.

– **Розпочався 2025 рік. Які кейси є у планах діяльності парламентського комітету з питань зовнішньої політики?**

– Минулий рік для нас був дуже плідним. Було дуже багато контактів, зустрічей, спілкування з нашими колегами з інших країн. І завжди першочерговим є питання допомоги Україні. Це має ефект. Наведу приклад. Приїхала наприкінці 2023 року до Миколаєва делегація Ради зовнішньої політики та Комітету з питань правоохоронної діяльності Фолькетингу (Парламенту Данії). Ми провели спільне засідання комітетів у бомбосховищі, бо того дня в Миколаєві було понад п'ять тривог. Знаєте, символічно,



що рішення про надання нам F16 було ухвалено ними після цієї поїздки. Я розумію, що насамперед це заслуга Президента та МЗС. Але якийсь елемент і нашої роботи є в цій спільній справі. У такий спосіб ми підтримуємо політику Президента.

Насамперед, це питання міжнародних договорів, які посилюють в тому числі безпекові спроможності України. І посилюють дружні контакти з іншими країнами. Це і політична позиція Верховної Ради, тому що багато постанов, звернень проходять через наш комітет. Тобто, це позиція парламенту воюючої країни.

Буде в цьому році кілька дат, на які ми не можемо не відгукнутися. Насамперед, це третя річниця з початку повномасштабної агресії. Це важлива дата, тому що путін сподівався взяти Київ за три дні, а вже три роки ми воюємо і воюємо дуже ефективно. Треба відгукнутися на цю важливу дату, звернутися до наших друзів, до всіх країн світу із закликом посилити підтримку України.

Друга така важлива дата – закінчення Другої світової війни в Європі. Це важливо,

тому що Україна зробила вагомий внесок у загальну перемогу над фашизмом та нацизмом під час Другої світової війни. А зараз ми боремося проти сучасного російського фашизму, який ми називаємо рашизмом. І це дуже символічно. Тобто Верховна Рада має відгукнутися і показати, що ми продовжуємо боротьбу проти фашизму. Зараз цей фашизм знаходиться в москві, в кремлі, але це дуже жорстокий фашизм, який намагається нас знищити. І тому це має стати спільною справою світового співтовариства.

Далі дуже важлива дата – це 80-річчя Організації Об'єднаних Націй. 24 жовтня – це день ООН. Україна була державою-засновницею. Знову таки, треба продовжувати піднімати питання усунення росії з ООН, тому що росія не була державою-засновницею. Вона захопила місце СРСР в 1991 році абсолютно безпідставно, всупереч статуту ООН, у нахабний спосіб поставила перед фактом інші країни. Треба виправляти цю помилку і треба очистити ООН від держави-агресора. Тобто ми займатимемося цим питанням.

Як і питанням реформи ООН. Я зараз дуже інтенсивно опікуюся цією темою, читаю багато літератури, намагаюся сформулювати власні пропозиції стосовно реформи. Тут все впирається у відсутність політичної волі з боку постійних членів Ради Безпеки. Вони не хочуть втрачати право вето. Але Україна як жертва агресії, як країна, яку не захистила ООН, яку не захистив Радбез ООН, має право ставити питання про реформу ООН. Тому що ООН не впоралася зі своїм головним завданням – захистом міжнародного миру та безпеки. Вона перетворилася на Лігу націй.



Право вето – це взагалі анахронізм. Багато країн визнають, що треба щось змінювати, тому що це питання не тільки України, нашої безпеки, це питання загальної, світової, глобальної безпеки. Тому Україна повинна мати свій голос, повинна мати свій проект реформи. І я вважаю, що парламент може дати такий поштовх. Тим паче, що Україна бере участь в діяльності Міжпарламентського союзу, який теж займається питаннями реформування ООН. Якщо реформа ООН не вдається, тоді треба ставити питання про створення нової ефективної міжнародної організації з колективної безпеки. Буде шалений бюрократичний спротив, але ми принаймні повинні спробувати це зробити. Тому що зараз вирішується не просто доля України, нашого народу, а доля світового порядку. Яким він буде? Побудованим на силі

чи на міжнародному праві? Україна – на боці міжнародного права.

І ще одна важлива дата – це 80-річчя створення Нюрнберзького трибуналу та початку нюрнберзьких процесів. Із точки зору міжнародної правової, кримінальної відповідальності питання російських воєнних злочинців є надзвичайно актуальним. Ми ставимо питання про створення спеціального міжнародного трибуналу зі злочину агресії росії проти України. І якраз ця дата, 80-річчя, дає можливість у такий символічний спосіб знову піднімати це питання. Я сподіваюся, що в межах цієї дати буде створено і почне функціонувати міжнародний трибунал зі злочину агресії як продовження, по суті, Нюрнберзького трибуналу.

Є таке відчуття, що для України 2025-й буде вирішальним і, можливо, дуже

складним роком. Я тут не прогнозіст, але мені здається, що перша половина року буде надзвичайно складною. Кінець цього року, я залишаюся оптимістом, буде легше. Чому? Тому що в росії наприкінці року вже почнуться серйозні економічні проблеми. Про це пише багато експертів. Але нам треба витримати. Найважливіше завдання – вижити та витримати. І комітет, звичайно, сприятиме цьому.

**Олександр Кондратенко,
Антоніна Ліннік**

Світлини отримано з офіційних джерел.



Повна версія





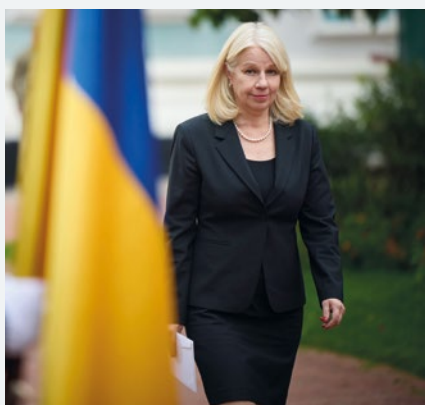
ПРЕЗИДЕНТ ПРИЙНЯВ ВІРЧІ ГРАМОТИ ВІД ПОСЛІВ ФІНЛЯНДІЇ, БРАЗИЛІЇ, ІРЛАНДІЇ, ЧОРНОГОРІЇ, ЛИТВИ ТА ІСЛАНДІЇ

ПРЕЗИДЕНТ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПРИЙНЯВ ВІРЧІ ГРАМОТИ ВІД НОВОПРИЗНАЧЕНИХ В УКРАЇНІ ПОСЛІВ ШЕСТИ КРАЇН: ФІНЛЯНДІЇ – ТАР'Ї ОРВОККИ ФЕРНАНДЕС, БРАЗИЛІЇ – РАФАЕЛЯ ДЕ МЕЛЛО ВІДАЛА, ІРЛАНДІЇ – ДЖОНАТАНА КОНЛОНА, ЧОРНОГОРІЇ – БОРЯНКИ СИМІЧЕВИЧ, ЛИТВИ – ІНГИ СТАНІТЄ-ТОЛОЧКЕНЄ ТА ІСЛАНДІЇ – ФРІДРІКА ЙОНССОНА.



THE PRESIDENT RECEIVED LETTERS OF CREDENCE FROM THE AMBASSADORS OF FINLAND, BRAZIL, IRELAND, MONTENEGRO, LITHUANIA AND ICELAND

PRESIDENT VOLODYMYR ZELENSKYY RECEIVED LETTERS OF CREDENCE FROM THE NEWLY APPOINTED AMBASSADORS OF SIX COUNTRIES TO UKRAINE: FINLAND – TARJA ORVOKKI FERNÁNDEZ, BRAZIL – RAFAEL DE MELLO VIDAL, IRELAND – JONATHAN CONLON, MONTENEGRO – BORJANKA SIMIĆEVIĆ, LITHUANIA – INGA STANYTĖ-TOLOČKIENĖ, AND ICELAND – FRÍÐRIK JÓNSSON.



The Head of State thanked them for supporting Ukraine's sovereignty and territorial integrity, congratulated them on the beginning of their diplomatic mission and expressed hope for intensive development of interstate dialogue with their countries.

The key topic of the conversation with the Ambassador of Finland was the priority needs on the battlefield. The President thanked for the significant military assistance, active support of the Peace Formula and organization of the thematic conference on environmental safety in Helsinki.

Глава держави подякував за підтримку суверенітету та територіальної цілісності України, привітав послів із початком дипломатичної місії та висловив сподівання щодо інтенсивного розвитку міждержавного діалогу з їхніми країнами.

Ключова тема розмови з Послом Фінляндії – пріоритетні потреби на полі бою. Президент подякував за вагомому військову допомогу, активну підтримку Формули миру й організацію тематичної конференції в Гельсінкі щодо екологічної безпеки.

«Вдячні дружній Фінляндії за вже 25 оборонних пакетів, наданих нашій державі. Розраховуємо на посилення співробітництва заради прискорення перемоги України та забезпечення сталого й тривалого миру на Європейському континенті», – сказав він.



Під час розмови з Послом Бразилії Володимир Зеленський наголосив на тому, що Україна як ніхто зацікавлена у відновленні справедливого й тривалого миру та відкрита до обговорення Формули миру на різних міжнародних майданчиках, у різних форматах. Він зазначив, що сподівається на продовження конструктивного діалогу з Бразилією.

«Сподіваюся, що обидві наші країни можуть разом покращити життя наших народів, особливо під час цієї війни. Я вважаю, що нам треба якомога більше спілкуватися та слухати одне одного», – сказав Президент.

Послу Ірландії Глава держави подякував за активну підтримку України з боку його країни попри її військовий нейтралітет,



“We are grateful to friendly Finland for the 25 defense packages already provided to our country. We count on strengthening cooperation to accelerate Ukraine’s victory and ensure sustainable and lasting peace on the European continent,” he said.

During the talks with the Ambassador of Brazil, Volodymyr Zelenskyy emphasized that Ukraine, like no other country, is interested in





а також відзначив нещодавній візит Прем'єр-міністра та підписану двосторонню угоду.

Володимир Зеленський запросив Ірландію взяти участь у третьому саміті ініціативи Grain from Ukraine, який відбудеться в листопаді.

Основні теми обговорення з Послом Чорногорії – підготовка змісту двосторонньої угоди та подальші контакти на найвищому рівні.

«З теплом згадую нашу нещодавню зустріч із Президентом Чорногорії під час саміту «Україна – Південно-Східна Європа» у Хорватії. Ми дякуємо за підтримку із самого початку війни – як політичну, так і допомогу в різних сферах», – зазначив Президент.

Під час зустрічі з Послом Литви Володимир Зеленський подякував за всебічну допомогу Україні, зокрема за готовність щороку надавати оборонну підтримку



в розмірі 0,25 % від ВВП, а також відзначив адвокацію з боку Литви шляху України до повноправного членства в ЄС і НАТО.

«Із самого початку агресії народ Литви з нами. Ви – перша країна, яка надала нам «стінгери» та іншу військову й гуманітарну підтримку. Це дуже важливо», – наголосив Глава держави.

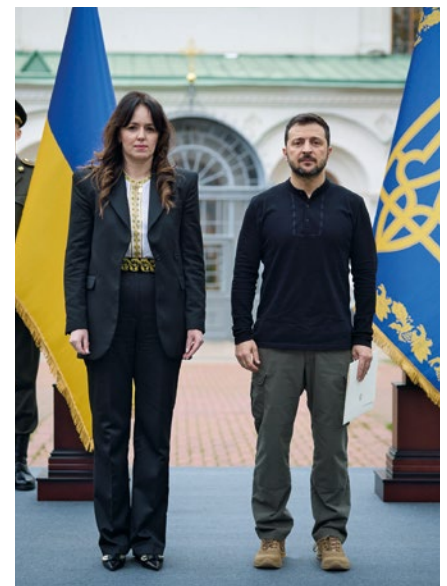
restoring a just and lasting peace and is open to discussing the Peace Formula at various international platforms and in various formats. He noted that he hopes to continue constructive dialogue with Brazil.

“I hope both our countries can improve our peoples’ lives together, especially during this war. I believe that we need to communicate and listen to each other as much as possible,” the President said.



The Head of State thanked the Ambassador of Ireland for his country’s active support for Ukraine despite its military neutrality and highlighted the recent Prime Minister’s visit and the signed bilateral agreement.

Volodymyr Zelenskyy invited Ireland to take part in the third summit of the Grain from Ukraine initiative, which will be held in November.





З-поміж головних тем розмови з Послом Ісландії – підтримка євроатлантичної інтеграції України, Формули миру та Плану перемоги, а також майбутні контакти у двосторонньому та багатосторонньому форматах.

«Дякую вашій країні та народу за підтримку України. Ми дуже задоволені розвитком відносин з Ісландією та налаштовані на подальше поглиблення нашого партнерства», – сказав Президент.

За інформацією Офісу Президента України



The discussion with the Ambassador of Montenegro mainly focused on the preparation of the content of a bilateral agreement and further contacts at the highest level.

“I fondly recall our recent meeting with the President of Montenegro during the Ukraine-Southeast Europe Summit in Croatia. We are grateful for the support from the very beginning of the war – both at the political level and in various spheres,” the President noted.

During the meeting with the Ambassador of Lithuania, Volodymyr Zelenskyy thanked for its comprehensive assistance to Ukraine, in par-

ticular for the readiness to provide annual defense support of 0.25% of GDP, and commended Lithuania for advocating Ukraine’s path to full membership in the EU and NATO.

“From the very beginning of the aggression, the people of Lithuania have stood with us. You are the first country to provide us with Stingers and other military and humanitarian assistance. This is very important,” the Head of State emphasized.

The main topics of the conversation with the Ambassador of Iceland included support for Ukraine’s Euro-Atlantic integration, the Peace Formula and the Victory Plan, as well as future bilateral and multilateral contacts.

“I thank your country and people for supporting Ukraine. We are very pleased with the development of relations with Iceland and are ready to further deepen our partnership,” the President said.

According to the Office of the President of Ukraine





ДАВАТИ КОРИСТЬ ЛЮДЯМ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ТРУДНОЩІ

ПРО МІСЦЕ ТА ЗНАЧЕННЯ ІСЛАМУ, ВАГОМУ РОЛЬ
МІЖНАРОДНИХ КОНТАКТІВ МУСУЛЬМАН ТА НОВІ ВИКЛИКИ
ДУШПАСТІРСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ РОЗМОВЛЯЄМО З МУФТІЄМ
ДУМУ «УММА» МУРАТОМ СУЛЕЙМАНОВИМ.

– Шейху Мурате, Ви народилися в Криму. Але до обрання на посаду муфтія Духовного управління мусульман України «Умма» Ви були імамом мусульман Львова. Розкажіть, як потрапили до Львова, та наскільки іслам поширений на Заході України?

– Я народився в Криму, зростав і виховувався у релігійній родині. Це був період відродження ісламу в кримськотатарському середовищі після повернення народу з депортації. У 2002 році я вступив до Вищого кримського медресе хафізів – навчального закладу, де діти передусім вивчали Коран і заучували його напам'ять. Після закінчення медресе у 2007 р. я отримував вищу духовну освіту у Ємені. Навчання тривало п'ять років, своєю спеціалізацією я обрав вивчення ханафітського права (фікгу). Це одна з традиційних шкіл ісламського права, найпоширеніша саме в тюркському світі – у Туреччині, країнах Центральної Азії. Це звична правова школа і для кримських татар, тож мій вибір був не випадковим.

Після повернення до України Духовне управління «Умма» запропонувало мені посаду імама у Львові. Це все відбувалося ще до окупації Криму – 2013 року. Пам'ятаю, що першу святкову молитву як імам я провів саме у Львові.

5 червня 2015 року ми відкрили новий Ісламський культурний центр у Львові і назвали його ім'ям уродженця Львова Мухаммада Асада (Леопольда Вайса). Він мав єврейське походження та згодом повернувся до ісламу й залишив величезний інтелектуальний і духовний слід в ісламському світі. Тому ми вважали, що його ім'я у назві буде символічним. Я був імамом центру від моменту відкриття і до обрання мене на посаду муфтія Духовного управління.

– Яку міжнародну діяльність провадить Духовне управління мусульман України «Умма» впродовж російсько-української війни?

– Протягом усього існування Духовне управління прагнуло налагодити добрі контакти з різними організаціями за кордоном. Звичайно, передовсім, це були релігійні та благодійні установи в різних країнах. Нам вдалося дещо зробити у цьому напрямі, і це стало в пригоді, особливо після початку великої війни. З лютого 2022 р. і до сьогодні я особисто, заступники муфтія та імами дали десятки інтерв'ю різним ЗМІ й окремим журналістам із мусульманських країн. Через них ми намагаємося донести насамперед мусульманам у різних державах наш погляд



на цю війну, інформацію про злочини росії на окупованих територіях, зокрема, й проти українських мусульман.

– Якими є пріоритети такої діяльності?

– Основний пріоритет – це інформування, залучення людей та організацій різних країн до підтримки українських мусульман та України. Ми наразі перебуваємо у війні, захищаючись від підступного агресора. На жаль, люди, зокрема й у мусульманських країнах, далеко не завжди це розуміють. Пояснювати часто доводиться з базових речей – що це не громадянська війна одного народу і навіть не війна між «братніми» слов'янськими народами. Ми багато чуємо про те, що росія має позитивний імідж у так званих країнах Глобального Півдня, в мусульманському

світі. І саме як представники мусульман України, ми намагаємося розповісти насамперед нашим одновірцям в інших країнах правду про цю війну, показати її інакший бік.

Є, звичайно, й інші напрями. Наприклад, стосовно обміну військовополоненими чи повернення наших громадян, яких примусово було переміщено з окупованих територій. У нас не так багато інструментів для цього, але те, що можемо, ми намагаємося робити. І, звичайно, це розвиток певної наукової, освітньої, культурної співпраці, адвокація України на різних міжнародних майданчиках, постійними учасниками яких ми є протягом багатьох років. Одним із прикладів таких заходів є щорічна Міжнародна конференція з міжрелігійного діалогу у Досі (Катар).



– Із посольствами яких країн контактуєте найчастіше?

– Тут важко виокремити якусь одну чи кілька посольств, адже це досить динамічна історія. Звичайно, ми намагаємося підтримувати контакт із дипломатичними представництвами тих країн, більшість населення яких становлять мусульмани. Адже це ще одна можливість доносити до наших одновірців у різних країнах інформацію про становище мусульманської спільноти України. Але ми також завжди раді спілкуванню та контактам із представництвами інших держав. Насамперед це провідні країни Європи – Німеччина, Велика Британія, країни Балтії. Також це





посольство Сполучених Штатів Америки. Ми маємо великий досвід реалізації різноманітних благодійних, освітніх, наукових і релігійних проєктів із посольствами арабських країн – Катару, Кувейту, Саудівської Аравії тощо. Протягом останніх років у нас вже налагодилася стала співпраця з посольствами Індонезії та Пакистану. Нещодавно, до речі, спільно з посольством Пакистану організували пам'ятний захід, присвячений Мухаммаду Асаду в нашому Ісламському центрі у Львові.

– **Значення військових капеланів на фронті важко переоцінити. Скільки мусульман входять до цієї служби?**

– Наше Духовне управління було першим в Україні, яке запровадило військово-капеланське служіння мусульман. У 2014 р., коли чимало мусульман добровільно стали до лав Збройних сил, ми

зрозуміли, що вони так само потребують духовної опіки та підтримки, як і віряни інших конфесій. За ініціативи попереднього муфтія, шейха Саїда Ісмагілова, а також голови нашої релігійної громади у Харкові Хаджимурада Путіліна у 2015 р. було створено Управління військового капеланства мусульман України. Наші імами-капелани як волонтери стали їздити на фронт вже систематично. Такою є логіка нашої діяльності і задекларованого нами на початку шляху принципу: ми – українська мусульманська релігійна організація, яка діє в інтересах українських мусульман і України.

Хвала Всевишньому, за ці роки наші імами-капелани набули неабиякого досвіду в цьому служінні. Вони брали участь у розробці Закону України «Про Службу військового капеланства» й були з-поміж тих, хто увійшов до цієї Служби,

коли її було створено. Станом на сьогодні у Збройних силах України обіймають посади військових капеланів чотири імами нашого Духовного управління. І для мене це ще одне свідчення того, що ми все робили правильно, коли почали розвивати мусульманське капеланське служіння.

– **Під час війни в багатьох переговорах нашими посередниками виступають мусульманські країни, як-то Катар, Туреччина, Саудівська Аравія чи ОАЕ. Наскільки тісним є зв'язок ДУМУ «Умма» з такими країнами?**

– Частково я про це вже казав. У нас є певні особисті контакти. Нерідко спілкування відбувається на рівні організацій.



Коли є певні запити з боку української держави і ми можемо чимось допомогти, ми, звичайно, ж активно долучаємося. Не розкриваючи деталей, як приклад, можу сказати, що ми мали певний діалог із турецьким Управлінням у справах релігії (Діянет) щодо можливого їхнього залучення до процесу обміну військово-полоненими. Не завжди все виходить, як нам хочеться. Але усі перелічені країни насправді є дуже важливими для України. Тому питання посилення зв'язків із ними теж потребує уваги.

– **Чи можна завдяки таким контактам пришвидшити нашу Перемогу?**

– Я думаю, що будь-які контакти, будь-яка діяльність, яка сприяє тому, що нас краще розуміють у світі, що нас сприймають, як важливих самостійних партнерів, має велику користь. І такі контакти, безумовно, мають відбуватися на

різних рівнях – політичному, культурному, релігійному, громадському, військовому тощо. Є ж сталий вже вираз – культурна дипломатія. То я вважаю, що ми маємо бути також максимально активними у сфері релігійної дипломатії. І було б добре, якби державні органи різного рівня теж сприяли цьому. Комусь це може видаватися не надто актуальним зараз, але ж це історія про багаторічну роботу. І робити її потрібно вже зараз, хай навіть із невеликих кроків. Я наведу приклад з власного досвіду. Коли я спілкуюся з релігійними чи громадськими діячами з різних мусульманських країн і розповідаю їм про іслам в Україні, кримських татар, найчастіше вони висловлюють подив, бо дуже мало про це знають. А інколи – захоплення, адже в мусульманському світі відомі імена середньовічних ісламських вчених, що є вихідцями з Кримського ханства. І це частина нашої історії.

– **Пане Мурате, на завершення особисте питання: що вважаєте головною місією свого життя?**

– Звичайно, як релігійний діяч і віруюча людина, я окреслюю свою мету як бути максимально корисною людиною для всіх інших людей. Я – муфтії, у центр усіх своїх звернень або відповідей на запитання людей, або звичайних розмов я ставлю іслам і його цінності. Адже для мене іслам



як закони Всевишнього – це правильний шлях, який веде до найкращого, а дорогою вказом на цьому шляху є Священний Коран. На цьому шляху багато випробувань і перепон – хвороби, війна, побутові труднощі тощо. Але йти цим шляхом і є метою та сенсом життя. І він стає легшим, коли людина має справжню віру та покладається на Всевишнього. Це те джерело, з якого мусульмани отримують силу.

Тож моя місія, як і багатьох інших мусульман, – давати користь людям, незважаючи на усі труднощі, як трапляються у житті. Бути при цьому вірним Всевишньому, гідно

нести його Послання – Священний Коран і бути з-поміж тих людей, які завжди йдуть цим шляхом.

Дякую Вам за інтерв'ю! Нехай Усевишній усіх нас збереже!

**Антоніна Ліннік,
Олександр Кондратенко
Світлини надані ДУМУ «Умма».**



Повна версія





MADE IN UKRAINE ЯК ГАРАНТІЯ ЯКІСНОЇ ТА УНІКАЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ

ПРО ВИРОБНИЧИЙ БІЗНЕС У СФЕРІ FMCG
ПОГОВОРИМО З ЗАСНОВНИЦЕЮ ТОРГОВЕЛЬНОЇ
МАРКИ MARIGOLD NATURAL ТЕТЯНОЮ
ПОНОМАРЕНКО, ЯКА ЧЕРЕЗ СВОЄ ПРАГНЕННЯ
ПОПУЛЯРИЗУВАТИ УКРАЇНСЬКИЙ ПРОДУКТ
ЗБУДУВАЛА СУЧАСНЕ ВИРОБНИЦТВО
ПАРФУМОВАНОГО ТВЕРДОГО МИЛА В УКРАЇНІ.

- **Пані Тетяна, нашу розмову почну з логічного запитання. Чому Ви обрали бізнес з виробництва твердого мила?**
- Після закінчення програми MBA у Швейцарії я чітко зрозуміла, що бачу свою професійну діяльність у сфері FMCG, саме тому було прийнято рішення рухатися у цьому напрямку. Спочатку я довго вивчала полиці супермаркетів на предмет того, у якій категорії товарів можна створити конкурентоспроможний продукт. Після довгого аналізу вирішила працювати з категорією твердого мила, оскільки саме в цій групі товарів я побачила можливість виготовлення нового та унікального продукту, аналогів якого, на той час, не було на полицях. Прорахувавши всю витратну частину кінцевого продукту, замість розміщення замовлення на інших виробництвах вирішили будувати власне, аби мати прийнятну ціну на полицях у торговельних мережах.
- **Якої філософії дотримується Ваша компанія?**
- Місією нашої компанії є виробництво та реалізація високоякісної натуральної продукції за прийнятними цінами, яка відповідає найвищим світовим стандартам. Ми не прагнемо стати найбільшими за об'ємами продажів, але намагаємось бути найкращими в контексті якості продукту та споживчої цінності, яку ми створюємо для покупця. Ми використовуємо тільки найкращу за якістю сировину від світових постачальників і слідкуємо за тим, аби під час розробки формули кожного мила натуральність продукції була у пріоритеті, оскільки піклуємось про здоров'я своїх споживачів. Всі продукти торговельної марки MARIGOLD natural виробляють із інгредієнтів натурального походження в максимально можливій пропорції.
- **Бренд MARIGOLD natural позиціонує себе як парфумований. У чому унікальність ваших ароматів?**
- Наша компанія не тільки продає товар, перш за все ми створюємо емоцію. Від моменту заснування бренду у 2015 році ідея

MADE IN UKRAINE AS A GUARANTEE OF QUALITY AND UNIQUE PRODUCTS

WE ARE TALKING ABOUT THE FMCG
PRODUCTION BUSINESS WITH TETIANA
PONOMARENKO, FOUNDER OF THE MARIGOLD
NATURAL BRAND, WHO, OUT OF HER DESIRE TO
POPULARIZE THE UKRAINIAN PRODUCT, HAS
BUILT A MODERN PRODUCTION FACILITY FOR
PERFUMED SOLID SOAP IN UKRAINE.

- **Ms. Tetiana, let me start our conversation with a logical question. Why did you choose the business of producing solid soap?**
- After graduating from the MBA program in Switzerland, I clearly realized that I saw my professional career in FMCG, which is why I decided to move in this direction. At first, I studied supermarket shelves for quite a while, to find out in which category I could create a competitive product. After an extensive analysis, I decided to work with the category of solid soap, because it was in this group of products that I saw the possibility of making a new and unique product, which, at that time, had no analogues on the shelves. After calculating the total cost of the end product, instead of placing an order with other production facilities, we decided to build our own to have an affordable price on the shelves in retail chains.
- **What is your company's philosophy?**
- Our mission is to produce and sell high-quality natural products at affordable prices that meet the highest international standards. We do not strive to become the largest in terms of sales, but we try to be the best in terms of product quality and consumer value we create for the customer. We use only the best quality raw materials from global suppliers and make sure that the naturalness of our products is a priority when developing the formula for each soap, as we care about the health of our consumers. All products of MARIGOLD natural are made from ingredients of natural origin in the maximum possible proportion.
- **MARIGOLD natural positions itself as a brand of perfumed products. What is the uniqueness of your scents?**
- Our company does not sell only – we create emotions in the first place. From the moment the brand was founded in 2015, the idea was to enrich the products with something that would give positive emotions

полягала у збагаченні продукції чимось, що дарувало би позитивні емоції нашим покупцям. Саме тому нашим партнером у Швейцарії – провідним виробником ароматів – спеціально для нас були розроблені унікальні парфумовані композиції.

Наразі у нас є чотири основні колекції твердого мила. Колекція косметичних засобів із класичними ароматами «Аромати світу», в якій пахощі кожного міста відображають його унікальну атмосферу. «Нішеві аромати світу» – це колекція косметичних засобів із нішевими ароматами для тих міст, які залишаються в серці назавжди. Аромати колекції твердого мила «Нішеві аромати Раю» відображають неповторну та унікальну атмосферу екзотичних островів. Колекція збагачена додатковими фізичними властивостями, як-то мило-скраб чи протибактеріальне мило тощо. А формула колекції косметичних засобів «Класичні рецепти Провансу» заснована на стародавніх рецептах французької провінції Прованс. Усю продукцію цієї колекції виробляють із додаванням рослинних олій з цілющими властивостями.

Можна сказати, що всі аромати належать до категорії унісекс, але окремо варто виділити більш жіночі та більш чоловічі. До чоловічих належать: Дубай, Лондон та Нью-Йорк. Хоча неабиякою популярністю вони користуються і серед жінок.

– **Назви Вашої продукції відповідають назвам різних міст. Чому обрали саме таку стратегію, та чи є в тому політичний підтекст?**

– Ще з дитинства я захоплювалася ароматами різних парфумів і мала гарну пам'ять на них. Однак для особистого користування мені дуже важко зробити певний вибір через досить прискіпливий смак. Згодом дійшла висновку, що, вдихаючи певний



to our customers. That is why our partner in Switzerland, a leading fragrance manufacturer, developed unique perfume compositions specially for us.

We currently have four main collections of solid soaps. Scents of the World is a collection of cosmetic products with classic fragrances, in which the scents of each city reflect its unique atmosphere. Niche Scents of the World is a collection of cosmetic products with niche fragrances for those cities that remain in your heart forever. The aromas of the Niche Scents of the Paradise solid soap collection reproduce the unique atmosphere of exotic islands. The collection is enriched with additional physical properties, such as scrub soap or antibacterial soap, etc. The formula of the Les Classiques de Provence collection is based on the ancient recipes of the French province of Provence. All products of this collection are made with the addition of vegetable oils with healing properties.

It can be said that all our scents belong to the unisex category, but it is worth highlighting



more feminine and more masculine ones. The masculine ones include: Dubai, London, and New York. Although they are also very popular among women.

– **The names of your products copy the names of different cities. Why did you choose this strategy and is there any implied sense in it related to politics?**

– Since childhood, I have been fascinated by the scents of various perfumes and have a good memory for them. However, for my personal use, it is very difficult for me to make a certain choice because of my rather picky taste. Over time, I came to the conclusion that when I inhale a certain scent, I am immersed in memories of places where I could smell it before. When I first inhale a good aroma, it inspires me for new dreams. Furthermore, I love to travel, and every city or exotic island has its own personal flavor for me. That is why I decided to move in this direction.

The names of our products have no political context. But it so happens that the cities





аромат, занурююсь у спогади про ті місця, де могла відчувати його раніше. Коли вперше вдихаю гарний аромат, то він надихає мене на нові мрії. На додачу до того, я дуже люблю подорожувати, і кожне місто або екзотичний острів мають для мене свій особистий аромат. Саме тому було прийнято рішення рухатися у цьому напрямі.

Назви нашої продукції не мають політичного забарвлення. Але так сталося, що міста, представлені в нашій колекції класичних ароматів «Аромати світу», презентують країни – найпотужніших союзників України у військових діях проти Росії. У нас навіть є подарункові набори, в яких поруч знаходяться Київ, Нью-Йорк та Лондон. Також серед наших ароматів – Париж, Мілан, Женева. Ми постійно розширюємо лінійку. Але кожен покупець робить свій власний вибір стосовно того чи іншого виду продукції, чи то через спогади та асоціації, чи з інших причин.

– Кажуть, що засоби для очищення шкіри впливають на здоров'я людини. Ви згодні?

– Так, я повністю погоджуюся з цим твердженням. На сьогодні світовий ринок засобів догляду за шкірою тіла налічує близько \$27 млрд. Більшу частину цього об'єму становлять лосьйони для тіла, креми, олії тощо. До цієї категорії також належать різноманітні косметичні процедури з догляду за тілом. На жаль, наразі споживачами та виробниками косметичних засобів приділяється недостатньо уваги саме очищенню шкіри, що є не менш важливим, як і її зволоження.

Мало хто замислюється, що для здорової шкіри важливим є не тільки зволоження, але й її якісне та ніжне очищення натуральними засобами. Особисто я надаю перевагу твердому милу, на відміну від рідких засобів як-то гелі для душу, перш за

все, через їх вплив на здоров'я шкіри. Рідкі та тверді засоби для миття мають відносно однакові характеристики стосовно очищення шкіри від бактерій. Але як порівняти з твердим милом, вони відрізняються великою кількістю синтетичних домішок. Навіть рідкі засоби тих брендів, які позиціонують себе як натуральні чи органічні, теж містять певний відсоток синтетичних домішок. На сьогодні не існує на 100 % натуральних рідких засобів для очищення шкіри.

Оскільки пріоритетним завданням для нашої компанії було створення продукту, який би забезпечував максимальне очищення у поєднанні з забезпеченням здорової шкіри та запобіганню алергій, то було прийнято рішення щодо виробництва саме твердого мила.

– Пані Тетяно, продукція Вашої компанії стрімко зайняла впевнену позицію на полицях вітчизняних супермаркетів. Завдяки чому це відбулось?

– На сьогодні продукція нашого бренду представлена у понад 3 000 точок продажу на території України, практично в усіх торговельних мережах. Я можу виділити декілька основних переваг. Перш за все, вся продукція виготовлена з інгредієнтів натурального походження. Кожний продукт унікальний за своїм складом. Для виробництва ми використовуємо такі компоненти, як масло каріте, олію аргани, кокосову олію, лавандову олію, олію дамаської троянди. Також ми додаємо екстракти різноманітних рослин, а саме: рози Галліка, календули тощо. Всі ці інгредієнти цінуються у виробництві косметичних засобів через свої зволожувальні та пом'якшувальні властивості. Ми не використовуємо інгредієнтів тваринного походження.

Окрім того, наша компанія ретельно обирає партнерів і співпрацює тільки

introduced in our Scents of the World collection of classic fragrances represent the countries that are Ukraine's most powerful allies in the war against Russia. We even have gift sets that feature Kyiv, New York and London side by side. Our scents also include Paris, Milan, and Geneva. We are constantly expanding our line. But each customer makes their own choice regarding a particular type of product, whether because of memories and associations or for other reasons.

– It is said that skin cleansers affect human health. Do you agree?

– Yes, I fully agree with this statement. Today, the global market for body skin care products is worth about \$27 billion. Most of this volume is made up of body lotions, creams, oils, etc. This category also includes various cosmetic body care procedures. Unfortunately, consumers and manufacturers of cosmetics currently pay insufficient attention to skin cleansing, which is meanwhile no less important than skin moisturizing.

Few people think that not only moisturizing is important for healthy skin, but also its high-quality and gentle cleansing with natural products. Personally, I prefer solid soaps to liquid products such as shower gels, primarily because of their effect on skin health. Liquid and solid cleansers have relatively similar properties in terms of cleansing the skin from bacteria. But compared to solid soap, liquid ones are characterized by a large number of synthetic additives. Even liquid products from brands that position themselves as natural or organic also contain a certain percentage of synthetic additives. Today, there are no 100% natural liquid skin cleansers.

Since the priority for our company was to create a product that would provide maximum cleansing in combination with ensuring healthy skin and preventing allergies, we decided to produce solid soap.

– Ms. Tetiana, your company's products have rapidly gained a strong position on the shelves of domestic supermarkets. What made this happen?

– Today, our brand products are represented in more than 3,000 points of sale in Ukraine, in almost all retail chains. I can highlight several key advantages. First and foremost, all products are made from ingredients of natural origin. Each product is unique in its composition. We use such ingredients as shea butter, argan oil, coconut oil, lavender oil, and damask rose oil. We also add extracts of various plants, namely, the Gallic rose, calendula, etc. All of these ingredients are valued in the production of cosmetics for their moisturizing and emollient properties. We do not use ingredients of animal origin.

з перевіреними часом постачальниками інгредієнтів з таких країн, як: Швейцарія, Німеччина, Фінляндія, Малайзія, Сполучені Штати Америки, Греція.

Також ми виробляємо продукцію тільки в межах міжнародного стандарту якості для косметичних виробників – GMP (ISO 22716). До того ж, вся продукція має високоякісне упакування, яке забезпечує довготривале зберігання та зручне використання.

Насамкінець, вага однієї одиниці продукції з наших основних колекцій становить 150 г, тоді як переважна більшість інших компаній, які представлені на полицях, пропонують продукцію меншої ваги, здебільшого 90 – 100 г.

– Які управлінські функції виконуєте особисто Ви в компанії, та чи пов'язана Ваша професійна діяльність з Вашою освітою?

– До моїх обов'язків як менеджера входить як керування виробничими процесами, так і фінансовий та операційний менеджмент компанії. У нас чудова команда, практично незмінна з часів започаткування проекту, завдяки якій нам вдається створювати якісний продукт та бути надійним партнером для наших клієнтів.

За фахом я економіст, у 2009 році закінчила програму MBA у Швейцарії за напрямом фінанси та менеджмент та у 2024 році отримала ступінь PhD економічних наук

Національного університету імені Тараса Шевченка.

– Що Вас надихає як керівника компанії та що допомагає рухатися далі, незважаючи на ситуацію в Україні?

– Мене надихає мій син, який своєю посмішкою та нескінченною енергією не дає мені сумувати та вчить радіти кожній хвилині життя.

А стосовно роботи, то я завжди бажала, щоб Україна показала себе на світовій арені як виробник якісної та унікальної продукції. У певних країн існує свій позитивний виробничий імідж, як-то у Швейцарії чи Німеччині. Коли споживачі бачать надпис на товарі «MADE IN GERMANY» чи «MADE IN SWITZERLAND», у них відразу складається враження, що цей продукт якісний. Так от мені хотілося би, щоб напис «MADE IN UKRAINE» на будь-якій продукції теж викликав у споживачів асоціації з високою якістю та гарними споживчими характеристиками.

Тому, незважаючи на обставини сьогодні, ми постійно працюємо, вдосконалюємося, розширюємо асортимент та базу наших клієнтів. Наразі активно працюємо стосовно виходу на ринки інших країн та популяризації українського продукту.

Ліна Артюх

Світлина з архіву Т. Пономаренко.

Also, our company carefully selects partners and cooperates only with time-tested suppliers of ingredients from countries such as: Switzerland, Germany, Finland, Malaysia, the United States of America, Greece.

We also make products only in accordance with the international quality standard for cosmetic production – GMP (ISO 22716). Furthermore, all products have high-quality packaging that ensures long-term storage and convenient use.

Finally, the weight of one item from our main collections is 150 g, while the vast majority of other companies offer products of lesser weight, which is mostly 90-100 g.

– What managerial functions do you personally perform in the company and is your professional activity related to your education?

– As a manager, I have the responsibilities that include both supervising the production processes and performing the financial and operational management of the company. We have a great team that has remained virtually unchanged since the project's inception, which allows us to create a quality product and be a reliable partner for our customers.

I am an economist by profession, graduated from the MBA program in Switzerland in 2009 with a degree in finance and management and received my PhD in Economics from Taras Shevchenko National University of Kyiv in 2024.

– What inspires you as a company leader and what helps you move forward despite the situation in Ukraine?

– I am inspired by my son, who, with his smile and endless energy, does not let me be sad and shows me how to enjoy every minute of life.

As for work, I have always wanted Ukraine to show itself on the world stage as a producer of high-quality and unique products. Certain countries have their own positive production and manufacture image, such as Switzerland or Germany. When consumers see the words “MADE IN GERMANY” or “MADE IN SWITZERLAND” on a product, they immediately get the impression that it is a high-quality product. So, I would like to see that the words “MADE IN UKRAINE” on any product also evoke associations with high quality and good consumer features.

That is why, despite the current circumstances, we are constantly working, improving, expanding our product range and customer base. We are currently actively working to enter the markets of other countries and popularize the Ukrainian product.

Lina Artyukh

Photo courtesy of T. Ponomarenko.



FINE PERFUMED SOAP



WHAT'S YOUR NEXT

Adventure?



made in Ukraine



☎ 067 770 24 99

marigoldnatural.com

Mika Noni

UKRAINIAN EMBROIDERED LOVE

На початку ХХ століття на тонкому папері дешевими аніліновими фарбами народні майстри виготовляли мальовки, так звані "манійки". Біле, прозоре тло паперу ніжно світілося крізь тонкий шар манійок. Ця чистота доповнювалася легким малюнком саморобного пензлика. Сучасна сукня або сорочка "Манійкова" вишита бавовною, технікою "колодочки", природними кольорами вицвілих ниток муліне, за мотивами народних візерунків.



+38 097 920 71 35

Instagram icon @mikanoni.ua



ЗДОРОВ'Я - НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ



Отримайте насолоду від
комфортного відпочинку
у поєднанні
з сучасним лікуванням



ЕНДОКРИНОЛОГІЯ / ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ / СЕРЦЕВО СУДИННА СИСТЕМА

Бронювання

+38 (050) 432-27-33

Україна, Закарпатська область, Свалявський район, с. Поляна, вул. Курортна, 10

soniachna-dolina.com

KYIV UNIVERSITY of LAW

of the National Academy
of Sciences of Ukraine



State higher education institution of the IV level of accreditation – training specialists in the field of Law and International Relations.

BACHELOR'S DEGREE, MASTER'S DEGREE

- Educational and Professional Program 081 «Law»
- Educational and Scientific Program 293 «International Law»

FORMS OF EDUCATION:

- full-time
- part-time
- distance learning

TERMS OF STUDY:

- Bachelor's degree – 3 years and 10 months
- Master's degree:
081 Law – 1 year and 4 months
293 International Law – 1 year and 10 months
- Doctor of Philosophy (PhD) – 4 years

DOCTOR OF PHILOSOPHY (PHD)

Educational and Scientific
Program 081 «Law»

Specialization:

- 12.00.03 – Civil Law and Civil Process; Family Law; Private International Law;
- 12.00.04 – Commercial Law; Commercial Procedural Law;
- 12.00.05 – Labor Law; Social Security Law
- 12.00.07 – Administrative Law and Process; Financial Law; Informational Law
- 12.00.08 – Criminal Law and Criminology; Criminal and Executive Law

Educational and Scientific
Program 293 «International Law»

Specialization:

- 12.00.11 – International Law

The University conducts seminars with the participation of leading Ukrainian and foreign experts in the field of law.

📍 Akademika Dobrokhotova Street, 7A, Kyiv,
Ukraine, 03142
(«Zhytomyrska» subway station)

☎ (044) 424-33-35; 424-13-79
🌐 www.kul.kiev.ua
✉ kul@kul.kiev.ua





МЗС УКРАЇНИ НАЗВАЛО ПОЧЕСНИХ АМБАСАДОРІВ УКРАЇНИ 2024

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ ПРОВЕЛО УРОЧИСТУ ЦЕРЕМОНІЮ НАГОРОДЖЕННЯ «ПОЧЕСНИЙ АМБАСАДОР УКРАЇНИ 2024. ВОЛЯ ДО ПЕРЕМОГИ» ТА ВІДЗНАЧИЛО ВНЕСОК НАЙВИДАТНІШИХ ОСОБИСТОСТЕЙ І КОМАНД У ЗМІЦНЕННЯ ПОЗИЦІЙ УКРАЇНИ НА СВІТОВІЙ АРЕНІ.

У церемонії взяли участь Перша леді Олена Зеленська, міністр закордонних справ Андрій Сибіга, дипломати, представники державного та громадського секторів, митці, лідери громадської думки та медійники.

Церемонію відкрив заступник командира 21-ї окремої механізованої бригади, майор Андрій Березовський, який відзначив важливість міжнародної підтримки в час протистояння російській агресії.

Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих українських героїв, які віддали життя в боротьбі за свободу та незалежність України.

У своєму виступі міністр закордонних справ України Андрій Сибіга наголосив, що українська дипломатія має обличчя – це обличчя людей, які захищають інтереси України. І йдеться не лише про офіційні переговори та дипломатів за посадою, але і про всіх, хто просуває Україну та українське у світі за покликом серця.

«Почесні амбасадори зміцнюють зв'язки між Україною й іншими країнами

та суспільствами на рівні емоцій і цінностей. Нам вкрай важливо бути присутніми не лише в рішеннях політиків, а й у серцях мільйонів людей, створювати нові точки дотику, знаходити нові й нові сфери, де ми можемо об'єднуватися задля загального добробуту, безпеки та миру. Україна

сьогодні як ніколи суб'єктна в цьому, але цей шлях неодмінно буде тривалим. Кожен може сприяти досягненню цієї мети. І дякую всім, хто конкретними справами вже це доводить, демонструючи свою волю, волю до перемоги», – зауважив міністр закордонних справ Андрій Сибіга.





Глава МЗС України висловив особливу вдячність Першій леді Олені Зеленській та її команді за вагомий внесок у розвиток публічної дипломатії України і спільну з МЗС реалізацію унікальних міжнародних ініціатив, що підсилюють упізнаваність України за кордоном.

Йдеться зокрема про такі проєкти, як «Українська книжкова полицка», «Україномовні аудіогіди», Глобальна коаліція українських студій і ключову щорічну подію публічної дипломатії – «Саміт перших леді та джентльменів».



«Не тільки професійні дипломати, а й кожен і кожна з нас – це амбасадори України у світі. Кожне наше слово, кожен вчинок може підтримати країну, якщо ми не мовчимо, не боїмося», – зазначила Перша леді України Олена Зеленська.

Уже другий рік поспіль Міністерство закордонних справ України відзначає людей і команди, які завдяки своєму досвіду, впливу та професійним знанням зробили внесок у зміцнення міжнародної підтримки України та створення її позитивного іміджу у світі.

Нагородження Почесних амбасадорів України відбулося в номінаціях за основними напрямками публічної дипломатії: експертній, спортивній, кулінарній, науково-освітній, культурній, цифровій та економічній, а також у номінації «Справа життя».



Цьогоріч глава МЗС також започаткував нову особливу відзнаку в номінації «Воля до перемоги».

Номінантами відзнаки «Почесний амбасадор» стали:

- Наріман Джелял, Почесний амбасадор у сфері експертної дипломатії;
- Паралімпійська збірна України, Почесний амбасадор у сфері спортивної дипломатії;
- Маріанна Душар, Почесний амбасадор у сфері кулінарної дипломатії;
- Ірина Матяш, Почесний амбасадор у сфері науково-освітньої дипломатії;
- Андрій Різоль, Почесний амбасадор у сфері культурної дипломатії;
- Команда GSC Game World – розробники гри S.T.A.L.K.E.R. 2: Heart of Chernobyl, Почесний амбасадор у сфері цифрової дипломатії;

- Нова Пошта, Почесний амбасадор у сфері економічної дипломатії;
- Богдан Гаврилишин у номінації «Справа життя»;
- Максим Буткевич у номінації «Воля до перемоги».

У заході взяли участь представники державного та громадського секторів, військовослужбовці, ветерани, активісти, атлети, діячі креативної сфери, медійники.

Номінантів на «Почесних амбасадорів» вносили українські та іноземні неурядові організації, діяльність яких пов'язана з публічною дипломатією, а також організації українців за кордоном, офіційно зареєстровані за кордоном. Розгляд кандидатів і визначення переможців здійснювала Експертна комісія МЗС.

«Почесними амбасадорами» можуть стати громадяни України, іноземці, а також юридичні особи, зареєстровані в Україні або в іноземних державах, діяльність або внесок яких:

- мали відчутний політичний, економічний, культурний ефект для просування позитивного іміджу України за кордоном;
- стали причиною широкого позитивного розголосу про Україну за кордоном;
- спричинили помітні зміни в ставленні до України, вплинули на ухвалення рішень на користь України;
- сприяли захисту прав та інтересів фізичних та юридичних осіб України за кордоном;
- сприяли захисту національних інтересів України, зокрема її суверенітету та територіальної цілісності, просуванню до членства в ЄС та НАТО, розбудові партнерських відносин із іншими країнами, розвитку сталих економічних зв'язків, залученню значних міжнародних інвестицій;
- суттєво допомогли розбудові спроможності держави у сфері публічної дипломатії.

За інформацією з офіційних джерел





ПІДСУМКИ РЕФОРМ В УЗБЕКИСТАНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ – 2025

У ПРИМІЩЕННІ ПОСОЛЬСТВА РЕСПУБЛІКИ УЗБЕКИСТАН ВІДБУВСЯ КРУГЛИЙ СТІЛ НА ТЕМУ: «ПІДСУМКИ РЕФОРМ В УЗБЕКИСТАНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ – 2025», ОРГАНІЗАТОРАМИ ЯКОГО ВИСТУПИЛИ ПОСОЛЬСТВО РЕСПУБЛІКИ УЗБЕКИСТАН В УКРАЇНІ ТА ІНСТИТУТ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.

Під час круглого столу іноземні дипломатичні представництва, провідні українські ЗМІ та експерти обговорили коло питань, які стосуються підсумків реформ в Узбекистані, реалізованих минулого року, та перспектив розвитку країни на 2025 рік.

Відкриваючи засідання, Алішер Курманов, Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Узбекистан в Україні, відзначив, що за останні вісім років Узбекистан проходить важливу фазу демократичної реформи, черговим етапом якої стало



запровадження нової виборчої системи. Він висвітлив основні аспекти цієї реформи, розглянув її значимість і можливі виклики. «З початку масштабних перетворень в Узбекистані у 2016 році було проголошено курс на побудову «Нового Узбекистану». Центральне місце у цій стратегії посідає демократизація політичної системи, що підтверджено недавніми конституційними змінами та посиленням ролі громадянського суспільства. Ці реформи сприяють зміцненню принципів верховенства закону, транспарентності та інклюзивності, що особливо актуально на тлі парламентських виборів, які пройшли в Узбекистані 27 жовтня 2024 року», – розпочав свій виступ пан Посол.

Ключовим нововведенням запровадженої виборчої системи Узбекистану стала змішана, мажоритарно-пропорційна модель. Тобто зі ста п'ятдесяти депутатів законодавчої палати Олій Мажлісу сімдесят п'ять обирають за одномандатними округами, а ще сімдесят п'ять – за партійними списками. Відсотковий бар'єр для проходження до парламенту партії становить 7 %. А інформаційна система «E-saylov» забезпечує прозорість та оперативність виборчого процесу, мінімізуючи бюрократію. До того ж, відбулося збільшення гендерного представництва – політичні партії зобов'язані висувати не



менше 40 відсотків жінок з-поміж своїх кандидатів.

Розглядаючи питання очікувань і перспектив виборчої реформи, пан Курманов зазначив, що «електронна система голосування «E-saylov» мінімізує людський фактор, сприяючи зниженню ризиків фальсифікації. А прозорі процедури, інтеграція сучасних технологій та активна участь міжнародних спостерігачів зміцнюють довіру громадян до виборчої системи». Нова система забезпечує рівні шанси як незалежним кандидатам, так і політичним партіям. Це сприяє різноманіттю думок

у парламенті та інклюзивності. Крім того, посилення гендерного представництва відображає прагнення Узбекистану відповідати міжнародним демократичним стандартам.

Пан Посол відзначив укріплення парламентаризму та механізмів стримувань і противаг: «Згідно з оновленою Конституцією парламент отримав розширені повноваження. Він стає не лише законотворчим органом, а й активним учасником контролю виконавчої влади. Нова виборча система сприяє створенню механізмів стримувань і противаг, забезпечуючи збалансованішу





взаємодію між гілками влади. Це дає змогу мінімізувати концентрацію повноважень в одній із них та укріплює демократичну основу державного управління».

Вибори 2024 року привернули увагу міжнародного співтовариства. Спостерігачі від ОБСЄ зазначили, що нова виборча система відповідає багатьом сучасним демократичним стандартам. У своєму звіті експерти ОБСЄ підкреслили, що проведення виборів супроводжувалося високим рівнем прозорості, включно з доступом до інформації для спостерігачів та використанням цифрових технологій.

Водночас експерти ОБСЄ визначили кілька напрямів подальшого вдосконалення. Насамперед, високий відсотковий

бар'єр залишається викликом для нових і невеликих політичних об'єднань. Рекомендовано розглянути можливість його зниження для підтримки політичного плюралізму. Також спостерігачі зазначили необхідність подальшої деталізації фінансової звітності партій і кандидатів, щоб уникнути можливих конфліктів інтересів. Крім того, підкреслено важливість програм освітньої роботи з виборцями, спрямованих на підвищення їхньої інформованості про змішану систему виборів.

До того ж місія міжнародних спостерігачів зазначила щодо необхідності посилення механізмів розв'язання передвиборчих спорів і покращення взаємодії між виборчими комісіями та громадянським суспільством. Присутність жінок-кандидаток на рівні 40 відсотків стала важливим кроком у просуванні демократичних цінностей, але спостерігачі зауважили, що потрібно докласти більше зусиль для забезпечення їхнього рівного доступу до партійних ресурсів і впливу на ухвалення рішень.

Важливою особливістю поточної реформи стало оновлення складу Законодавчої палати, де 60 відсотків депутатів обрано

вперше, включаючи 57 жінок та 11 депутатів до 35 років. Це оновлення підсилює потенціал парламенту до впровадження нових ідей і рішень.

Президент Узбекистану Шавкат Мірзієєв запропонував створити громадські ради при парламентських комітетах, що дасть змогу зміцнити діалог між державними органами та громадянським суспільством. Додатково було запропоновано посилити парламентський контроль за виконанням Державного бюджету, зробивши це виключно компетенцією Законодавчої палати, що зміцнить прозорість і підзвітність державної влади.

Насамкінець пан Посол зазначив, що «запровадження нової виборчої системи ми розглядаємо як сміливий крок, який відображає прагнення Узбекистану до модернізації та демократизації. Успіх цієї реформи залежатиме не лише від її законодавчого оформлення, але й від ефективності реалізації». Важливо продовжувати зміцнювати довіру суспільства, підтримувати політичне розмаїття та забезпечувати транспарентність на всіх рівнях виборчого процесу. Особливе значення має розвиток механізмів стримувань і противаг, які відіграють ключову роль у створенні стійкої демократичної системи.

Завершив свій виступ Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Узбекистан в Україні Алішер Курманов словами Антуана де Сент-Екзюпері: «Досконалість досягається не тоді, коли вже нічого додати, а тоді, коли вже нічого не можна прибрати».



Модератором дискусії виступив український політолог, конфліктолог-міжнародник, директор Інституту зовнішньополітичних досліджень, доктор політичних наук Григорій Перепелиця.

Продовжив роботу круглого столу, зосередившись на ініціативах Узбекистану щодо формування цілісного регіону Центральної Азії, доктор історичних наук Сергій Толстов, завідділу трансатлантичних досліджень ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України». Він зупинився на кількох питаннях: «По-перше, зовнішній політичний пріоритет Узбекистану, який повторюється, оновлюється і формується в дуже виважених і чітких термінах і формулюваннях. Другий аспект – це формування зовнішньої міжнародної системи, субрегіональної і міжнародної системи Центральної



спільних інтересів. Насамперед це кліматичні зміни та дефіцит водних ресурсів. Забруднення урбанізованого середовища і для України, і для Узбекистану є спільною справою. Сільське господарство та проблеми довкілля також є викликами для наших країн. Питання, яке сьогодні стоїть і перед Україною, і перед Узбекистаном, – це підвищення ефективності виробництва сільськогосподарської продукції. На жаль, глобальна екологічна катастрофа озера Арал та штучно створена московитами катастрофа Каховського водосховища також нас об'єднують. Політичне керівництво Узбекистану демонструє орієнтацію на зелену економіку, відновлювальну енергетику та сталий розвиток територій. Такі самі завдання постають і перед керівництвом України не тільки після закінчення війни, вони наразі є актуальними», – зазначив пан професор, порівнюючи стратегічні пріоритети України та Узбекистану.

На завершення хочеться відзначити, що такий круглий стіл дав змогу не тільки обговорити підсумки реформ 2024 року в Узбекистані, а й зрозуміти суть перспектив розвитку країни на 2025 рік та окреслити нові підходи, виходячи з досвіду Узбекистану, до розв'язання, певною мірою, тих проблем, які є спорідненими і для України.

Антоніна Ліннік
Світлина надана Посольством
Узбекистану в Україні.

Азії, яка також є результатом ініціативи Шевката Мерзієєва. Останній аспект – це певні спільні проблеми Центральної Азії, формування спільних загроз, які існують в цьому регіоні. Загалом, зовнішньополітичні пріоритети Узбекистану мають абсолютно чіткі формулювання, які включають максимально сприятливі зовнішні політичні умови для ефективної реалізації національної політики Узбекистану».

Доцентка кафедри регіонознавства Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидатка політичних наук Інна Волошенко приділила увагу політичній реформі в Республіці Узбекистан, підсумкам року та прогнозу на майбутнє: «Багато-векторну зовнішню та внутрішню політику Узбекистану я для себе визначила як прагматизм, конструктивність і гнучкість. І хочу сказати, що Узбекистан зі своїм раціональним підходом справді вражає».

Валерій Король, віцепрезидент Торгово-промислової палати в Україні, зупинився на економічній реформі в Республіці

Узбекистан та процесі набуття членства в СОТ: «Узбекистан активно почав наближатися до Європейського Союзу. І для України, яка є кандидаткою у членкині Європейського Союзу, активно присутня на ринку ЄС, користується безмитними правилами і можливостями безмитної торгівлі, це дуже перспективно. Колективна присутність на ринку зовнішньої торгівлі, як підказує досвід, є більш ефективною. Через складнощі транспортно-логістичної складової підприємці наших країн роблять акцент на торгівлі послугами. Дуже цікавими складовими економічних відносин між Україною й Узбекистаном є інформаційні технології та підготовка узбецьких фахівців».

Охорона довкілля та зелена енергетика як стратегічні пріоритети 2025 року стали темами виступу декана факультету природничих наук Національного університету «Києво-Могилянська академія», доктора економічних наук, професора Євгена Хлобистова. «У сфері сталого розвитку та кліматичної адаптації у нас є велика кількість



20-ТА ЩОРІЧНА ЗУСТРІЧ YES:

«НЕОБХІДНІСТЬ ПЕРЕМОГТИ»

УЖЕ ДВАДЦЯТЬ РОКІВ «ЯЛТИНСЬКА ЄВРОПЕЙСЬКА СТРАТЕГІЯ» (YES) Є ІНІЦІАТОРОМ ДІАЛОГУ МІЖ ЛІДЕРАМИ З УКРАЇНИ, ЄС, США ТА ІНШИХ ЧАСТИН СВІТУ. ВОНА ОБ'ЄДНУЄ ЛІДЕРІВ ВІД ПОЛІТИКИ, БІЗНЕСУ, ПРЕДСТАВНИКІВ ЗМІ, ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА ЕКСПЕРТНОЇ ГРОМАДИ.

YES БУЛО ЗАПОЧАТКОВАНО 2004 РОКУ, І ДО 2014-ГО ЗУСТРІЧІ YES ВІДБУВАЛИСЯ В СИМВОЛІЧНОМУ МІСЦІ – ЛІВАДІЙСЬКОМУ ПАЛАЦІ В ЯЛТІ. ЧЕРЕЗ АНЕКСІЮ КРИМУ РОСІЄЮ ЩОРІЧНІ ЗУСТРІЧІ БУЛО ПЕРЕНЕСЕНО ДО СТОЛИЦІ УКРАЇНИ – МІСТА КИЄВА.



світ не можуть дозволити собі програти цю війну, оскільки це означатиме кінець усього «українського».

Президент України Володимир Зеленський у своїй промові наголосив: «На жаль, у світі досі є ілюзії, ніби можна поговорити з Москвою чи окреслити якісь червоні лінії, завдяки яким Москва з часом стане м'якшою чи схильною до примирення. Якщо без ілюзій, якщо ми хочемо одного дня почути слова: «нарешті настав мир, справедливий мир в Україні», то ми вже сьогодні маємо чути, що «Україна стала достатньо міцною, достатньо саме для перемоги». І це буде гарантією миру. І це залежить не тільки від нас, багато в чому це залежить від світу». Він розповів про ситуацію на фронті, курську операцію, критичні оборонні потреби України та про стратегічний план перемоги, який допоможе змусити Путіна завершити цю війну. Також в межах YES очільник нашої держави зустрівся з колишнім прем'єр-міністром Великої Британії Борисом Джонсоном і колишнім державним секретарем США (2018 – 2021)

Майком Помпео, які приїхали до України для участі в щорічній зустрічі Ялтинської європейської стратегії.

Крім того, президент обговорив із міністром закордонних справ Литви Габрієлюсом Ландсбергісом та міністром закордонних справ Польщі Радославом Сікорським євроінтеграційні можливості для України.

Участь у конференції взяли понад 700 провідних політиків, дипломатів, бізнесменів, військовослужбовців Збройних сил України, ветеранів, громадських активістів та експертів з понад 30 країн світу. Виступаючи на сесії «Момент істини для Європи» Президент Республіки Естонія Алар Каріс сказав: «Історія показує нам, що вести переговори з диктатором небезпечно. Нам потрібно більше зброї».

Під час панельної дискусії «Роль України у створенні безпечного світу» керівник Офісу Президента України Андрій Єрмак зазначив: «Потрібно починати з правди. Усі структури безпеки, які існують у світі, не працюють. Жодна з них не зупинила найбільшу війну після Другої світової війни.

У вересні відбулася ювілейна конференція Ялтинської європейської стратегії під красномовною назвою The necessity to win! («Необхідність перемогти!»). Це був головний меседж для наших міжнародних партнерів. Уперше засновник і член Наглядової ради YES Віктор Пінчук не просто відкрив конференцію і привітав її учасників, а виступив з промовою на тему конференції. Лише перемога України може стримати глобальну ескалацію війни, переконаний бізнесмен. За його словами, у війні проти Росії Україна обстоює не лише свою незалежність, але і всі засади та цінності, що є основою світопорядку. Тому для перемоги Захід повинен бачити в Україні рівноправного партнера, надавши необхідне озброєння. Пан Пінчук також підкреслив, що Україна та цивілізований





Але якщо ми говоримо про майбутні структури безпеки, то Україна в них буде центральною. Ми живемо в новий час – ми не можемо вірити паперам. Ми можемо вірити лише реальним діям».

Відповідаючи на запитання «Яка роль України у створенні безпечного світу?», Борис Джонсон, прем'єр-міністр Великої Британії (2019 – 2022), сказав: «Перемога України покаже світові, що хороші хлопці можуть і будуть перемагати. Це вплине на стабільність і стане посланням надії для всього світу. Імперії занепадають, Україна

вибирає свободу». 70-й Державний секретар США Майк Помпео погодився: «Ми повинні показати, що країни можуть довіряти США у питаннях захисту Заходу. Якщо ми робимо це, ми демонструємо, що дотримуємося наших цінностей».

Обговорюючи бюджети, міжнародну підтримку та показники довіри, голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук зазначив: «Унікальність української ситуації полягає в тому, що 24 лютого 2022 року усі органи державної влади набули абсолютно іншого статусу: президент України став президентом воюючої країни, парламент став парламентом воюючої країни, уряд став урядом воюючої країни. І це зовсім інший статус, досвід, якого понад 70 років не мала жодна країна Європи. Це той досвід, про який ти не можеш прочитати



в книжках, це той досвід, коли іноді рішення доводилось ухвалювати «з коліс».

Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль зупинився на тому, що перемога України означатиме для Європи та світу: «Завдяки ставці на інновації, цифровізацію та розвинений військово-промисловий комплекс Україна, звісно, стане великою системною частиною європейського ринку озброєнь





і, головне, європейської безпеки. Україна сьогодні є фактором майбутньої безпеки в Європі та майбутньої безпеки в світі».

Обговорюючи вплив війни на російську економіку, начальник ГУР МО України Кирило Буданов зазначив, що спад відбувається, він вже болісний і відчутний. Проте, за прогнозами, влітку 2025 року негативний вплив на економіку буде ще більш відчутним для всієї росії та росіян. Кирило Буданов згадав і про допомогу, яку росія отримує від своїх союзників, зокрема від Північної Кореї. Він зазначив, що Північна Корея, яка є союзником росії, постачає техніку, що насправді має великий вплив на ситуацію на передовій. Також пан генерал зазначив, що ескалація, якою росія лякає Захід, є витвором ворожої пропаганди.

Чіткими та беззаперечними висновками 20-ї щорічної зустрічі YES поділився професор історії та міжнародних відносин Єльського університету Тімоті Снайдер:



«Перше – ми повинні бути непередбачувані. Друге – ми повинні бути швидкими. Третє – не дати можливості ворогу встановлювати правила на цій війні. Четверте – потрібно дослухатися до українців. П'яте – потрібно більше вкладати наших грошей в успішні українські розробки. І ми маємо розуміти, що не можна вести перемовини з протилежною стороною, аж доки не почнуть вони програвати. Це – шосте і останнє».

Завершуючи 20-ту щорічну зустріч YES, Голова Наглядової ради YES і Президент Польщі (1995 – 2005) Александр Квасневський оголосив: «Це наша третя зустріч під час війни. Ми знали, коли починали, що майбутнє України – на Заході, з Європою. Наша віра не змінилася. Ми знаємо, що Україна буде в безпеці в складі ЄС і НАТО». Він підсумував зустріч: «Не треба боятися ескалації. Що зараз потрібно Україні? Гроші, військова та політична підтримка. Українці є дуже особливою



нацією – ми повинні захоплюватися їхньою креативністю. Ця країна працює – вони серйозні та рішучі партнери».

Організатори YES за два дні у режимі нон-стоп провели два десятки представницьких панелей, присвячених темі війни, допомоги союзників Україні, внутрішніх викликів нашої держави. Та якою б креативною не була назва дискусій, у кожній звучали слова про нерішучість партнерів, потребу не боятися допомагати. Німим докором світу також стала «стіна плачу»



з фото загиблих українських воїнів – тло сцени Ялтинської європейської стратегії цьогоріч.

Антоніна Ліннік
За інформацією організаторів YES. Фотографії надані Фондом Віктора Пінчука©2024 та @YES2024.
Фотографи: PRYZM Photography (Ніколя Лобе, Валентина Ростовікова, Фредерік Гаррідо-Рамірес) та Олександр Пілюгін.



ВІТАЛІЙ КЛИЧКО ЗУСТРІВСЯ З ПОСЛАМИ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ ТА ПРЕДСТАВНИКАМИ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

МЕР КИЄВА ВІТАЛІЙ КЛИЧКО НАПЕРЕДОДНІ РІЗДВА ТА НОВОГО РОКУ ТРАДИЦІЙНО ПРОВІВ ЗУСТРІЧ З ПОСЛАМИ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ І ПРЕДСТАВНИКАМИ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ.

«Радий вітати вас напередодні Різдва та Нового року! Ці свята Україна вже третій рік поспіль зустрічатиме за умов варварської війни, з якою вдерлася на нашу землю росія. Ціною страждань, ціною жертв наших солдатів та мирних жителів ми захищаємо свою волю. Захищаємо незалежність своєї країни. Для нас ця боротьба – цивілізаційний вибір. Бо мета путіна – знищити

Україну як незалежну демократичну державу та знищити якнайбільше українців, – зазначив мер столиці. – Ми ж боремося за своє право жити, за свою свободу, за свій європейський вибір. Аби покласти край цій кривавій війні, ми маємо згуртуватися, маємо бути сильними. Це можливо тільки у разі об'єднання зусиль України, її союзників і партнерів. Дуже важливо, щоб допомогу





Україні продовжували та посилювали», – наголосив Кличко.

Він підкреслив, що йдеться про новітню зброю, зокрема, далекобійну, та фінансово-економічну підтримку партнерів.

«Це життєво важливо для України! Бо сьогодні – критичний момент у війні. Росія зацікавлена у війні на виснаження. А з її ресурсом ризик поширення військових дій на інші країни Європи може стати

реальністю. Сьогодні на заваді такому катастрофічному сценарію стоять ЗСУ, які героїчно б'ються з агресором. Але, ще раз підкреслюю, вони потребують адекватного та своєчасного постачання озброєння, – зазначив мер Києва. – Тривалість війни та результат багато в чому залежатимуть від мудрості та далекоглядності політиків, їхнього розуміння ситуації, її можливих наслідків. Саме тому я вкотре закликаю

всіх партнерів, цивілізований світ не припиняти підтримку України», – наголосив Кличко.

За його переконанням, Україна має бути в ЄС та НАТО, щоб стати вільною, демократичною та успішною. І для цього державі багато чого треба зробити – від важливих реформ, боротьби з корупцією до посилення децентралізації та місцевого самоврядування.


«Бо, навіть за умов війни, необхідно продовжувати курс на реальні зміни, щоб із воєнних випробувань постала оновлена Україна. Столична влада робить сьогодні все можливе для допомоги нашим захисникам і обороноздатності нашого міста. На це спрямовано суттєву частину бюджету міста. Всі міські служби посилено працюють для утримання критичної інфраструктури, надання мешканцям усіх необхідних сервісів, на життєзабезпечення столиці. І на нас чекає складна зима... Київ – серце України. Як би важко не було, ми повинні подолати всі виклики. І ми для цього робимо все можливе», – підкреслив Віталій Кличко.

Мер столиці подякував усім партнерам Києва та України, які стали з українцями поряд в протистоянні агресору, за допомогу, яку їхні країни надавали та надають. Подякував дипломатам, що, попри постійні обстріли, небезпеку, працюють у Києві, бачать ситуацію зсередини та доносять інформацію до урядів своїх держав.

У заході взяли участь 65 представників дипломатичного корпусу, акредитованого в Україні, з них 40 послів іноземних держав, а також – представники понад 20 міжнародних організацій.

За інформацією з офіційних джерел



A portrait of Bohdan Strutsynskyi, a middle-aged man with short, graying hair, wearing a dark, textured blazer over a light-colored checkered shirt. He is holding a pair of glasses in his right hand and looking slightly to the left of the camera with a serious expression. The background is dark and out of focus.

«МИ МУСИМО ПЕРЕМОГТИ, ЗБЕРЕГТИ
ІДЕНТИЧНІСТЬ І ПОПУЛЯРИЗУВАТИ УКРАЇНУ
ЧЕРЕЗ НАШУ КУЛЬТУРУ І МИСТЕЦТВО»

НАЦІОНАЛЬНА ОПЕРЕТА УКРАЇНИ ВІДЗНАЧАЄ ЗНАМЕННУ ДАТУ – 90 РОКІВ ТВОРЧОСТІ, НЕВПИННОЇ РОБОТИ ТА РОЗВИТКУ. НАПЕРЕДОДНІ ЮВІЛЕЮ Я ЗУСТРІЛАСЯ З КЕРІВНИКОМ ТЕАТРУ ОПЕРЕТИ, НАРОДНИМ АРТИСТОМ УКРАЇНИ, ГОЛОВОЮ НСТДУ БОГДАНОМ СТРУТИНСЬКИМ.

Далекого 1934 року почалась історія цього театру, коли його було відкрито як Державний театр музичної комедії УРСР, а 1966 року він отримав назву Київський державний театр оперети.

У лютому 2003-го, коли художнім керівником і директором став Богдан Струтинський, почалася нова ера Київського театру оперети. За цей час заклад перетворився на один із провідних театрів міста та країни. Тому сьогодні Національний академічний театр оперети відзначає не тільки 90 років від моменту заснування, а й 21 рік – із моменту відродження. Далі – саме про етапи становлення «театру Богдана Струтинського».

«Мене взяли на роботу, аби закрити театр. Але я, як професійна людина, режисер, дозволити собі будь-що проти театру не міг. І по-людськи це було б неправильно», – згадує пан Богдан.

А викликів було чимало: приміщення здавали в оренду під склади та сумнівні ярмарки, в залі сиділо 53 глядач, самі ж актори, корифеї сцени, були демотивовані, а борги становили понад 1 млн 200 тис. грн. До речі, борг перед Пенсійним фондом було погашено тільки у 2018 році.

Новий художній керівник відкрив нову сторінку в історії творчого колективу. В 2004 році театр отримав новий статус – Київський академічний театр оперети, що стало першою перемогою. І саме 2004 року,



у жовтні, з ініціати́ви та у постановці Богдана Струтинського виставою «Звана вечере́я з іта́лійцями» Ж. Оффенбаха в театрі оперети було відкрито камерну сцену.

«Наш «Театр у фойє» – це салонний театр, де люди сидять за столиками при свічках, з цукерками п'ють каву, шампанське – і все це під музику Оффенбаха, Доніцетті, Баха, Моцарта. Такий формат вистави та дружнього спілкування.

Десь рік потому одна молода пара в день свого весілля попросила зіграти виставу.

Після РАГСу вони разом із гостями прийшли до «Театру у фойє» і зробили такий оригінальний подарунок гостям. Як потім з'ясувалося, саме під час цієї вистави молодята колись познайомились», – розповідає Богдан Струтинський.

У грудні 2009 року Київський академічний театр оперети відсвяткував свій 75-річний ювілей і з цієї нагоди за вагомих внесок у справу національного духовного відродження та високий творчий рівень отримав статус Національного.





У 2021 році відбулася масштабна реконструкція будівлі та приміщень театру. І проєкт 2018 року «Магія театру» для дітей із порушенням зору отримав логічне продовження у проєкті «Тактильна адаптація вистав для глядачів» у 2023 році. У межах цього проєкту, який реалізовано за підтримки Українського культурного фонду, видано програмки шрифтом Брайля до вистав «Тигролови», «Сімейка Адамсів», «Доріан Грей», «За двома зайцями», «Sugar, або В джазі тільки дівчата». Також до цих п'яти вистав є тактильні книжки, які знайомлять із костюмами до кожної постановки та окремими предметами з декорацій до різних вистав. «Ми сповідуємо цінності рівних



можливостей та стали першим і поки що єдиним закладом в Україні, який спромігся втілити в життя такі інклюзивні проєкти», – зауважив керівник Національної оперети.

Відбулися кардинальні зміни й у репертуарі театру. Сьогодні театр оперети позиціонує себе як мультижанровий. Крім основного – оперети, в репертуарі є опера, мюзикл, музично-драматичні вистави, опери-буфф, зінгшпіль та купа експериментальної музики.

«Свого часу я для себе визначив, що музичний театр, а театр оперети є музичним театром, не може обмежуватися одним жанром. У світовій музичній культурі є дуже багато яскравих оперних зразків, і кожна країна представлена, так само як в літературі, дуже серйозно, гарною та глибокою музикою. Якщо ж говорити про оперету, то це такі країни, як Франція, яка представлена Оффенбахом, а потім – Угорщина та Австрія. У Імре Кальмана є три, максимум

чотири дуже хороші оперети. У Штрауса їх тільки три. У фантастичного Легара – тільки «Весела вдова». Гаразд, ще наше «Весілля в Малинівці», «Сорочинський ярмарок». І все. Таким чином ти зіштовхуєшся з дуже обмеженим репертуаром. До того ж потрібно культивувати трупу, колектив. Тож я почав розвивати дуже багато різних брендів. Наприклад, став робити вечори балету та мюзиклу, вечори симфонічної музики. Під ці різноманітні жанри ми побудували окремі майданчики. Я вже згадував про «Театр у фойє» – це камерна сцена, де грають комічну оперу, барокову історію, а ще «Експериментальна сцена Stage_Lab» для моновистав, а також технічно продвинута «Сцена 77». Мистецтво є універсальною мовою та ефективним засобом комунікації, тому ми не обмежуємося рамками лише академічного театру. Ми мислимо більш широко, – розповідає художній керівник НАТО.

Та найскладнішою проблемою, яку довелося розв'язувати Богдану Струтинському на

початку роботи, була зміна способу мислення трупи. І цього вдалося досягти завдяки низці чинників. Насамперед керівник запросив до театру молодих акторів і своїх студентів. І при цьому встановив гарні контакти зі старшим поколінням акторів. Завдяки налагодженій комунікації старше покоління ділилося майстерністю, надбанням класичної школи з молоддю, а молодь створювала новий стиль. Разом зі зміною репертуару кардинально змінилась і маркетингова політика.

Не останню роль в успіху Богдана Струтинського зіграло його неодноразове стажування в майстернях провідних митців театральності: В. Станевського (Гарженіце, Польща, 1991 р.), Б. Голубовського (ГІТІС, Москва, 1992 р.), Центрі театрално-культурних пошуків ім. Є. Гротовського (Вроцлав, Польща, 1995-1996 р.), З. Молика (Вроцлав, Польща, 1996 р.), Ришарда Неочима (ACTOR'S LAB THEATRE, Торонто, Канада), WILDFLECKEN THEATRE (Берлін, Німеччина).

І саме завдяки сценічній впевненості Богдан Струтинський зміг привезти до України та поставити на головній сцені Національної оперети світовий мюзикл «Чикаго», який став свідченням того, що український театр визнали в когорті великих світових театральних закладів.

«Мюзикл «Чикаго» – це віха не тільки нашого театру. Це ренесанс всього українського театру, української нації, де іноземці на нас дивляться, як на рівноправного партнера. А ще – іноземці нам заздять. Тому що ми маємо гарні голоси та гарну школу. У них – хороша матеріальна база, але немає таких талантів. Тому наших артистів перемають за кордон. І наша влада має розуміти, що в талановиту молодь треба інвестувати. Люди мають заробляти гідну зарплату тут, в Україні. А головне – талант повинен мати всебічні можливості для розвитку. Щоби людина знала, що з нею працюють різні режисери та світові школи. Тоді можна порівнювати, розвиватися і тримати себе



в формі. Чому в балеті є станок? Триматися в формі. Чому у вокаліста є урок? Триматися в формі. Чому є репетиція? Триматися в формі. Тому що ти виходиш на сцену, і не маєш права помилитися», – знову перейшов пан Богдан на актуальну тему про артистів, що виїхали за кордон, зокрема, і під час повномасштабного вторгнення росії в Україну.

Діяльність Національного академічного театру оперети України під час війни виявилася надзвичайно важливою для підтримання морального духу населення та збереження культурної спадщини. Артисти театру багато виступають із благодійними концертами в шпиталях і військових частинах, збирають кошти на допомогу українській армії. Вже третій сезон поспіль із кожного проданого квитка частину коштів спрямовують на ЗСУ. «Нам всього лише 90 років! І попереду – майбутнє! Вже

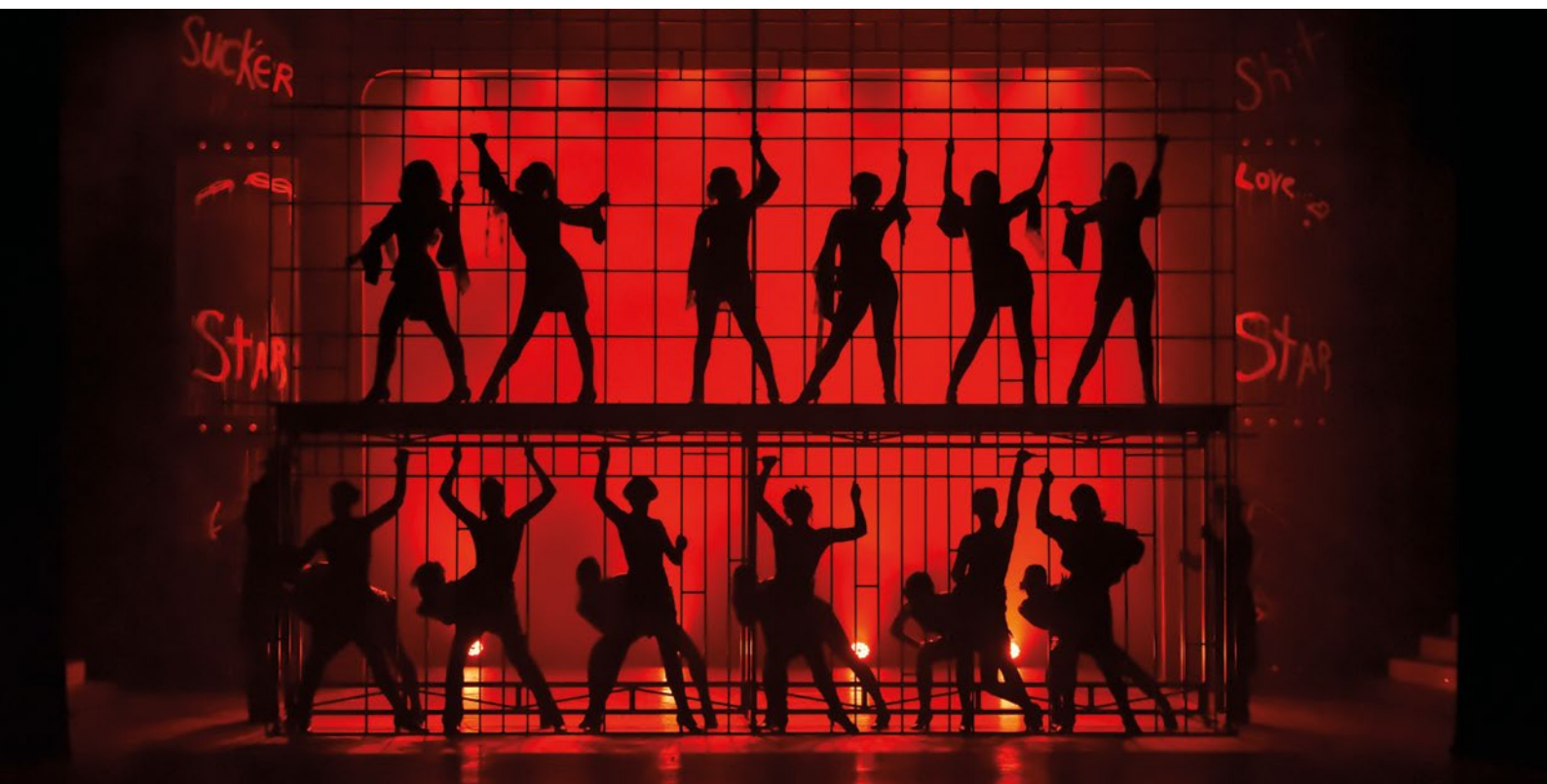
втретє ми відзначаємо ювілей в період війни – 2014, 2019, 2024 роки. Попри все, ми зустрічаємо людяність і підтримку людей як з України, так і за кордоном. І все частіше замислюємося про важливість українського театру в період війни і знаходимо відповідь у переповнених залах, у тому, що ми сьогодні працюємо заради того, щоби розповісти світу про Україну, про її ідентичність і відмінність від нашого ворога та про нашу з вами боротьбу!

Є такий вислів – якщо ти хочеш бути успішним, ніколи не опускай руки. Ми не опускаємо і продовжуємо працювати! Театр сьогодні є таблеткою для гарного настрою і втечею від страшної реальності. Ми лікуємо зранені душі. Віримо, що саме в цей складний час формується новий український театр, як і гартується нова українська нація», – сказав очільник

Національної оперети на святковому концерті, присвяченому 90-річчю театру.

Богдан Струтинський, як художній керівник Національного академічного театру оперети України, активно сприяє розвитку культурної дипломатії України через театральне мистецтво. Безперечно, Національна оперета є основним оператором у зміцненні міжнародних культурних зв'язків і розвитку музичного співробітництва в Україні. Під керівництвом Струтинського театр багато гастролював за кордоном, представляючи українську оперету в різних країнах. Це допомогло популяризувати українську культуру та мистецтво на міжнародній арені. А почалося все з участі театру оперети з виставою «Містер Ікс» у фестивалі в Румунії далекого 2008 року.

«Ще в 2005 році на фестивалі в Литві я зрозумів, наскільки сильним переговорним



моментом можуть бути міжнародні музичні фестивалі. Це та сама soft power (м'яка сила), з якою іноді можна досягти значних результатів», – згадує пан Богдан. Ідея, що зародилася ще 2008 року, знайшла свою реалізацію у 2013-му, коли в Бучі організували перший Міжнародний фестиваль опери, оперети та мюзиклу O'Fest. Тоді його учасниками були представники десяти країн. Наразі у цьому фестивалі бере участь понад 140 вокалістів із 42 країн світу. Національна оперета України також є автором та організатором Міжнародного фестивалю мистецтв «Карпатський простір» у Івано-Франківську. Ці фестивалі є потужними інструментами культурної дипломатії, майданчиками для щорічних зустрічей митців із різних країн.

«Завдяки музичним фестивалям у нас зав'язалося чимало таких м'яких, але



міцних, гарних стосунків. Наші фестивалі підтримує багато посольств, з якими триває тісна співпраця. Я розумію, що це можливість говорити про себе голосніше мовою тієї країни, через дипломата країни, з якою ми розпочинаємо переговори, а інколи навіть у кооперації», – розповідає керівник Національної оперети.

Національний академічний театр оперети активно співпрацює з посольствами Литви, Польщі, Аргентини, Франції, Іспанії, Італії, Туреччини, Австрії, Угорщини та іншими.

У 2018 році Національним академічним театром оперети та польською концертною агенцією Ярослава Брусса у межах

культурної співпраці України та Польщі реалізовано міжнародний українсько-польський музичний проєкт «Десять тенорів». Окрім того, були плани зіграти цей концерт на кордоні Польщі й України, але поки не склалося.

Завдяки гарним стосункам із Посольством Туреччини в Україні і з тодішнім послом Ягмуром Гульдере в червні минулого року до Києва приїздив Національний ансамбль танцю Туреччини.

Давня та успішна співпраця Театру оперети з посольством Франції включає спільні концерти, обмін артистами, гастролі тощо. У 2019 році відбувся великий спільний проєкт Національної оперети України та гурту Spase – концерт «Космічна симфонія» за участі Дідьє Маруані. Разом

із Французьким культурним центром було проведено концерт «Віват, Оффенбах!» із французьким диригентом і французькими виконавцями.

У червні 2022 року Національна оперета України виступила з благодійним концертом «Разом за Україну!» у Фольксопера у Відні (Австрія).

Багаторічна співпраця поєднує театр оперети та Каунаський музичний театр (Литва). Вже реалізовано 3 спільні проєкти в Литві та 3 проєкти в Україні. Крім того, щороку українські артисти беруть участь у міжнародному музичному фестивалі «Оперета у Каунаському замку», також вже 21 соліст Каунаського театру побував в Україні на фестивалях та спільних концертах.

Разом із посольством США в Україні організовано проєкт-концерт «Код Гершвіна» за участю диригента-постановника Девіда Чарльза Абелля (США). У співпраці з Британською Радою в Києві успіх мав концерт «Автентична британська музика. Бірмінгем-Київ» та вистава «Під небом синім». 3 грудня 2024 року за підтримки Посольства Королівства Іспанії в Україні в Національній опереті України відбулася прем'єра іспансько-українського проєкту «Шафранова троянда» за мотивами твору Лопе де Веги «Собака на сні».

Активною була співпраця з Угорщиною, з Будапештським театром оперети та мюзиклу. У Національній опереті було реалізовано 6 спільних проєктів: «Вечір угорської музики», «Кальман. Король оперети», «Ференц Лєгар», «Перлини Дунаю», а у Будапешті за підтримки МЗС у 2019 році – грандіозний концерт «Вечір оперети» за участю українських солістів. «Зараз я принципово не працюю з Угорщиною, хоча у мене є багато друзів. Але від початку повномасштабної війни ми зупинили співпрацю. Якщо у прем'єр-міністра країни Орбана є бажання знищити мій народ, то ніяких зв'язків, і культурних зокрема, з ними бути не може», – заявив свою принципову патріотичну позицію Богдан Струтинський.

«Мистецтво є голосом миру, який звучить на користь України, тому треба якомога більше транслювати наших митців, аби їхній голос звучав у світі. Культурна дипломатія є нашою спільною роботою, процесом взаємозбагачення, що допомагає людям краще розуміти одне одного, підтримувати духовну силу та





створювати нову перспективу майбутнього, незважаючи на випробування війни», – відзначає важливу роль культурної дипломатії керівник Національної оперети.

Національний академічний театр оперети України за останні 20 років досягнув значних успіхів і здобув популярність як в Україні, так і поза її межами. Богдан Струтинський вражає енергійністю, багатовекторністю, управлінськими здібностями та вмінням бачити перспективні напрями розвитку. Зазначу, що пан Богдан є головою Національної спілки театральних діячів України, яка реалізує чимало міжнародних проєктів, лабораторій для режисерів та акторів і щорічний Всеукраїнський фестиваль-премію GRA, що визначає найкращі вистави українських театрів. А окрім того,

ще й встигає працювати зі студентами, яких також долучає до своїх проєктів.

Що ж надихає Маестро, особливо за реалії сьогодення? Моє запитання змусило пана Богдана замислитися: «Складне запитання. Я надихаюся красою. Я люблю послуhati гарну музику – вона мене релаксує. Я люблю швидку їзду – вона мене адреналінить. Я люблю коней. Але думаю, що, звичайно, у кожного чоловіка має бути муза, і вона має надихати. Я не маю однозначної відповіді. Але думаю, що мій головний енергетичний стержень – це щоденно змінюватися. Моїм ключем до змін є необхідність наповнювати себе щодня музикою, книгою, цитатою. І зрозуміло, що потужна сила, яка допомагає тримати баланс – це мама, дитина. Але найбільше

мене надихає оперета. Це та жінка, з якою я взяв шлюб, символічно кажучи».

Національна оперета України планує й надалі розвивати творчий потенціал і дивувати свого глядача новими різножанровими постановками, неординарними рішеннями та обов'язково – виставами найвищого ґатунку. «Ми відновлюватимемо кілька наших хороших вистав. Повернемо до свого репертуару «Хануму», «Білу ворону», «Амадеуса». Сподіваюся, що наступного року буде фестиваль O'Fest. Талановита режисерка Тамара Трунова ставить Карла Орфа «Лимонний місяць». Це перше прочитання в Україні цієї опери. В планах є поставити «Пітера Пена». Ми підписали ліцензію з американцями на цей мюзикл і зараз над ним працюємо. Тривають переговори з закордонними та українськими режисерами. Продовжуватимемо співпрацю з посольствами Франції, Німеччини, Аргентини. Є в планах партнерство з Турецьким культурним центром, вони пропонують поставити «Запорожець за Дунаєм» турецькою мовою. Але, хочеш насмішити Бога – розкажи йому про свої плани», – завершує нашу розмову художній керівник і директор Національного академічного театру оперети Богдан Струтинський, поринаючи у чергові справи та творчі задуми.

...До свого 90-річчя Національна оперета України отримала новий логотип як символ своєї історії, творчих досягнень і сміливих поглядів у майбутнє. Новий стиль. Нова сторінка історії. Нова оперета.

Антоніна Ліннік
Світлини надані НАТО України.





ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС МАЛЮНКІВ «ІССИК-КУЛЬ – КОЛИСКОВА МОЯ»: СПРАВЖНІЙ МІСТОК ДРУЖБИ МІЖ КУЛЬТУРАМИ КИРГИЗІЇ ТА УКРАЇНИ

«Так стається, що земля народжує генія. І потім народ, земля якого народила генія, виховує цей геній. І геній переживає своє земне життя та залишається в пам'яті людей всього світу багато поколінь. І цей геній тримає небо свого народу над усім світом. Чингіз Айтматов... Людина, яка боролася за свободу, людяність і доброту, за екологію людської душі і людського життя. А це цінності, які переживуть усі негаразди, роки та століття», – такими словами відкрила урочисте підбиття підсумків Всеукраїнського конкурсу малюнків «Ісик-Куль – колискова моя» до 95-річчя від дня народження киргизького письменника Чингіза Айтматова Алла Гордієнко, генеральна директорка Національної бібліотеки України для дітей.

Урочистості відбулися 22 листопада 2024 року в межах міжнародної співпраці і зібрали в актовій залі Національної бібліотеки України для дітей представників дипломатичного корпусу, Міністерства культури та стратегічних комунікацій України, Національної спілки художників

України, Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, науковців, видавців та інших почесних гостей. А головне – переможців та фіналістів конкурсу, авторів 113 найкращих робіт, які поважно

журі вибрало з-поміж півтори тисячі учасників з усіх регіонів України.

У своєму виступі генеральна директорка НБУ для дітей сказала: «Я дуже тішуся тим, що вельмишановний пан Ідріс Кадиркулов



підтримує геніїв свого народу. Він поширює слово Чингіза Айтматова з-поміж інших народів, слово, яке закарбувалось у віках. І рада, що Національна бібліотека України для дітей має таких хороших, щирих друзів, які підтримують і бібліотеку, і українських дітей».

Надзвичайний і Повноважний Посол Киргизької Республіки в Україні Ідріс Кадиркулов у вітальній промові наголосив: «Символічно, що наш урочистий захід, приурочений до Всесвітнього дня дитини, вже стає традицією вшанування творчості видатного киргизького письменника Чингіза Айтматова. Його твори сповнені глибокої мудрості, людяності та любові до рідної землі. Це свідчить, що мистецтво і література не мають кордонів і говорять зрозумілою кожному мовою. Для мене було приємною несподіванкою, що діти України, не дивлячись на складні реалії сьогодення, взяли активну участь у цьому конкурсі. Вони стали справжнім містком між культурами наших народів, поєднуючи глибокі національні традиції киргизького народу з темами, близькими читачам всього світу. Для нас було важливо побачити, як молоді художники з України сприйняли ідеї Чингіза Айтматова та передали їх у своїх роботах».

Звертаючись до юних конкурсантив, пан Кадиркулов відзначив: «У своїх малюнках ви проявили не тільки талант, а й глибоке розуміння творів. Ваші роботи показують, що ідеї великого письменника знаходять відгук у серцях юного покоління України. Ви – справжні послы дружби між нашими народами! Нехай зв'язки дружби між Киргизією та Україною міцнішають!»

До присутніх також звернувся син генія киргизького народу Аскар Айтматов: «Із моїм щирим захопленням і найкращими побажаннями всім вам, мої юні друзі, дорогі дорослі, я хотів би висловити особливу подяку всім вам, без кого цей конкурс був би неможливим. Дітям, батькам, директорам шкіл, учителям та наставникам, а також керівництву та колективу Національної бібліотеки України для дітей. Шановні українці, наразі Україна переживає жорстоку та важку випробування, які принесла війна. Я поділяю ваші сум і скорботу з приводу незліченних жертв з-поміж цивільного населення, включно з дітьми, і незмірних страждань і руйнувань, яких зазнає країна. Я впевнений, що, якби Чингіз Айтматов був живий сьогодні, він почувався б так само. Захоплююсь стійкістю та героїзмом братнього українського народу. Молю Всевишнього про негайне припинення цієї жакливої війни та встановлення справедливого та міцного миру. Бережіть себе, своїх дітей, своїх близьких і свою прекрасну Україну».

Юним переможцям і фіналістам творчого конкурсу нагороди та приємні подарунки в урочистій атмосфері вручали



Надзвичайний і Повноважний Посол Киргизької Республіки в Україні Ідріс Кадиркулов і генеральна директорка Національної бібліотеки України для дітей Алла Гордієнко.

Атмосферу свята посилили виступи музичних вокальних та танцювальних дитячих колективів м. Києва. Гості та учасники конкурсу отримали можливість відвідати виставку, створену з робіт конкурсантив.

А 100 найкращих робіт вже надруковано в Альманасу кращих дитячих робіт учасників Всеукраїнського конкурсу малюнків «Іссик-Куль – колискова моя» до 95-річчя від дня народження киргизького письменника Чингіза Айтматова.

Антоніна Ліннік
Світлини надані Посольством Киргизії в Україні



МАРШ ПЕРЕМОГИ ПИШУТЬ СЬОГОДНІ В ОКОПАХ



МАЄМО БОРОТИСЯ ЗА ВЛАСНУ СПАДЩИНУ, А НЕ ВІДДАВАТИ
УКРАДЕНІ ВОРОГОМ ІМЕНА, ТВОРЧЕ НАДБАННЯ ВИДАТНИХ УКРАЇНЦІВ
І ТЕРИТОРІЇ, ЯКІ НАЛЕЖАТЬ НАШІЙ ДЕРЖАВІ, – ПЕРЕКОНАНИЙ
РЕКТОР НАЦІОНАЛЬНОЇ МУЗИЧНОЇ АКАДЕМІЇ УКРАЇНИ
ІМ. П. І. ЧАЙКОВСЬКОГО МАКСИМ ТИМОШЕНКО.

– **Пане Максиме, є такий вислів: дороги, які нас обирають. Він – про вибір життєвого шляху. Ви продовжуєте справу, якій Ваш батько присвятив багато років свого життя. Як Ви прийняли цей вибір – очолити один із найповажніших музичних навчальних закладів?**

– Так, я продовжую справу життя свого батька і, ба більше, втілюю його мрії в життя. Однією з мрій батька була реконструкція консерваторії. Ми мали багато обіцянок щодо підтримки в цьому плані від держави та зрештою отримали її лише до 30-ти річчя незалежності України, завдячуючи програмі Президента України

Максим Тимошенко. Український науковець-культуролог і мистецтвознавець, громадський діяч, хоровий диригент. Доктор філософії, професор, президент екологічної організації «Зелений Хрест» (Green Cross) в Україні, член ради директорів «Зеленого Хреста». Заслужений діяч мистецтв України. Науковий лідер України 2024. Почесний громадянин міста Києва, Посол миру.

Член-кореспондент Національної академії мистецтв України, член атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України у 2021 – 2023 роках. Голова Ради ректорів та директорів мистецьких закладів України.



«Велика реставрація», та від наших іноземних партнерів. Ремонтні роботи почали за часів епідемії ковіду, а продовжили вже за повномасштабної війни. Попереду багато задумів, і ми наполегливо їх втілюємо. Я тримаю на робочому столі фото «майбутнього», де на даху консерваторії ростуть дерева.

Хочу наголосити: я – не «золота молодь», яку привели на робоче місце за руку. Я мав добрі стосунки з учнями свого батька, ми дружили багато років. З-поміж них – чимало видатних особистостей, яких мій батько

свого часу відкрив і підтримав. Це і Євген Савчук – генеральний директор і художній керівник капели «Думка», і Юлія Пучко-Колесник, яка керує Камерним дівочим хором Київського державного музичного ліцею ім. М. Лисенка, і професорка Людмила Шумська, і багато інших неординарних особистостей, яких доля розкидала світом.

У 2018 році, після того, як батько не стало, до мене звернулася частина колективу та студентів нашої Академії – і запросили на роботу. Саме тоді я працював в апараті Верховної Ради. До речі, наш геніальний

композитор Мирослав Скорик, зустрівши мого помічника, поцікавився: де зараз Максим? Почувши, що працюю у Верховній Раді, сказав: такого б менеджера нам у консерваторію! Оцінка пана Мирослава вселила в мене впевненість, що я впораюся з цим завданням. А другою важливою підставою була обіцянка, яку я дав батькові перед тим, як він пішов із життя. Батько був незадоволений роботою ректора, який керував після нього. Під час однієї із наших розмов сказав: «Синку, зміни ситуацію в консерваторії. Покладаюся на тебе.» Тому, коли мені запропонували цю посаду, вибору у мене фактично не було.

Звісно, люди мають самі зробити висновки про ефективність моєї роботи, але вважаю, що ті обіцянки, які давав на початку свого входження на посаду у 2018 році, я виконав за 10 місяців. А деякі перевиконав – показники з інвестицій, ремонтних робіт були перевершено в 5 і більше разів. І зараз на моєму робочому столі нова





передвиборча програма, з якою балотувався на другий термін. Нею керуюсь. Це мій компас у роботі: я виконую все, що обіцяю. Мені не соромно дивитися людям в очі. І те, що нам вдалося за цей час зробити разом із командою, вважаю великою перемогою і гідним продовженням справи мого батька.

Батько, до речі, був дуже скромною людиною. Коли його кандидатуру подали на присвоєння звання Героя України, він відмовився. Сказав: «Синку, що ти думаєш про це? Хіба є таке явище, як герой Німеччини чи герой США?» Він вважав, що Герої – ті, хто захищає Батьківщину на війні.

– Ви очолюєте музичний освітній заклад, що має понад 160-річну історію, є одним із найкращих у своїй царині не тільки в Україні, а й на європейському рівні. Які найбільші виклики стоять сьогодні перед ректором Музичної академії України?

– Один із найбільших – вступ. Бо коли під час оцінювання абітурієнта – творчої людини, беруть до уваги рівень знань із математики, це ганебна практика. Такого немає більше ніде в світі! Ситуація несправедлива, в ній – жодної логіки. Через це ми втратили багато талановитих абітурієнтів, які поїхали на навчання до Польщі, Франції, США. Така державна політика є неприпустимою. Як голова ради ректорів та директорів мистецьких закладів України постійно порушую ці питання. Ми й далі розв'язуватимемо цю проблему, і маємо надію, що новий міністр культури та стратегічних комунікацій України підтримає запропоновані зміни на краще. Вірю, що разом ми здолаємо всі труднощі.

А другий виклик – проблема музичної спадщини. Насамперед йдеться про зв'язок композитора Чайковського з українським мистецтвом, із нашою Академією.

– **Власне, запитання – чиє ім'я має носити поважний музичний освітній заклад України?**

– Ось перед нами книга «Чайковський: Україна на карті життя та творчості», в якій багато фактів про родовід Чайковського. Її автори – поважні професори, мистецтвознавці, до цього видання я написав вступ. Що хочу сказати?

По-перше, Чайковський – композитор світу номер один. Кожні 5 хвилин його

твори виконують у різних країнах світу. Це підтверджують сайт ООН, сайт ЮНЕСКО, Книга рекордів Гіннеса. У книзі йдеться і про зв'язок композиторів Чайковського та Лисенка. Для мене особисто, як професора культурології, це цікава історія. В Україні є 4 музеї Чайковського. Один із них – у Кам'янці на Черкащині. Чайковський приїздив туди до рідної сестри впродовж 30 років. Два його діди були козаками. Це козацький рід Чайок. У нас украли не тільки Чайковського, а багатьох видатних особистостей. Це і Бортнянський, і Березовський. Украли того ж Гоголя, Рєпіна... А все це спадщина, яка належить українському народу. Музику Чайковського побудовано на українському народному мелосі. Працюючи над вступом до книги, я ознайомився з архівними документами і пропоную людям, які говорять про нього як імперського композитора, зробити те саме. Це допоможе зрозуміти, яку частину в його серці займала Україна. Чайковський надихався Україною, тут черпав сили. І я вважаю, що нашу спадщину потрібно обстоювати, а не віддавати ворогу. Чайковський дотичний до створення нашої академії – і це теж історичний факт. Він приїздив до Києва у 1890 році, давав концерти на честь нашого закладу – тоді це було музичне училище. І ми знайшли в архівах підтвердження, що завдяки зібраним коштам на тих благодійних концертах вдалося придбати роялі, які передали нашому закладу. Чайковський заснував стипендії для студентів. Ми не можемо все це «викинути» з нашої історії. На Черкащині Чайковський створив перший аматорський театр. Те, що у нас це вкрадено, те, що вдаються до маніпуляцій, а деякі люди піддаються пропаганді – засмучує.





Розумію, що в суспільстві виникають дискусії, тож намагаюся чути всі сторони, поєднувати та зважувати різні думки. Але вважаю: ми не можемо віддавати ворогу важливі для нас речі. Інакше втратимо головні сенси. Маємо боротися за своє, обстоювати власну спадщину, не можемо дозволити собі втратити такі видатні імена.

Як ректор, я враховую думку колективу, який надав мені довіру, обравши вдруге на цю посаду. На зібранні трудового колективу під час затвердження чинного статуту Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського колеги одногослоно вирішили, що наша Академія має носити ім'я Петра Чайковського.

– **Сьогодні існує таке поняття як культурний фронт. Це і твори, які народжуються на війні, і люди мистецтва, які стали на захист України зі зброєю в руках. Знаю, що з-поміж студентів і викладачів Академії є багато тих, хто боронить рідний край на фронті...**



– Так. І на жаль, є ті, хто поклав життя, захищаючи нашу свободу. На вході до Академії ви бачите Стелу пам'яті. Це – данина пам'яті про наших студентів і викладачів, наших Героїв: випускників кафедри дерев'яних духових інструментів Сергія Онищука, Костянтина Старовицького та В'ячеслава Родіонова; доцента кафедри старовинної музики Івана Кузмінського, випускника кафедри мідних духових інструментів Вадима Прокопчука, випускника кафедри оперно-симфонічного диригування Ігоря Воронка. Я знав їх особисто, всі вони пішли добровольцями на фронт і віддали за Україну найдорожче...

На концерт до 160-річчя Академії ми запросили Ольгу Рукавішнікову – вона приїхала з фронту та диригувала оркестром. Ольга – наша Героїня. Закінчила нашу Академію, і я дуже просив її, аби залишилася тут і викладала, бо талановиті, віддані справі професіонали нам дуже потрібні. Але Ольга зробила свій вибір і пішла добровольцем на фронт у перші дні повномасштабної війни. Втратила в боях око, має багато поранень. Ольга – велика патріотка, дуже любить Академію. Коли вона диригувала оркестром під час ювілейного концерту, на очах у глядачів стояли сльози. Вона – потужний приклад для нашого колективу, ми підтримуємо її, любимо і маємо велику надію, що Ольга повернеться до нас і керуватиме оркестром Перемоги.

А марш Перемоги мають писати композитори, які наразі в окопах. І я знаю, що цей твір пишеться вже сьогодні.

– **Разом із культурним фронтом важливою ланкою є культурна дипломатія.**

– Це насправді так. Ми налаштовані на створення проєктів, завдяки яким не тільки Україна, а й наші європейські та світові партнери чутимуть наш голос. І робимо це у співпраці з відомими мистецькими закладами, митцями, режисерами, акторами та поетами. Два з них реалізували у співпраці з відомим українським актором і режисером Ахтемом

Сеїтаблаєвим. Це українська прем'єра польської вистави «Дзяди» за твором Адама Міцкевича у межах міжнародного форуму Via Carpatia 2024: наша Академія змогла надати і людські, і технічні, і мистецькі можливості для того, щоб це відбулося. А також проєкт «Бути почутим» – дуже актуальна історія, яку вдалося втілити із застосуванням новітніх технічних засобів (відеоряд, цікаві світлові рішення). Тут по-іншому звучали і пісні, і музичні інструменти. У фортепіано, наприклад, були задіяні не тільки клавіші, а й струни.

Зрозуміло, що класичне мистецтво – це фундамент, запорука нашого успіху. Але ми повинні бути різноплановими, дати можливість нашій молоді спробувати різні жанри. У нашій Академії є чудові гурти, які грають на косах, створюють шоу на барабанах, а також по-сучасному у нас звучать академічні бандури.

Кожен другий наш студент і майже кожен викладач – лауреати міжнародних конкурсів. Ми налагоджуємо академічну мобільність на міжнародному рівні, намагаємось організувати навчальний процес таким чином, аби зі стін Академії виходили не тільки композитори, а й режисери, продюсери. Вивчаємо і застосовуємо досвід США, Канади, Європи, які мають у цьому плані вагомі здобутки. Тісно співпрацюємо в культурному просторі з посольствами Словаччини, Польщі, Молдови, Італії, Аргентини.

Свого часу я брав участь в організації Днів України за кордоном. У 2005 український дитячий хор «Щедрик» здобув три золоті медалі на духовному фестивалі «Сакра Рома» під патронатом Папи Римського. Нам тоді вдалося домовитися про аудієнцію з Папою, під час якої Бенедикт XVI говорив до дітей українською. Італійські газети вийшли тоді із заголовками: «Ми відкрили для себе Україну».

– **Пане Максиме, Ви зауважили, що майбутній марш Перемоги пишеться в окопах. Як цей твір звучатиме, на Вашу думку?**

– Це має бути музика дійсно нашого народу – урочиста, світла. І буде в ній також багато горя, бо маємо скільки непоправних втрат... Наш народ заслужив на Перемогу. Я особисто вірю, знаю, що Україна перемаже!

**Юлія Косинська
Світлина надана Національною
музичною академією України
імені Петра Ілліча Чайковського.**



Повна версія



АРГЕНТИНСЬКЕ ТАНГО В КИЇВСЬКОМУ ТЕАТРІ ОПЕРЕТИ

НАПРИКІНЦІ ЖОВТНЯ 2024 РОКУ У КИЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ АКАДЕМІЧНОМУ ТЕАТРІ ОПЕРЕТИ ВІДБУЛАСЯ ВИНЯТКОВА КУЛЬТУРНА ПОДІЯ, ЯКА ПОЄДНАЛА ПАЛКЕ АРГЕНТИНСЬКЕ ТАНГО З ЕЛЕГАНТНІСТЮ УКРАЇНСЬКОГО БАЛЕТУ, ДЕМОНСТРУЮЧИ НЕЙМОВІРНЕ БАГАТСТВО ТА РІЗНОМАНІТНІСТЬ МИСТЕЦТВА ОБОХ КРАЇН.

Вистава «Вечір аргентинського танго» стала яскравим прикладом плідного співробітництва Аргентини й України, де аргентинські співачка Аналія Селіс, танцюристи Ніколас Корреа і Роміна Гарсія Флеурі зачарували публіку талантом і пристрасним й бездоганим виконанням.

Рішення Аналії Селіс приїхати до Києва у цей непростий час свідчить про її безмежну відданість мистецтву та бажання ділитися талантом зі світом, особливо за умов, коли культура може слугувати містком між народами.

Ніколас Корреа та Роміна Гарсія Флеурі повернулися з рідного аргентинського





Тукумана до України після успішного виступу 2021 року, щоби ще раз продемонструвати солідарність і підтвердити, що мистецтво здатне об'єднувати людей навіть у найскладніші часи.

Поїздка Аналії, Ніколаса та Роміни до України є проявом підтримки Аргентини та взірцем мистецької співпраці за умов повномасштабної війни. Їхня присутність в Україні є нагадуванням про те, що мистецтво та взаємопоміч не мають кордонів.

Виступи видатних українських артистів, тенора Юрія Годо та сопрано Катерини Алексеєвої, додали події особливої



вишуканості, а їхня співпраця з аргентинськими колегами створила неповторний сплав талантів. Неперевершений балет Київського національного академічного театру оперети представив оригінальну та водночас вражаючу та зворушливу хореографію, створену талановитим Вадимом Прокопенком під музичним керівництвом блискучого маестро Сергія Дідка. Вистава, створена цими блискучими артистами, подарувала незабутні враження, ще раз доводячи, що мистецтво здатне об'єднати серця людей, подолавши будь-які кордони. Шанувальники аргентинського танго поринули до чарівного світу шедеврів

Рафаеля Туеґолса, Херардо Матоса Родрігеса, Еладії Бласкес, Карлоса Гарделя, Анібала Тройло, Астора П'яццоллі та Мануеля Ховеса, майстерно аранжованих Хуліаном Каейро, які на мить перенесли глядачів на жваві вулиці Буенос-Айреса.

Це стало першим культурним проектом такого масштабу, який був успішно втілений Посольством Аргентинської Республіки в Києві у співпраці з Київським академічним театром оперети.

**Спільний проект
Посольства Аргентини в Україні
та Часопису**



ВІЧНО ЖИВА КЛАСИКА: ПРЕМ'ЄРА ОПЕРИ «ТРУБАДУР» В НАЦІОНАЛЬНІЙ ОПЕРІ УКРАЇНИ

ПРЕМ'ЄРА ОПЕРИ «ТРУБАДУР» ДЖУЗЕППЕ ВЕРДІ – СПІЛЬНОГО УКРАЇНСЬКО-ІТАЛІЙСЬКОГО МИСТЕЦЬКОГО ПРОЄКТУ, ПРИСВЯЧЕНОГО 100-РІЧЧЮ ВИДАТНОГО ХОРМЕЙСТЕРА ЛЬВА ВЕНЕДИКТОВА, ВІДБУЛАСЯ 18 ТА 20 ЖОВТНЯ 2024 РОКУ.

Опера «Трубадур» є одним із найяскравіших творів у спадщині геніального італійського композитора Джузеппе Верді. До речі, музику до неї, яка вражає красою та мелодійністю, Верді написав усього за 29 днів. Оперу створено за однойменною драмою Антоніо Гарсія Гутьєрреса, лібрето належить перу Сальваторе Каммарано. Це романтична драма із запутаною інтригою, киплячими пристрастями, фатальними таємницями та несподіваною розв'язкою. Це історія любові, зради та помсти, яка

показує силу почуттів за непереборних обставин, де кожен персонаж стикається з тяжким вибором і трагічними наслідками своїх дій. Події відбуваються в Іспанії XV століття – саме там розгортається боротьба жорстокого графа ді Луни з благородним трубадуром Манріко за любов прекрасної Леонори. Однак сама ця історія є близькою людині будь-якої національності за будь-яких часів. Недаремно класику називають вічно живою й завжди актуальною.

Перший показ опери «Трубадур» відбувся далекого 1853 року. Колектив Національної опери України теж звертається до цього матеріалу не вперше. Нове прочитання класики наразі забезпечує потужний постановний склад: Анатолій Солов'яненко – художній керівник Національної опери, Віталій Пальчиков – режисер-постановник, Микола Дядюра – диригент-постановник, Марія Левитська – художниця-постановниця, Богдан Пліш – хормейстер-постановник. Головні партії



виконують Олег Злакоман (Манріко), Геннадій Ващенко (Граф ді Луна), Оксана Крамарева (Леонора), Сергій Магера (Феррандо), Алла Позняк (Азучена).

КРЕАТИВНІСТЬ І ГЛИБОКИЙ ПСИХОЛОГІЗМ

Це перша прем'єра цього сезону, до якої довго готувався весь колектив Національної опери в співпраці з багаторічним партнером – Італійським інститутом культури. Водночас художній керівник Національної опери України Анатолій Солов'яненко залишається вірним мудрому підходу: «Змінивши посаду з головного режисера на художнього керівника опери, я ухвалив рішення запрошувати різних режисерів задля того, щоби глядачеві був цікавим наш театр і він мав можливість бачити різних представників цієї професії. Тому минулого сезону був «Кіт у чоботях» у постановці Оксани Тараненко,

а цього – у нас Віталій Пальчиков з «Трубадуром». Надалі ми продовжимо цю практику – наступного сезону готуємо прем'єру «Казок Гофмана» Оффенбаха, про що в нас є попередня домовленість з Іваном Уривським. Ми планували зробити цю постановку разом з Тоні Палмером, всесвітньо відомим британським режисером. Але нас спочатку спіткав COVID, а потім повномасштабна війна, і стало зрозуміло, що через поважний вік він навряд чи приїде до нас. Проте я впевнений, що цей твір у постановці Івана теж буде надзвичайно цікавим».

Режисер-постановник «Трубадура» Віталій Пальчиков щиро вдячний за можливість співпраці з Національною оперою. «Це велика честь для мене, – говорить він. – І велика робота: підготовка до прем'єри тривала близько 2 місяців. Хочу подякувати всьому колективу Національної опери України, починаючи від людей, які робили костюми,

й до тих, хто зараз працює на сцені. У цей складний час всі ми дуже стараємося». Він підкреслює, що працювати з цим класичним матеріалом було захопливо: «Опера Верді «Трубадур» – це геніальна музика та складний сюжет. Це лабіринт, у якому надзвичайно цікаво як блукати, так і знайти спосіб вийти з нього. Тому пропозиція поставити цей твір у Національній опері України була дуже вчасною. Вдячний за довіру! Я практично ніколи не змінюю лібрето й музичний матеріал, хіба що використовую доволі традиційні купюри – над цим ми працювали з диригентом-постановником вистави Миколою Дядюрою. Сама ж постановка – це, скоріше, стилізація того періоду, в якому відбуваються події опери. Адже ми не музей, ми не можемо скопіювати тогочасний простір. Тож це емоційна, жива постановка. Разом із артистами, а всі вони безперечно «величини» своєї справи, ми шукатимемо психологічно глибокі образи. Стояти й холодно співати ніхто не буде».

ДЖЕРЕЛА НАТХНЕННЯ

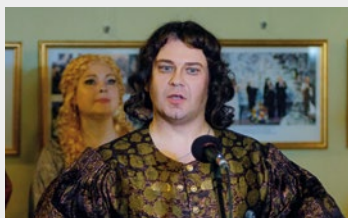
Диригентом-постановником «Трубадура» є Микола Дядюра. Він ділиться враженнями від роботи над виставою: «Хто вже слухав оперу, не міг не відзначити її потужної емоційної і професійної складової. На це нас надихали й гастролі до Франції, зокрема, Канн, звідки оркестр і солісти театру нещодавно повернулися. Нас було запрошено на заходи з приводу висадки десанту в Нормандії під час Другої світової війни. Це досить вагома подія для Франції, і вона була на дуже високому рівні. Водночас зворушливо було розуміти те, що її було присвячено не висадці десанту під час Другої світової війни, а Україні! І для нас було за честь виступити на концерті й отримати колосальне відчуття підтримки від французів. Тож ми трішки втомлені, але дуже натхнені».





Богдан Пліш, хормейстер-постановник опери, згадує про ще одне джерело натхнення – її присвяту. «В історії нашого театру це не перше звернення до вистави «Трубадур», і нам надзвичайно приємно перегортати чергову сторінку творчості Верді, бо це поглиблює усвідомлення композиторів і збагачує творчий образ театру, – говорить він. – Ця постановка має особливе значення ще й тому, що її присвячено сторіччю Льва Венедиктова. Це визначна постать в історії українського мистецтва і в історії цього театру. Йому долею судилося працювати тут майже 60 років, і я щасливий бути його учнем, продовжувати його справу. Тому ця вистава має особливу нотку присвяти дорогому вчителю».

Декорації та костюми для вистави створювала головна художниця Марія Левитська. Для втілення духу середньовічної Іспанії вона багато вивчала її історію, звичаї та культуру. А також біографію кожного з персонажів «Трубадура». Так, циганку Азучену художниця вбрала у костюми кольору теракоти (у перекладі – обпалена земля), що поєднує у собі відтінки червоного, помаранчевого та брунатного. Це підкреслює те, що циганка є «дитям свободи» й живе просто неба. Символічно, що у найдраматичніші моменти оповіді елементи одягу Азучени перетворюються на пекельне полум'я її сподів – про втрачених у вогні матір і сина.



Загалом Марія з командою створила для вистави понад 300 костюмів. І це грандіозна праця. «Дякую усім, з ким я мала честь співпрацювати. І дякую театру, бо все це тримає нас, як за ниточку, у ці непрості часи, – говорить Марія Левитська. – Незважаючи на відключення електрики, навіть без світла, ми працювали й працюємо. Всі, хто живе у Києві, знають, як це сьогодні з ліхтариком на лобі підніматися на 16-й поверх пішки, а завтра спускатися, бо робота, і працювати навпаки. Це ж не я лише, це так усі. Маю надію, що глядач буде захоплений виставою і розумітиме той обсяг роботи, який було виконано».

ГОЛОСИ «ТРУБАДУРА»

П'ять чудових солістів опери «Трубадур» також додають емоцій, які неодмінно захоплять глядача прийти на виставу.

«Я щасливий виконувати партію Манріко, яка є однією з найскладніших для драматичного тенора, – ділиться Олег Злакоман. – Також щасливий тим, що це моя прем'єрна робота в статусі соліста Національної опери. Я щасливий працювати в театрі найкращих співаків, найкращих диригентів, найкращих режисерів, найкращого оркестру, найкращого хору, бути частиною цього колективу найкращих».

«Ми можемо пишатися нашим театром, можливістю показати таку складну виставу, де вимагаються потужні хор і оркестр, а також цілий ансамбль солістів, і він у нас не один, є кілька складів. Це дійсно велика справа на сьогодні, і ми вдячні усім, хто підтримує нас у цей непростий час», – доповнює слова колеги Геннадій Ващенко, виконавець партії графа ді Луна. З ним згодний і Сергій Магера, який грає Феррандо: «Бажаю усім подивитися цю цікаву змістовну виставу й чекаємо на нових постановках!». Оксана Крамарева, що виконує Леонору, головну героїню, також додає слова подяки колегам, диригенту, режисеру за співпрацю в такій чудовій опері. Й наголошує: «Ще хочу щиро подякувати нашим ЗСУ за те, що ми живемо, маємо змогу працювати, творити».

А виконавиця ролі Азучени Алла Позняк згадує, як вже грала її на цій же сцені 20 років тому: «Я щаслива, що «Трубадур» знову повернувся до нашого театру. А це надскладна вистава – у ній потрібно чотири головних співаки, чотири партії. І вони мають бути високопрофесійними, мати чудові голоси. Тому не кожен театр може собі дозволити цю виставу в своєму репертуарі». Також Алла трохи розповіла про свою героїню: «Коли Верді вперше познайомився з п'єсою Гутьєрреса «Трубадур», він навіть хотів назвати оперу на честь Азучени, але романтична лінія таки



перемогла. Та вразила композитора саме Азучена. Чому? Бо це нетривіальний персонаж. І головна тема опери – тема помсти, яку Азучена втілює. Вона йде через усю дію, і всі ми хотіли це донести. Тож дивіться виставу до кінця, буде дуже цікава розв'язка».

Звісно, на досягнутому Національна опера зупинятися не планує – попереду багато цікавого. «Хочу анонсувати ще одну подію – ми на фінальній стадії перемовин із британськими партнерами щодо виконання «Воєнного реквієму» Бенджаміна Бріттена у нашому театрі на річницю повномасштабного вторгнення, – розповідає художній керівник Національної опери України Анатолій Солов'яненко. – Це надзвичайно масштабний проєкт, який плануємо реалізувати у співпраці з посольством Сполученого Королівства. Я дуже сподіваюся, що ми зможемо це зробити».

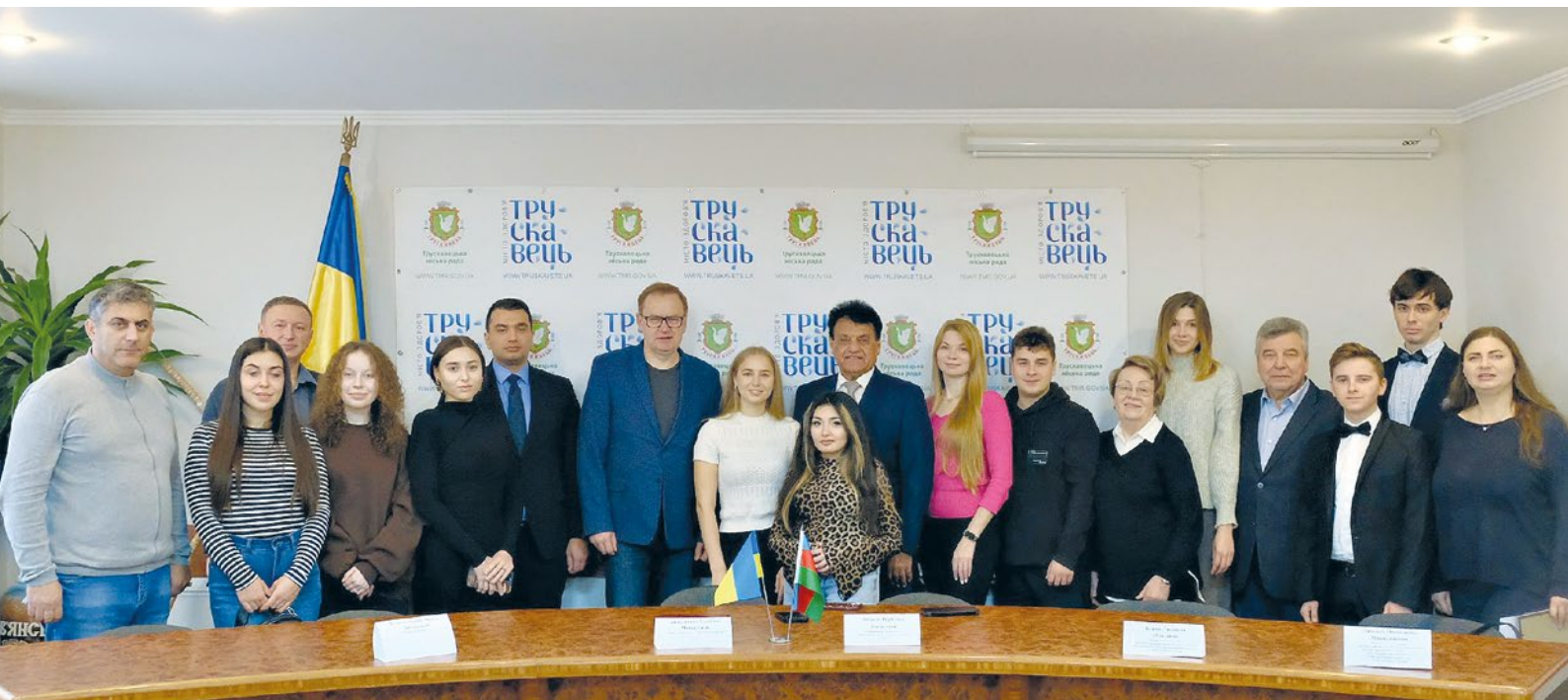
Нові монументальні опери з великою кількістю персонажів, зміною декорацій, потужним хором і оркестром також неодмінно будуть, попри нинішню популярність смартфонів у мистецтві. «Адже опера – в принципі, монументальне мистецтво. Це крупний жанр. Не хочу образити колег із інших напрямів, але у них є можливість зробити виставу з 2-3 учасниками, а в опері практично немає таких камерних творів, – говорить Анатолій Солов'яненко. – Так, це непросто, але це – наше життя. Кожен із нас ходить до театру не на роботу, це, власне, невід'ємна частина нашого життя. Це саме те, заради чого ми живемо». Такий підхід надихає відвідувати оперу знову і знову.

Вікторія Шапаренко
Світлина надані Національним театром опери та балету



ПІД ЧАС ВІЙНИ МУЗИ НЕ МОВЧАТЬ

МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС ВОКАЛІСТІВ АЗЕРБАЙДЖАНО-УКРАЇНСЬКОЇ ДРУЖБИ ЄДНАЄ МОЛОДІ ТАЛАНТИ ТА НАБЛИЖАЄ НАШУ ПЕРЕМОГУ.



Чотири роки поспіль з 2018 до 2021 роки в Трускавці проводили Конкурс пам'яті Мусліма Магомаєва. Міжнародний конкурс вокалістів азербайджано-української дружби, який вперше проведено 2022 року, є його правонаступником. Через війну росії проти України конкурс зазнав ребрендингу й отримав нову назву. Отож, з 29 листопада до 01 грудня 2024 року



у курортній столиці України, Трускавці, відбувся VII Міжнародний конкурс вокалістів азербайджано-української дружби.

Починаючи з 2022 року, місія цього конкурсу є благодійною – всі грошові нагороди лауреатів конкурсу передають захисникам Вітчизни. Під час власне конкурсу було організовано благодійний збір.

Цьогоріч участь у змаганні взяли професійні співаки та співачки віком від 18 до 40 років, що мають спеціальну музичну освіту, та студенти музичних вишів і коледжів. Учасники представляли Тернопільську область, Закарпаття, Львів, Київ, Черкащину, Кіровоградщину, Северодонецьчину, Харківщину та Сумщину.

Унікальність конкурсу полягає в тому, щоби виявити та відкрити музичній громадськості України та світу вокалістів,



які однаково вправно виконують і оперні арії для власного голосу, і естраду на основі пісень із репертуару Магомаєва. Окрема умова – твір «Дивлюсь я на небо». Знамениту українську народну пісню Муслім Магомаєв особливо любив і часто виконував на концертах. Тепер її співають конкурсанти. Дивовижно, але щоразу твір звучить інакше, хоча акорди і слова ті самі. Магія творчості, відчуття польоту та віра у власні сили допомагають та окрилюють.

А тепер до переможців. Лауреатом 1-ї премії став Данііл Клягін, соліст Заслуженого академічного Зразково-показового оркестру Збройних Сил України.

Також талановитий тенор отримав спеціальний приз «За краще виконання пісні «Дивлюсь я на небо». Альбіна Голенац, викладачка Київського палацу дітей та юнацтва та солістка Зразково-показового оркестру Збройних Сил України, та Заріна Веліханова, студентка Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського, поділили між собою 2-гу премію. А 3-ю премію отримала Валентина Фролова, яка навчається на магістратурі Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.

Дипломантами конкурсу стали студент Тернопільського мистецького фахового

коледжу імені С. Крушельницької Владислав Боднарчук та студент Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського Олексій Слюсар.

Конкурс став дипломатичною мультикультурною платформою для співпраці України та Азербайджана. Цю подію відвідали Консул Азербайджанської Республіки в Україні Галіббай Агададашев, голова Об'єднаного Конгресу азербайджанців України у Львівській області Тимур Мамедов, представник Конгресу Азербайджанців Дніпропетровської області під головуванням Наджафа Ахмедова.

Організаторами конкурсу вже традиційно є Азербайджанський культурний центр імені Мусліма Магомаєва (Гурбан Аббасов та Наталія Кудряшова) та Трускавецька міська рада (міський голова Трускавця Андрій Кульчинський).

Міжнародний конкурс вокалістів азербайджано-української дружби відбувся за підтримки Посольства Азербайджанської Республіки в Україні, Надзвичайного і Повноважного Посла Азербайджанської Республіки в Україні Сеймура Мардалієва, Міжнародного фонду азербайджанців світу (голова Хікмет Джавадов) та Об'єднаної діаспори азербайджанців України (голова Хікмет Джавадов).

Ліна Артюх
Світлини надані організаторами.





ІХ МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ ВИНОРОБІВ ТА СОМЕЛЬЄ

НАПРИКІНЦІ ЛИСТОПАДА 2024 РОКУ У ГОТЕЛІ INTERCONTINENTAL KYIV
ВІДБУВСЯ ІХ МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ ВИНОРОБІВ І СОМЕЛЬЄ.

У межах форуму проведено:

- XXI Всеукраїнський конкурс сомельє «Майстер-сомельє – 2024»;
- VIII Всеукраїнський конкурс кавістів «Кращий кавіст України-2024»;
- «Круглий стіл» виноробів і сомельє в межах «Вечеря виноробів»;
- Відкриті дегустації та презентації вин, міцних напоїв, сирів та інших продуктів для всіх гостей заходів;
- «Свято молодого вина України»;
- Благодійний винний аукціон, всі кошти від якого переведено на потреби ЗСУ.

Організаторами професійних заходів стали Всеукраїнська асоціація виноробів і сомельє, Асоціація кавістів України та

Перша в Україні Школа сомельє «Майстер-Клас».

Генеральним партнером виступила ТМ «VINOS DELA LUZ», Національним партнером – ТМ «BIG WINES». Також партнерами заходу стали ГС «Укрсадвинпром», ТМ – «TOMATIN», «GODET», «HEAVEN HILLS», «PLANTATION», «Lanson», «Masottina», «Peper Heidsieck», «PERE VENTURA», «Zinka», «Моршинська», «Сигарний Дім «Фортуна», «БЕТАРГІН», Академія праці, соціальних відносин і туризму та готель InterContinental Kyiv.

Медіапартнерами форуму стали «Часопис «Київ дипломатичний»&Magazine «Kyiv Diplomatic», журнал «Напої. Технології та інновації», інтернет-видання «Posteat».



Під час офіційного відкриття форуму з вітальними словами виступили організатори та запрошені гості:

- Ігор Віштак, директор Департаменту аграрного розвитку Міністерства аграрної політики та продовольства України;
- Євген Драп'ятий, голова наглядової ради Академії праці, соціальних відносин і туризму;
- Ірина Ковальова, директорка ННЦ «ІВіВ ім. Таїрова»;
- Володимир Печко, голова ГС «Укрсадвинпром»;
- Рікардо-Фернандес Нуньєс, голова журі, власник міжнародного винного холдингу ТМ «VINOS DELA LUZ».



- До журі професійних конкурсів ввійшли:
- Рікардо-Фернандес Нуньєс, голова журі, власник міжнародного винного холдингу ТМ «VINOS DELA LUZ»
 - Наталія Благополучна, секретарка журі, президентка Всеукраїнської асоціації виноробів і сомельє, керівник Першої в Україні Школи сомельє «Майстер-клас»;
 - Наталія Бурлаченко, сомельє, генеральна директорка компанії «BIG WINES»
 - Ірина Ковальова, директорка Національного Інституту виноградарства та виноробства ім. Таїрова;
 - Єгор Білов, шеф-сомельє готелю InterContinental, переможець «Всеукраїнського конкурсу сомельє-2018»;
 - Олег Кравченко, співвласник «Winbar», «Кращий сомельє України-2011»;
 - Вадим Гуров, керівник відділу алкоголю мережі гастро-винних бутиків «WINETIME»
 - Дмитро Гурінчик, національний менеджер «Сигарний Дім «Фортуна».

В окремій залі готелю було представлено молоді вина України та смачну продукцію ТМ: «BIG WINES», «WINETIME», «Вина Ковача», «Українські медовари», ННЦ «ІВіВ ім. Таїрова», «Sparow Family», «Переяславський хліб», «Zinka», «УО», «БЕТАРГІН» тощо.

Професійні конкурси кавістів і сомельє – це дуже цікаві, але складні тури, які включають етапи «Презентація вина» (англійською мовою), «Сліпа дегустація ігристих вин», «Сир та Вино», «Сліпа дегустація тихих вин та міцних напоїв», «Сигари та напої», «Професійна робота з ігристими винами», «Декантація вина» тощо.

Після підбиття підсумків членами професійного журі було визначено кращих у професії.

VIII Всеукраїнський конкурс кавістів «КРАЩИЙ КАВІСТ УКРАЇНИ-2024»:

- 1 місце – Євген Бродюк;
- 2 місце – Владислав Ображій;
- 3 місце – Данило Лабузов.

XXI Всеукраїнський конкурс «МАЙСТЕР-СОМЕЛЬЄ – 2024»:

- 1 місце – Наталія Соколовська;
- 2 місце – Олексій Бондар;
- 3 місце – Юлія Коломієць.

Під час роботи форуму було проведено благодійний винний аукціон, всі кошти від якого було переведено на потреби 44 окремої артилерійської бригади. Дякуємо нашим захисникам!

Під час офіційного закриття Форуму було вручено кубки, дипломи та подарунки від партнерів, звучали слова подяки від організаторів та учасників, вдячність ЗСУ за можливість жити та працювати!

За інформацією організаторів.





Переможці конкурсів сомельє 2002-2024

 Емма Винокурова 2002	 Денис Медічі 2003	 Володимир Нагорний 2004	 Петро Мостовий 2005	 Олександр Зайцев 2006	 Сергій Підгорний 2007	 Ганна Лоцицька 2008-2009
 Олег Черкашин 2010	 Бекір Ступін 2011	 Віктор Олейніков 2012	 Максим Палюх 2013	 Олександр Лавриненко 2014	 Роман Ремєєв 2015	 Катерина Третьяченко 2016
 Святослав Климчук 2023	 Ганна Потоцька 2017	 Єгор Білов 2018	 Богдан Павлюк 2019	 Сергій Гірман 2020	 Ольга Гірман 2021	 Наталія Соколовська 2024

ОФІЦІЙНО/OFFICIAL

2. ПРЕЗИДЕНТ ПРИЙНЯВ ВІРЧИ ГРАМОТИ ВІД ПОСЛІВ ФІНЛЯНДІЇ, БРАЗИЛІЇ, ІРЛАНДІЇ, ЧОРНОГОРІЇ, ЛИТВИ ТА ІСЛАНДІЇ
34. ПРЕЗИДЕНТ ПРИЙНЯВ ВІРЧИ ГРАМОТИ ВІД ПОСЛІВ ГРЕЦІЇ, АЛБАНІЇ, ЯПОНІЇ ТА ЄГИПТУ

ПЕРСОНА/PERSONALITY

10. ВІЙНА ПОЗБАВИЛА НАС ІЛЮЗІЙ
Апостольський Нунцій в Україні титулярний архієпископ Мартані Вісвальдас Кульбокас
16. ДУМА ПРО УКРАЇНУ
Голова Агентства з розшуку та менеджменту активів Олена Дума
28. 2025-Й БУДЕ ВИРІШАЛЬНИМ РОКОМ
Очільник парламентського комітету з питань зовнішньої політики Олександр Мережко
40. ДАВАТИ КОРИСТЬ ЛЮДЯМ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ТРУДНОЦІ
Муфтії ДУМУ «Умма» Мурат Сулейманов

ДИПЛОМАТИЧНІ ПОДІЇ/DIPLOMATIC EVENTS

14. У МЗС ВІДБУЛАСЯ ПІДСУМКОВА РІЧНА ПОДІЯ «ГОЛОС УКРАЇНИ. СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА М'ЯКА СИЛА»
24. НАЦІОНАЛЬНИЙ ДЕНЬ РУМУНІЇ СВЯТКУВАЛИ В УКРАЇНІ
53. МЗС УКРАЇНИ НАЗВАЛО ПОЧЕСНИХ АМБАСАДОРІВ УКРАЇНИ-2024

СПІВПРАЦЯ/SOOPERATION

44. ТЕТЯНА ПОНОМАРЕНКО: MADE IN UKRAINE ЯК ГАРАНТІЯ ЯКІСНОЇ ТА УНІКАЛЬНОЇ ПРОДУКЦІЇ

АНАЛІТИКА/ANALYTIC

56. ПІДСУМКИ РЕФОРМ В УЗБЕКИСТАНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ – 2025

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ/PUBLIC DIPLOMACY

58. 20-ТА ЩОРІЧНА ЗУСТРІЧ YES: «НЕОБХІДНІСТЬ ПЕРЕМОГТИ»

СТОРІНКА МЕРА/MAYOR'S PAGE

66. ВІТАЛІЙ КЛИЧКО ЗУСТРІВСЯ З ПОСЛАМИ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ І ПРЕДСТАВНИКАМИ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

КОД НАЦІЇ/NATION CODE

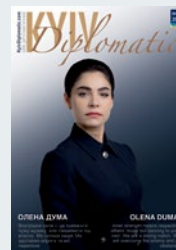
68. БОГДАН СТРУТИНСЬКИЙ: МИ МУСИМО ПЕРЕМОГТИ, ЗБЕРЕГТИ ІДЕНТИЧНІСТЬ І ПОПУЛЯРИЗУВАТИ УКРАЇНУ ЧЕРЕЗ НАШУ КУЛЬТУРУ ТА МИСТЕЦТВО
78. МАКСИМ ТИМОШЕНКО: МАРШ ПЕРЕМОГИ ПИШУТЬ СЬОГОДНІ В ОКОПАХ

КУЛЬТУРНА ДИПЛОМАТІЯ/CULTURAL DIPLOMACY

76. ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС МАЛЮНКІВ «ІСНИК-КУЛЬ – КОЛИСКОВА МОЯ»: СПРАВЖНІЙ МІСТОК ДРУЖБИ МІЖ КУЛЬТУРАМИ КИРГИЗІЇ ТА УКРАЇНИ
82. АРГЕНТИНСЬКЕ ТАНГО В КИЇВСЬКОМУ ТЕАТРИ ОПЕРЕТИ
84. ВІЧНО ЖИВА КЛАСИКА: ПРЕМ'ЄРА ОПЕРИ «ТРУБАДУР» В НАЦІОНАЛЬНІЙ ОПЕРІ УКРАЇНИ
88. ПІД ЧАС ВІЙНИ МУЗИ НЕ МОВЧАТЬ

ЕНОДИПЛОМАТІЯ/ENODIPLOMACY

90. ІХ МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ ВІНОРОБІВ ТА СОМЕЛЬСЬ



№ 25 2025
www.kyivdiplomatic.com

Шеф-редактор:
Олександр Кондратенко
(+38 050) 441-99-11
KyivDiplomatic1998@gmail.com

Головна редакторка:
Антоніна Ліннік
(+38 050) 443-17-46
antonina.linnik2020@gmail.com

Арт-директорка:
Людмила Новицька
(+38 068) 966-92-24

Літературна редакторка:
Наталія Андріяш

Над часописом працювали:

Ліна Артюх
Оксана Гайдук
Вікторія Задорожня
Юлія Квітко
Оксана Когут
Юлія Косинська
Андрій Ляшенко
Лана Роксі
Олена Телятник
Вікторія Шапаренко

Світлини:
Фредерік Гаррідо-Рамірес
Ніколя Лобе
Юлія Новицька
Олександр Пілюгін
Валентина Ростовікова
Максим Федішин

Обкладинка:
Дизайн Юлія Новицька

Дизайн та верстка:
Євген Моїсеєнко
Юлія Новицька

Відділ реклами:
(+38 050) 443 17 46
(+49 176) 370 96 156
(+38 068) 024 14 13
Antonina.linnik2020@gmail.com
wings@i.ua

Юридична підтримка:
Київський Університет Права НАН України
Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 16 від 23.05.2024
Ідентифікатор у Реєстрі суб'єктів у сфері друкованих медіа R30-05048

Засновник:
Кондратенко О. М.

Видавець:
ФОП Новицька Л. Є.

Адреса редакції:
03062, м. Київ-62,
вул. Чистяківська, 13А, оф 1.

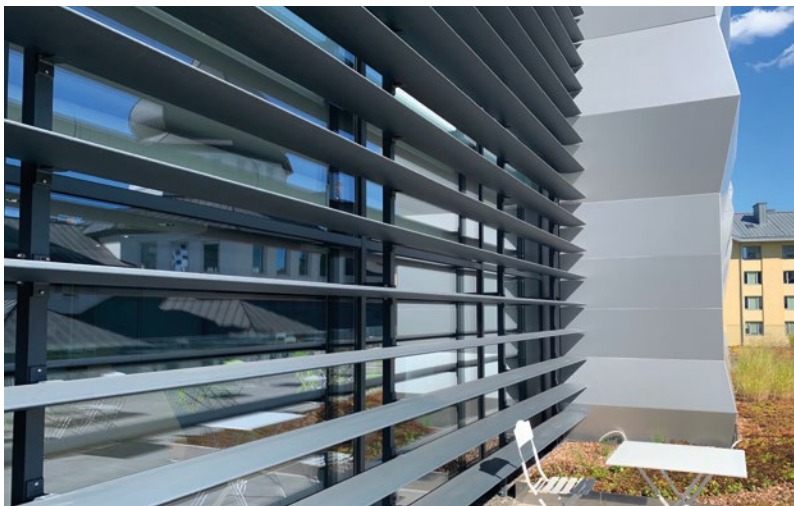
Кольороподіл та друк:
ТОВ «Інтерконтиненталь-Україна»
www.printstore.com.ua

Наклад 5 000 примірників.
Періодичність – раз на 3 місяці.
Розповсюдження – за передплатою.

Назва, концепція, дизайн та надруковані матеріали є власністю часопису «Київ дипломатичний» і захищені міжнародним правом та українським законодавством. Відповідальність за достовірність усіх фактів несуть автори публікацій. Редакція може не поділяти точку зору авторів. Використання матеріалів «Часопису «Київ дипломатичний» & Magazine «Kyiv Diplomatic» у будь-якій формі дозволяється тільки з письмової згоди редакції. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.



Facade systems by MANEZH



Sun Protection Systems



м. Київ, ТЦ «Домосфера»
Столичне шосе, 101
+38 (050) 414 40 71
manezh.ua



ЗА КРОК ДО СВОБОДИ



YULIA NOVYTSKA

...

Я не пишу, що бачу. Я пишу, що думаю.

Пабло Пікассо